

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп. бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 14, 18, 52, 55 и 71 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5 т. 7 се изменя така:

„7. вътреобщностната дистанционна продажба на стоки;“.

§ 2. В чл. 13, ал. 4 т. 7 се отменя.

§ 3. Член 14 се изменя така:

„Дистанционна продажба на стоки

Чл. 14. (1) Вътреобщностна дистанционна продажба на стоки на територията на Европейския съюз е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да

начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките са произведени на територията на Европейския съюз или са допуснати за свободно обращение с изключение на:

- а) нови превозни средства, или
- б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или
- в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(2) Продажбата на акцизни стоки е вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по ал. 1, т. 1 и 3, когато получател е данъчно незадължено физическо лице или лице по чл. 173, ал. 5 и 6, т. 1.

(3) Дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии, е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от трети територии или трети страни до получателя в държава членка;

2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките не са:

- а) нови превозни средства, или
- б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или
- в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(4) Случаите, при които стоките се считат за изпратени или транспортирани от доставчика или от негово име, включително когато се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките, за целите на този член са тези по смисъла на чл. 5а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ, L 313 от 4 декември 2019 г.).“

§ 4. Създава се чл. 14а:

„Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс

Чл. 14а. (1) Електронен интерфейс е устройство или програма, която позволява комуникация между две независими системи или система и краен получател и може да включва уебсайт, портал, платформа, интерфейс за приложни програми и други подобни средства.

(2) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, е лице, различно от доставчика, предлагащ стоки за продажба, и от получателя.

(3) Стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател, и обхванати от един и същ договор за транспорт, са пратка.

(4) Основен доставчик е данъчно задължено лице, което доставя стоки или извършва дистанционни продажби на стоки, внесени от трети страни или територии, чрез използване на електронен интерфейс.

(5) Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс, са доставките на:

1. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз от данъчно задължено лице, което не

е установено на територията на Европейския съюз, и получателят е данъчно незадължено лице;

2. дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, от данъчно задължено лице, независимо дали е установено или не е установено на територията на Европейския съюз, и получателят е данъчно незадължено лице;

3. вътрешни дистанционни продажби на стоки са доставките на стоки по чл. 14, ал. 1, т. 3, когато изпращането или транспортирането започва и завършва на територията на една и съща държава членка, в която получателят – данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз.

(6) Данъчно задълженото лице по ал. 2, когато улеснява извършването на доставката по ал. 5 на стока, се счита за доставчик и получател, като се приема, че са налице едновременно две доставки:

1. доставка между основен доставчик и получател - данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс;

2. доставка на стоката, предмет на доставката по т. 1, между данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, и получател - данъчно незадълженото лице.

(7) Данъчното събитие за доставките на стоки по ал. 6 възниква и данъкът става изискуем в момента на приемане на плащането.

(8) Моментът на приемане на плащането по ал. 7 се определя по чл. 41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

(9) За данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс и улеснява извършването на доставка по ал. 5 на стока, когато не прилага режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на

стоки, внасяни от трети страни или територии за доставката, прилага правилата за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(10) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър по чл. 159г за доставките по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.

(11) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато не е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър, който съдържа обобщена информация за съответния данъчен период за доставките по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Съдържанието на обобщената информация се определя с правилника за прилагане на закона.

(12) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс за доставките по ал. 5, за които не се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които не участва и не се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, води отчетност за тези стоки и услуги.

(13) Информацията от регистрите по ал. 11 и отчетността по ал. 12 се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител в определен в правилника за прилагане на закона файлов формат.

(14) Лицата по ал. 11 и 12 съхраняват отчетността по ал. 12 и информацията в електронните регистри по ал. 11 за срок 10 години считано от края на годината, през която е била извършена доставката.

(15) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, не улеснява доставката на стоки, когато са изпълнени условията на чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.“

§ 5. В чл. 17 се създава ал. 5:

„(5) Място на изпълнение при доставка на стока от вносителя, определен като платец на данъка върху добавената стойност, за която изпращането или транспортът на стоките започва от територията на трета страна или територия, и мястото на изпълнение на всяка последваща доставка е на територията на държавата членка на вноса на стоките.“

§ 6. Член 20 се изменя така:

„Място на изпълнение при доставка на дистанционна продажба

Чл. 20. (1) Място на изпълнение при доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 5, т. 1 е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя,

е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2, внасяни от трети страни или територии в държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е в тази държава членка, при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а.

(4) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 1 се определя по реда на чл. 17, ал. 2 и 5.

(5) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 3 в случаите на вътрешна дистанционна продажба на стоки се определя по чл. 17, ал. 1.“

§ 7. Създава се чл. 20б:

„Праг за определяне място на изпълнение при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път.

Чл. 20б. (1) Не се прилагат чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6, когато едновременно са налице следните условия:

1. доставчикът е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията само на една държава членка;

2. далекосъобщителните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и услугите, извършвани по електронен път, се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държави членки, различни от държавата членка по т. 1, или стоките при вътреобщностни дистанционни продажби по чл. 14, ал. 1 се изпращат или транспортират до държава членка, различна от държавата членка по т. 1;

3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчикът по т. 1; равностойността в

национална валута се определя по обменния курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставката по ал. 1 е в държавата членка, в която е установен доставчикът.

(3) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 1, т. 3 през съответната календарна година, се определя по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6.

(4) Доставчикът, за който едновременно са налице условията по ал. 1, може да избере да определи мястото на изпълнение на доставката по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6. В тези случаи изборът се прилага до изтичане на две календарни години считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.

(5) Правото на избор по ал. 4 от доставчик, който е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията само на страната, се упражнява по реда на чл. 156, ал. 16 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(6) Доставчик, който е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията само на друга държава членка, упражнява правото на избор по ал. 4 по реда на чл. 96, ал. 9.

(7) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс и за което са налице условията по ал. 1, прилага разпоредбите на този член само за доставки на собствени стоки при вътреобщностни дистанционни продажби или далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път.“

§ 8. В чл. 21 ал. 8-11 се отменят.

§ 9. Създава се чл. 35а:

„Доставка с получател лице, управляващо електронен интерфейс

Чл. 35а. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки по чл. 14а, ал. 6, т. 1.“

§ 10. Член 47 се изменя така:

„Доставка на застрахователни услуги

Чл. 47. Освободена доставка е извършването на застрахователни и презастрахователни услуги, включително на свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти.“

§ 11. Създава се чл. 57а:

„Внос на стоки по специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 57а. (1) При прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, данъкът при внос се декларира по чл. 159а.

(2) Вносителят декларира в подадената митническа декларация за внос, че ще прилага специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като посочва индивидуалния си идентификационен номер по този режим.

(3) Митническите органи разрешават вдигането на стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент, когато:

1. при извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС по режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се установи, че декларираният индивидуален идентификационен номер по този режим е валиден;

2. собствената стойност на стоките, внасяни от трети страни или територии, не надвишава левовата равностойност на 150 евро и стоките са различни от акцизни стоки;

3. стоките са предназначени за данъчно незадължени лица.“

§ 12. Създават се чл. 57б, 57в, 57г и 57д:

„Специален режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57б. Специалният режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос може да се прилага от данъчно задължено лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия:

1. представя пред митническите органи стоки:

а) под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро;

б) различни от акцизни стоки;

в) за които не е приложен специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 152, ал. 5;

г) които се допускат за свободно обращение на територията на страната;

д) на които изпращането или транспортирането завършва на територията на страната;

е) на които получател е данъчно незадължено лице, установено на територията на страната;

2. е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1;

3. има разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено по реда и при условията на митническото законодателство на Съюза;

4. действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза.

Деклариране и отчитане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57в. (1) В подадената митническа декларация за внос данъчно задълженото лице по чл. 57б задължително посочва:

1. че прилага специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос;

2. получателя, за когото е предназначена пратката.

(2) Начисляването на данъка при внос по специалния режим се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение.

(3) Когато данъчно задълженото лице отговаря на условията по чл. 57б, митническите органи разрешават вдигането на стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент.

(4) Периодът за отчитане на данъка е едномесечен.

(5) Лицето по чл. 57б подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос пред Агенция „Митници“ по образец, определен в правилника за прилагане на закона.

(6) В месечната декларация по ал. 5 се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния период за отчитане.

(7) Месечната декларацията по ал. 5 се подава пред Агенция „Митници“ по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 16-о число включително на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

(8) Лицето по чл. 57б води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим.

(9) Структурата и съдържанието на електронния регистър по ал. 8 се определят с правилника за прилагане на закона. Информацията от регистъра се предоставя при поискване от митническите органи по електронен път или на електронен носител в определен в правилника файлов формат.

(10) Лицето по чл. 57б съхранява информацията от електронния регистър по ал. 8 за срок 10 години считано от годината, следваща годината, през която съответната пратка е представена пред митническите органи.

Ред за плащане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57г. (1) Получателят - данъчно незадълженото лице, за което е предназначена пратката, е длъжен да заплати данъка по

митническата декларация за внос на лицето по чл. 57б при приемане на пратката.

(2) Лицето по чл. 57б събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период.

(3) Лицето по чл. 57б е длъжно да внесе по реда на чл. 90 събрания от получателите – данъчно незадължени лица, данък за съответния период в срок, не по-късно от 16-о число на месеца, следващ месеца на вноса.

Приложимост на специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии при внос на стоки и специален режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57д. (1) Когато не са налице условията по чл. 57а, се прилагат общите правила на закона.

(2) За внесения данък по чл. 57г за вносителя по чл. 57б не се прилагат общите правила на закона и не възниква право на данъчен кредит при условията на глава седма.

(3) Когато стоките под формата на пратки са със собствена стойност, надвишаваща левовата равностойност на 150 евро, или са акцизни стоки, се прилагат общите правила за внос на закона.“

§ 13. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. 19:

„19. стоки, за които данъкът се декларира по специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и когато най-късно при подаване на митническата декларация за допускане за свободно обращение е предоставен индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагане на специалния режим.“

2. В ал. 14:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 2 накрая се добавя „при условията на Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 година относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни“.

§ 14. В чл. 70, ал. 4 изречение второ се заличава.

§ 15. В чл. 74, ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 102, 132 или 132а“ се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1, чл. 102, 132 или 132а“.

§ 16. В чл. 92, ал. 3 се създава т. 5:

„5. за управление на продажбите лицето е избрало да ползва в търговски обект софтуер за управление на продажбите в търговски обект.“

§ 17. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 т. 3 се отменя.
2. В ал. 9 думите „97б и 98“ се заличават.
3. Създава се ал. 12:

„(12) Алинея 9 не се прилага, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.“

§ 18. В чл. 97а, ал. 5 думите „чл. 96, 97, 98 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1, 2 и 3“ се заменят с „чл. 96, 97 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 2“.

§ 19. Член 97б се отменя.

§ 20. Член 97в се изменя така:

„Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната, при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, или на стоки при вътреобщностни дистанционни продажби, с място на изпълнение на територията на друга държава членка

Чл. 97в. Данъчно задължено лице, което не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза, ако е упражнило правото си на избор по чл. 20б, ал. 4, уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационен номер по ДДС от всяка държава

членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“

§ 21. Член 98 се отменя.

§ 22. В чл. 99 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3 и чл. 102“ се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1 и чл. 102“.

2. В ал. 6 думите „чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3“ се заменят с „чл. 96 и 97 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1“.

§ 23. В чл. 100 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал. 4 думите „и 3“ се заличават.

§ 24. В чл. 101, ал. 8 думите „97б, 98“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 25. В чл. 107 т. 5 се отменя.

§ 26. В чл. 108, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „97б, чл. 98, ал. 3“ и запетаята пред тях се заличават.

2. Точка 2 се отменя.

§ 27. В чл. 111, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „ал. 2“.

§ 28. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 6 се изменя така:

„б. за доставки по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или режим извън Съюза;“.

2. В ал. 9 изречение второ се заличава.

3. Създава се ал. 14:

„(14) За извършена доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, от данъчно задължено лице, включително, което управлява електронен интерфейс, ал. 1 не се прилага, когато лицето е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон.“

§ 29. В чл. 114 се създава ал. 12:

„(12) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, посочва идентификационния номер за този режим само в митническата декларация за внос по чл. 57а.“

§ 30. В чл. 118 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 14 се изменя така:

„(14) Производител/разпространител на софтуер за управление на продажбите в търговски обект може да декларира в Националната агенция за приходите следните данни и обстоятелства за такъв софтуер:

1. наименованието и версията на произвеждания/разпространявания от него софтуер;

2. че софтуерът по т.1 отговаря на изискванията, определени в наредбата по ал. 4;

3. че не произвежда/не разпространява софтуер, предназначен за промяна на функционалността на софтуера по т. 1 и за промяна, изтриване или друг вид манипулиране на информацията в базата данни, с която работи софтуерът.“

2. Алинея 18 се изменя така:

„(18) Лице, за което е налице задължение за регистриране и отчитане на продажбите чрез издаване на фискален бон и желае да ползва софтуер за управление на продажбите в търговски обект, може да избере за управлението на продажбите да използва в търговски обект софтуер, включен в списъка по ал. 16. Редът за избор и отказ от него, изискванията към лицата, избрали да ползват такъв софтуер, към производителите/вносителите му и към софтуера се определят с наредбата по ал. 4.“

3. Създава се нова ал. 19:

„19. Алинея 18 не се прилага за лица, ползващи интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност и електронни системи с фискална памет.“

4. Досегашната ал. 19 става ал. 20.

§ 31. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставя най-късно в последния ден на данъчния период.“

§ 32. В чл. 135 се създава ал. 4:

„(4) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и за представителя по чл. 152, ал. 8, т. 2.“

§ 33. Наименованието на глава осемнадесета се изменя така:

„Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии“

§ 34. Член 152 се изменя така:

„Специални режими

Чл. 152. (1) Специалните режими по тази глава са режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(2) Режим извън Съюза може да се прилага за доставки на услуги, извършвани от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз.

(3) Режим в Съюза може да се прилага за доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, извършвани от:

1. данъчно задължени лица, които не са установени в държавата членка по потребление, при доставки на услуги на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз;

2. данъчно задължени лица при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1;

3. данъчно задължени лица, които управляват електронен интерфейс, когато улесняват продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 1 и 3.

(4) За доставки на услуги, дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на държава членка, доставчикът може да избере да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 и 3 в страната или в друга държава членка.

(5) Режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, може да се прилага за стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на акцизни стоки, когато вносът им се осъществява в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени, от:

1. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на Европейския съюз или в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС, и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета страна; в този случай лицето може да се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз, или

2. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс и е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС; в този случай лицето задължително се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз.

(6) За целите на режим извън Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. държава членка по идентификация е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, неустановено на територията на Европейския съюз, е избрало да се регистрира, когато започва своята дейност като данъчно задължено лице - доставчик на услуги с

получатели - данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на тази глава;

3. държава членка по потребление е държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга.

(7) За целите на режим в Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка по потребление, е данъчно задължено лице, което има седалище и адрес на управление или има постоянен обект на територията на Европейския съюз, но няма седалище и адрес на управление или постоянен обект на територията на държавата членка по потребление;

2. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление или, в която има постоянен обект, ако няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

б) когато данъчно задълженото лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянен обект в повече от една държава членка, то може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващите две календарни години;

в) когато данъчно задължено лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект в него, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките; когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките, данъчно задълженото лице може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващите две календарни години;

3. държава членка по потребление е:

а) при доставка на услуги - държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга;

б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, включително от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 1 - държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

в) при доставка на стоки от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 3, когато изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва в една и съща държава членка - тази държава членка.

(8) За целите на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. представител е лице, което е установено на територията на Европейския съюз и е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като лице — платец на данъка, и като лице, което действа от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в този специален режим;

3. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице избере да се регистрира, когато не е установено на територията на Европейския съюз;

б) държавата членка, в която данъчно задълженото лице е избрало да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и следващи две календарни години;

в) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

г) държавата членка, в която представителят има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

д) държавата членка, в която представителят е избрал да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; представителят е обвързан от това решение през съответната календарна година и следващите две календарни години;

4. държава членка по потребление е държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.“

§ 35. Член 153 се изменя така:

„Приложимост на специалните режими

Чл. 153. (1) Данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва услуги или дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от специалните режими по глава осемнадесета в страната или в друга държава членка, прилага общите правила на закона.

(2) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, включително когато доставките са извършени от постоянен обект на територията на друга държава членка, прилага общите правила на закона.

(3) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на друга държава членка, в която лицето има постоянен обект, независимо дали доставките са извършени от този обект, не прилага този режим. За тези доставки лицето прилага законодателството на държавата членка, в която е постоянният му обект.

(4) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 5, т. 1, изпратени или

транспортирани от друга държава членка, независимо дали лицето има постоянен обект на територията на другата държава членка, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(5) Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3 прилага този режим.

(6) Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътрешни дистанционни продажби, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(7) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, за доставки на дистанционни продажби на стоки с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(8) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза и което няма постоянен обект на територията на страната, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(9) Данъчно задължено лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(10) В случаите по чл. 14, ал. 2 се прилага режим в Съюза.

(11) В случаите по чл. 152, ал. 5 данъчно задълженото лице не може да посочи повече от един представител едновременно.

(12) За доставки по чл. 152, ал. 5 в други валути, различни от евро, се използва обменният им курс, действащ към първия работен ден

на месец октомври, който се прилага от 1 януари до 31 декември включително на следващата календарна година.“

§ 36. Член 154 се изменя така:

„Специална регистрация за прилагане на режим извън Съюза

Чл. 154. (1) Право да се регистрира за прилагане на режим извън Съюза има данъчно задължено лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на услуги с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната;

2. не е установено на територията на Европейския съюз;

3. не е регистрирано за прилагането на този специален режим в друга държава членка;

4. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 10.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронен адрес, в т.ч. интернет страница на лицето;

2. идентификационен номер за данъчни цели, ако има такъв;

3. декларация, че няма седалище и адрес на управление и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз;

4. банкова сметка на лицето в евро;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако има такива.

(4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за

регистрация за прилагане на режима извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е служебният идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът „EU“.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-о число на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън Съюза, може да се регистрира на основание на този член, като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(10) Ограничение за регистрация по режим извън Съюза, поради системно неспазване на задълженията от лицата, е в сила до изтичане на осем последователни данъчни периода считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза, на режим в Съюза или 24 данъчни периода считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(11) Когато регистрацията за прилагането на режим извън Съюза на данъчно задълженото лице е прекратена на основание, че лицето не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 в продължение на осем последователни данъчни периода, лицето може да се регистрира за прилагане на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.“

§ 37. Член 155 се изменя така:

„Прекратяване на специалната регистрацията за прилагането на режим извън Съюза

Чл. 155. (1) Регистрацията за прилагането на режим извън Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на услуги с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната;

2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режим извън Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до териториалната дирекция на Националната агенция за приходите – София, заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима,

се извършва по електронен път.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането по електронен път на акта за deregистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 - датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за deregистрация по електронен път.

(7) Регистрацията за прилагането на режим извън Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за deregистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за deregистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 154, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режим извън Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режим извън Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по идентификация и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната

агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режим извън Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на акта за дерегистрация по електронен път.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 лице може да се регистрира за този режим в друга държава членка, като подаде по електронен път заявление за дерегистрация до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, по реда на ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ промяната. В същия срок лицето уведомява за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на прекратяване на регистрацията се смята датата на промяната.“

§ 38. Член 156 се изменя така:

„Специална регистрация за прилагането на режим в Съюза

Чл. 156. (1) Право да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица;

2. лицето:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, и не е регистрирано за прилагането на този режим в другата държава членка, или

г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва само от територията на страната, или

д) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва както от територията на страната, така и от територията на други държави членки, и не е регистрирано за прилагането на този режим в тези държави членки;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 15.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. банкова сметка на лицето в евро или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България;

3. идентификационни номера за целите на ДДС в други държави членки;

4. постоянни обекти на територията на други държави членки;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако има такива.

(4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режим в Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който

извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е идентификационният номер по чл. 94, ал. 2.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-о число на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(10) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, когато не е установено по седалище и адрес на управление, но има установеност по постоянен обект на територията на Европейския съюз, в случай че премести постоянния си обект на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(11) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на

условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две календарни години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режим в Съюза в другата държава членка.

(12) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки само от територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка може да се регистрира на основание на този член, ако отговаря на условията на ал. 1.

(13) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, когато започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки както от територията на страната, така и от територията на други държави членки, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка може да се регистрира на основание на този член, ако отговаря на условията на ал. 1.

(14) В случаите по ал. 9-13 за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за регистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната, и в същия срок лицето уведоми за промяната държавата членка по идентификация.

(15) Ограничение за регистрация по режим в Съюза поради системно неспазване на задължението от лицето е в сила до изтичане на осем последователни данъчни периода считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза, на режим в Съюза или 24 данъчни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(16) Право по ал. 1 да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има и данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, което извършва доставки с място на изпълнение

по чл. 206, ал. 4 на територията на страната, ако със заявлението по ал. 2 уведоми, че желае мястото на изпълнение на доставките да се определя съгласно чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6.

(17) Когато регистрацията за прилагането на режим в Съюза на данъчно задълженото лице е прекратена на основание, че лицето не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 в продължение на осем последователни данъчни периода, лицето може да се регистрира за прилагане на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.“

§ 39. Член 157 се изменя така:

„Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режим в Съюза

Чл. 157. (1) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на услуги и вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, включително и някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица;
2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;
3. лицето избере вече да не прилага режим в Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за

наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва прекратяването или мотивирано отказва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на акта за дерегистрация по електронен път, а в случаите по ал. 1, т. 3 - датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация по електронен път.

(7) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки по чл. 156, ал. 1, т. 1 осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 156, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режим в Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режим в Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след

изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режим в Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на акта за дерегистрация.

(10) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(11) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, когато премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след изтичането на две календарни години считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията, може да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(13) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки само от територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(14) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки както от територията на страната, така и от територията на други държави членки след изтичането на две календарни години считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията, може да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(15) Датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на тримесечието, следващ тримесечието на изпращането на акта за дерегистрация по електронен път. В случаите по ал. 10–14 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е датата на подаване на заявлението за дерегистрация по електронен път.

(16) Когато са налице условията по чл. 20б, ал. 1, регистрирано на основание чл. 156 лице може да прекрати регистрацията си, ако избере да не прилага режим в Съюза.“

§ 40. В глава осемнадесета се създава раздел IIIa с чл. 157а-157б:

„Раздел IIIa

Регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Специална регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 157а. (1) Право да се регистрира за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, което е регистрирано на основание чл. 9б или чл. 100, ал. 1, не се представлява от представител и са налице едновременно следните условия:

1. внася стоки от трети страни или територии за данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната;

2. данъчно задълженото лице:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, или

г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, ако е установено в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18.

(2) Право да се регистрира да изпълнява задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1 лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. действа като представител от името и за сметка на данъчно задълженото лице, включително което управлява електронен интерфейс, при изпълнение на задълженията, определени в режима;

2. лицето:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, и не е регистрирано за прилагането на този режим в

друга държава членка;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 20.

(3) Представителят по ал. 2 регистрира всяко данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС, не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, внася стоки по ал. 1, т. 1 и не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. Всяко данъчно задължено лице по ал. 1, т. 2, което избере да има представител по ал. 2 за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се регистрира от този представител, ако лицето отговаря на условията по ал. 1.

(4) В случаите на ал. 1, 2 и 3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) В случаите по ал. 1 със заявлението по ал. 4 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. идентификационен номер за целите на ДДС или за регистрация за данъчни цели;

3. банкова сметка на лицето в евро или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България;

4. идентификационни номера, ако има такива, от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(6) В случаите по ал. 2 със заявлението по ал. 4 представителят предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес и електронен адрес;

2. идентификационен номер по ДДС.

(7) В случаите по ал. 3 със заявлението по ал. 4 представителят предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронен адрес и уебсайтове за данъчно задълженото лице, което представлява;

2. идентификационен номер за целите на ДДС или за данъчна регистрация на данъчно задълженото лице, което представлява;

3. банкова сметка на данъчно задълженото лице, което представлява, в евро или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България;

4. индивидуален идентификационен номер по този режим на представителя по ал. 2.

(8) Регистрираните лица прилагат този специален режим за всички извършвани от тях дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(9) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва регистрацията или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Актът се връчва по електронен път на данъчно задълженото лице, което действа без представител, или на представителя.

(10) За дата на регистрация по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се смята датата на връчването на акта по ал. 9, с който се определя:

1. индивидуален идентификационен номер по ДДС на данъчно задълженото лице за прилагането на този режим;

2. индивидуален идентификационен номер на представителя за изпълнение на задълженията по този режим;

3. индивидуален идентификационен номер по ДДС за всяко лице, което се представлява от представител за прилагането на този режим.

(11) Идентификационният номер за целите на регистрацията за прилагане режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се състои от 12 буквено-цифрови знака и се използва единствено за целите на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(12) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(13) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, когато не е установено по седалище и адрес на управление, но има установеност по постоянен обект на територията на Европейския съюз, в случай че премести постоянния си обект на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(14) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две календарни години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, в другата държава членка.

(15) В случаите по ал. 12-14 лицето може да се регистрира, като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 4, в което посочва и декларираните при първоначалната си регистрация данни, не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведоми за промяната

другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрацията по този член се смята датата на промяната.

(16) При промяна на данните по ал. 5, 6 и 7 в подадено заявление по ал. 4, лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца на настъпването на промяната.

(17) Алинеи 12-14 се прилагат и по отношение на представител, който действа от името и за сметка на данъчно задължено лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако отговаря на условията на ал. 2. В тези случаи се прилагат ал. 15-16.

(18) Ограничение за регистрацията за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, поради системно неспазване на задължението от лицето е в сила до изтичане на 24 месеца след данъчния период, в който е прекратена регистрацията, когато на данъчно задължено лице е прекратена регистрацията, в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или до изтичане на осем последователни данъчни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на режим извън Съюза, режим в Съюза.

(19) Алинея 18 не се прилага в случаите, когато прекратяването на регистрацията за прилагането на режима е поради системно неспазване на задълженията от страна на представителя.

(20) Ограничение за регистрацията на представител, който действа от името и за сметка на данъчно задължено лице, поради системно неспазване на задълженията на представителя, свързани с прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, е в сила до изтичането на 24 месеца след месеца, в който е прекратена регистрацията по режима.

(21) Данъчно задължено лице, на което е прекратена регистрацията за прилагането на режима по чл. 157б, ал. 5, т. 1 и ал. 7, т. 1 на основание, че лицето не е извършвало доставки в продължение на 24 последователни данъчни периода, независимо дали действа с представител или без представител, може да се регистрира за прилагане

на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.

Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 157б. (1) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на данъчно задължено лице, което действа без представител, когато:

1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии;
2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1;
3. лицето избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(2) Регистрацията на представител за прилагането на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на представителя, когато:

1. не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, през 6 последователни месеца;
2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2.

(3) Регистрацията на данъчно задължено лице за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което действа чрез представител, се прекратява от представителя, когато данъчно задълженото лице:

1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии;
2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, т. 1 и 3 или ал. 3, изречение първо;
3. избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(4) За прекратяване на регистрацията по ал. 1-3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че данъчно задълженото лице, което не действа чрез представител:

1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(6) Регистрацията на представител за прилагането на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че представителят:

1. през 6 последователни месеца не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, и не е подал заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(7) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че данъчно задължено лице, което действа чрез представител:

1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, т. 1 и 3 или ал. 3, изречение първо, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(8) Когато данъчно задълженото лице, включително когато действа чрез представител, избере да не прилага режима, лицето, съответно представителят, който действа от негово име и за негова сметка, подава заявление за deregистрация най-късно до 15 дни преди края на месеца, предхождащ месеца, от който възнамерява да не прилага режима. В този случай датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението за deregистрация, след което данъчно задълженото лице няма право да прилага режима.

(9) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(10) Когато регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1-3 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление или по обект на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 3 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след изтичането на две календарни години считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията, може да избере да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) В случаите по ал. 9-11 лицето подава заявление за deregистрация по ал. 4 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведомява за промяната другата държава членка.

(13) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за deregистрация по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път.

(14) Датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращането на акта за deregистрация по електронен път. В случаите по ал. 9-11 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е датата на подаване на заявлението за deregистрация по електронен път.

(15) С изключение на случаите на системно неспазване на задълженията на режима по ал. 16 от данъчно задълженото лице, при прекратяване на регистрацията му индивидуалният идентификационен номер за целите на ДДС, определен за използването на режима при внос, остава валиден за периода, необходим за вноса на стоки, които са били доставени преди датата на прекратяване на регистрацията, което обаче не може да надвишава 2 месеца считано от тази дата.

(16) Системно неспазване на задълженията на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, от данъчно задължено лице или представител е налице, когато:

1. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159а, ал. 2 за всеки данъчен период не е била предоставена в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата

неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(17) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 и ал. 7, т. 1 и 2 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима, е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на акта за дерегистрация по електронен път.

(18) В случаите по ал. 6, т. 3 и ал. 7, т. 3 връчването на акта на данъчно задължено лице, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. Регистрацията се прекратява от деня, следващ датата на изпращане на акта за дерегистрация по електронен път.

(19) В случаите по ал. 2 и ал. 6, т. 1 и 2 връчването на акта на представителя, на когото се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път и се изпраща и на данъчно задължените лица, които същият представлява. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължените лица, които са представлявани от представителя. Регистрацията се прекратява от първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на акта за дерегистрация.

(20) В случаите по ал. 6, т. 3 датата, на която се прекратява регистрацията на представителя за прилагане на режима, е датата след датата на изпращане на акта за дерегистрация по електронен път на представителя и на данъчно задължените лица, които същият представлява. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължените лица, които са представлявани от представителя.

§ 41. В глава осемнадесета наименованието на раздел IV се изменя така:

„Облагане и деклариране на доставки при прилагане на специалните режими“

§ 42. Член 158 се изменя така:

„Облагане на доставки при прилагане на специалните режими

Чл. 158. (1) Мястото на изпълнение на доставки, за които се прилагат специалните режими по чл. 152, ал. 2, 3 и 5, извършени от регистрирано по тази глава лице, е в държавата членка по потребление.

(2) Данъчната основа, датата на възникване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка при доставки на услуги и вътреобщностни дистанционни доставки на стоки по тази глава се определят по законодателството на държавата членка по идентификация.

(3) Данъчното събитие и изискуемостта на данъка при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, възникват към момента на доставката, като стоките се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането.

(4) Моментът на приемане на плащането по ал. 3 е по-ранният от двата момента - моментът, в който потвърждението за плащането или съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от получателя е получено от данъчно задълженото лице или от името на данъчно задълженото лице, прилагащо режима при внос, или моментът на действително извършеното парично плащане.

(5) Лице, регистрирано за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, е длъжно да начисли изискуемия данък върху добавената стойност за извършена доставка в обхвата на съответния режим, като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата по справка-декларацията за прилагане на специален режим за съответния данъчен период в държавата членка по идентификация;

2. посочи информацията за доставката в електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(6) Данъчната ставка на доставките по тази глава е приложимата ставка в държавата членка по потребление.

(7) За документирането на доставките на услуги и на стоки по тази глава се прилага законодателството на държавата членка по идентификация.“

§ 43. Член 159 се изменя така:

„Данъчен период, справка-декларация и внасяне на данъка при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159. (1) Данъчният период за регистрираните по чл. 154 и 156 лица е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие.

(2) В случаите по чл. 154, ал. 7 и чл. 156, ал. 7 първият данъчен период обхваща времето от датата на първата доставка до края на календарното тримесечие.

(3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и чл. 156, ал. 9-13 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно по чл. 155, ал. 10 и по чл. 157, ал. 10-14, последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително.

(4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато последният ден на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава по електронен път. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез въвеждане на данните чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(6) Компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4.

(7) В справка-декларацията по ал. 4 като информация се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка по потребление за съответния данъчен период, за:

1. доставки на услуги;
2. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
3. вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3.

(8) Когато стоките се изпращат или транспортират от територията на други държави членки, справка-декларацията освен информацията по ал. 7 за тези доставки включва и идентификационен номер за целите на ДДС или референтен данъчен номер, издаден на лицето от държавата членка, от която стоките се изпращат или транспортират.

(9) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, посочва също идентификационните номера за целите на ДДС или референтни данъчни номера, издадени от държавите членки, където се намира всеки от обектите, и информацията по ал. 7 за извършени от тези постоянни обекти през съответния данъчен период доставки на услуги, за които данъкът върху добавената стойност по приложимите ставки е станал изискуем, и са с място на изпълнение на територията на държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект.

(10) Стойностите по ал. 7, 8 и 9 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.

(11) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е длъжим за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(12) Когато регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 11, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът, и информира другите държави членки по електронен път, че е издадено напомняне. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение от Националната агенция за приходите се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(13) Независимо от издадените напомняния от държавата членка по потребление и предприетите действия по ал. 12 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5.

(14) След предприемане на действия по реда на ал. 12 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е длъжим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.

(15) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на стоки или услуги, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режим в Съюза по чл. 153.

(16) Когато данъчно задължено лице е регистрирано за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, подава справки-декларации и внася дължимия данък в държавите членки по идентификация за всеки режим.“

§ 44. Член 159а се изменя така:

„Данъчен период, справка-декларация и внасяне на данъка при прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159а. (1) Данъчният период за регистрираните по чл. 157а лица е едномесечен.

(2) Справка-декларацията за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се подава от лице, регистрирано на основание чл. 157а по образец, определен в правилника за прилагане на закона.

(3) Справка-декларацията по ал. 2 се подава до компетентната териториална дирекция за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода са извършвани доставки. Когато последният ден на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(4) Справка-декларацията по ал. 2 се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(5) Представителят по чл. 157а, ал. 2 подава справка-декларация по ал. 2 за всяко представлявано от него регистрирано лице по чл. 157а, ал. 3.

(6) Компетентната териториална дирекция предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер за всяка подадена справка-декларация по ал. 2.

(7) В справка-декларацията по ал. 2 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на този режим и отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за

съответния данъчен период.

(8) Допуснати грешки (неотразени и/или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация се поправят до три години от изтичането на срока за подаване на първоначалната справка-декларация, включително след прилагането на този режим.

(9) Корекции на допуснати грешки по ал. 8 се извършват в следваща справка-декларация по ал. 2, включително за издадени кредитни и/или дебитни известия за доставка, като се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на данъка, във връзка с който се налагат корекции. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление. Когато страната е държава членка по потребление, корекциите се извършват по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(10) Стойностите по ал. 7 и 9 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.

(11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице е длъжно в срока по ал. 3 за подаване на справка-декларацията да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е дължим за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(12) Когато регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице не е подало в срока по ал. 3 справка-декларацията или не е внесло данъка по ал. 11, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът, и информира другите държави членки по електронен път, че е издадено напомняне. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение от Националната

агенция за приходите се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(13) Независимо от издадените напомняния и предприетите действия по ал. 12 справка-декларацията се подава по реда на ал. 3.

(14) След предприемане на действия по реда на ал. 12 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.“

§ 45. Член 159б се изменя така:

„Данъчен кредит при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159б. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки на услуги, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81.

(2) Когато регистрирано на основание чл. 154 лице или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза е регистрирано и на основание чл. 96, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки на услуги, за които лицето прилага режима.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на възстановяване за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага

режима, по реда на чл. 81.“

§ 46. Член 159в се изменя така:

„Данъчен кредит при прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159в. (1) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима, по реда на чл. 81, когато страната е държава членка по потребление.

(2) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, когато е регистрирано на основание чл. 96, 97 или по чл. 100, ал. 1, има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима по общите правила на закона.

(3) Данъчно задълженото лице, регистрирано на основание чл. 157а, има право на възстановяване на ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка по потребление във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на този режим по реда на законодателството на тази държава членка.

(4) Лице, регистрирано на основание чл. 157а, ал. 3, което не е регистрирано и на основание чл. 96, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81.

(5) Когато данъчно задълженото лице е регистрирано на основание чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1 и чл. 157а, има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него

облагаеми доставки в обхвата на режима по общите правила на закона, когато страната е държава членка по потребление.“

§ 47. Член 159г се изменя така:

„Електронен регистър

Чл. 159г. (1) Регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице е длъжно да води електронен регистър.

(2) Информацията в регистъра по ал. 1 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставка на стока и/или услуга в структуриран файлов формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление.

(3) Когато от данъчно задължено лице или от представител, който действа от негово име и за негова сметка, е поискано да представи по електронен път електронния регистър, който води по ал. 1, и лицето не го е предоставило в срок 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчно задълженото лице или на представителя да предостави този регистър.

(4) Лицата по ал. 1 съхраняват информацията в електронните регистри по ал. 1 за срок 10 години считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.“

§ 48. Член 159д се изменя така:

„Корекции на справка-декларация за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени и/или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят, като лицето извърши необходимите корекции в следваща справка-декларация.

(2) Издадено кредитно и/или дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1.

(3) Корекции по ал. 1 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват

съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.“

§ 49. Член 159е се изменя така:

„Възстановяване на надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159е. (1) Надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154, 156 или чл. 157а лице се прихваща или възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен ако надвнесеният данък вече е преведен към други държави членки по потребление.

(2) Дължим данък по справка-декларация за прилагане на специален режим, който е внесен в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, но на основание чл. 159, ал. 14 се дължи в друга държава членка по потребление, се прихваща или възстановява на лицето по ал. 1 по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Надвнесен данък в резултат на корекция по чл. 159д се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ако не е преведен към други държави членки по потребление. Когато надвнесеният данък е преведен към други държави членки по потребление, същият се възстановява на лицето от съответната държава членка по потребление съобразно извършената корекция.

(4) Надвнесен данък по подадена в друга държава членка справка-декларация за прилагане на специалния режим от лице, регистрирано в тази държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, който е преведен от държавата членка или е внесен от лицето в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, се прихваща или възстановява на лицето по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Надвнесен данък от лице, което не е установено на територията на страната, регистрирано за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка или по

чл. 154, се възстановява по банкова сметка. Когато сметката не е в българска банка или в клон на чуждестранна банка в Република България, всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата са за сметка на лицето."

§ 50. Член 159ж се изменя така:

„Задължения при извършване на доставки с място на изпълнение на територията на страната от лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159ж. (1) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да декларира тези доставки, като ги посочи в справка-декларацията по реда на законодателството на държавата членка по идентификация. Подадена в държавата членка по идентификация справка-декларация се смята за справка-декларация, подадена по този закон.

(2) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да внесе дължимия по справка-декларацията по ал. 1 данък в определения по законодателството на държавата членка по идентификация срок. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на държавата членка по идентификация, или, ако не е постъпила в тази сметка, на датата, на която е постъпила в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(4) След изпратено напомнително съобщение до лицето за изпълнение на задълженията му по ал. 1 и 2 от компетентните данъчни органи на държавата членка по идентификация, когато страната е държава членка по потребление, последващите действия за определяне и събиране на данъка се извършват от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След предприети действия от Националната агенция за приходите данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за страната като държава членка по потребление, се внася от лицето в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(5) Когато страната е държава членка по потребление, до изтичането на три години от законоустановения срок по законодателството на държавата членка по идентификация, неподадена в срок справка-декларация се подава, съответно се извършват корекции в подадена справка-декларация, в тази държава членка, а след този срок справка-декларацията се подава, съответно корекции се извършват в подадената справка-декларация, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

§ 51. Член 159и се изменя така:

„Специални регистри

Чл. 159и. (1) За лицата, регистрирани в страната за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и представител, регистриран в страната за прилагане на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Органът по приходите вписва в специалния регистър по ал. 1 за всяко от лицата по ал. 1 датата на регистрация за прилагане на съответния режим и датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима.“

§ 52. В чл. 169, ал. 1, т. 4 думите „чл. 96, 97, 97а, 97б, 98, 99, чл. 100, ал. 1–3 и чл. 151а.“ се заменят с „чл. 96, 97, 97а, 99, чл. 100, ал. 1 и 2 и чл. 151а“.

§ 53. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Алинея 1 се прилага и за лице, което не е установено на територията на страната и е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или представител, регистриран за прилагане на задълженията по съответния режим да представлява такова лице, или регистрирано лице по чл. 154, 156 или 157а, което е длъжно, но не подаде справка-декларация за прилагане на специален режим за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната, или не я подаде в предвидения срок.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Алинея 1 се прилага и за лице по чл. 57б, което не подаде месечна декларация по чл. 57в, ал. 5 или не я подаде в предвидения срок, или не предостави регистъра по чл. 57в, ал. 8.“

§ 54. Член 180б се изменя така:

„Чл. 180б. (1) Лице, което не е установено на територията на страната и е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или представител, регистриран за прилагане на задълженията по съответния режим в друга държава членка да представлява такова лице, или регистрирано лице по чл. 154, 156 или 157а не начисли данък върху добавената стойност за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната в данъчния период, в който данъкът за доставката става изискуем, се наказва с глоба – за физическите лица, които са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 25 на сто от неначисления данък или данъка в по-малък размер, но не по-малко от 250 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на имуществената санкция е двукратният размер на неначисления данък, но не по-малко от 5000 лв.“

§ 55. В чл. 181а ал. 1 се изменя така:

„(1) Лице, което е длъжно да води, не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 14а, ал. 10, чл. 159г, ал. 1, отчетността по чл. 14а, ал. 11 или електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация, се наказва с глоба – за физическите лица, които са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.“

§ 56. В чл. 185б ал. 1 се изменя така:

„(1) На лице по чл. 118, ал. 18, което е избрало да използва в търговски обект софтуер за управление на продажбите, включен в списъка по чл. 118, ал. 16, и което за управление на продажбите в този обект използва друг софтуер/модул от софтуер, невключен в списъка по чл. 118, ал. 16, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 1000 до 3000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 5000 до 10 000 лв.“

§ 57. В чл. 186, ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. е избрало да управлява продажбите чрез софтуер за управление на продажбите в търговски обект, но за управление на продажбите по чл. 118 използва в този търговски обект софтуер/модул от софтуер, невключен в списъка по чл. 118, ал. 16.“

§ 58. Създава се чл. 186а:

„Чл. 186а. Независимо от предвидената глоба или имуществена санкция, чл. 186 не се прилага на лице по чл. 118, ал. 18, което за първи път не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, при условие че за управление на продажбите е избрало и използва само софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16.“

§ 59. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 11 изречение трето се изменя така:

„За целите на прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети

страни или територии, изречение второ не се прилага.“

2. Точка 63 се изменя така:

„63. „Трета страна, с която Европейският съюз има правни инструменти за взаимопомощ“ е трета страна, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010 от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност.“

3. Точки 79, 80 и 81 се отменят.

4. Създават се т. 102-103:

„102. „Регистър по чл. 159г, ал. 1“ е регистър, който съдържа информацията от чл. 63в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.

103. „Отчетността по чл. 14а, ал. 12“ съдържа информацията от чл. 54в, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.“

§ 60. В §1а от Допълнителните разпоредби се създава т. 18:

„18. Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ, L 310/1 от 2 декември 2019 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 61. (1) Данъчно задължените лица и представителите, които действат от тяхно име и за тяхна сметка, могат да се регистрират за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, считано от 1 април 2021 г.

(2) Данъчно задължени лица, които към датата на влизане в сила на този закон са регистрирани по реда на досегашната глава осемнадесета, могат да продължат регистрацията си за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза, като подадат заявление по електронен път за актуализация на данните в подаденото първоначално

заявление за регистрация, считано от 1 април 2021 г. до 30 юни 2021 г. В тези случаи идентификационният номер за прилагане на режим в Съюза по чл. 94, ал. 2 или за прилагане на режим извън Съюза по чл. 154, ал. 6 се запазва.

(3) Започналите и неприключили процедури по регистрация или прекратяване на регистрацията по реда на досегашната глава осемнадесета се довършват по реда на изменената глава осемнадесета.

§ 62. В случаите на надвнесени суми по § 32 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 105 от 2014 г.; изм., бр. 95 от 2015 г.) за периодите до последния период за деклариране през 2018 г. включително, държавата членка по идентификация възстановява съответния дял от частта от сумата, задържана в съответствие с член 46, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 904/2010, а държавите членки по потребление възстановяват разликата между надвнесената сума и сумата, която се възстановява от държавата членка по идентификация. Държавата членка по потребление информира по електронен път държавата членка по идентификация за размера на възстановените суми.

§ 63. След подаването на справка-декларацията за прилагане на режим в Съюза и режим извън Съюза за периоди до втория период за деклариране през 2021 г. включително, промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез изменения на посочената справка-декларация, а не чрез корекции в последваща справка-декларация.

§ 64. За подаване на декларация по досегашната глава осемнадесета за последния данъчен период преди влизането в сила на този закон и за внасяне на изискуемия за същия период данък се прилага досегашният ред.

§ 65. (1) Данъчно задължени лица, регистрирани по реда на отменените с този закон чл. 97б и 98, се считат за регистрирани по реда на чл. 96, ал. 9 с изключение на случаите, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.

(2) Започналите и неприключили процедури за регистрация по реда на отменените с този закон чл. 97б и 98 се продължават по реда за регистрация на чл. 96, ал. 9 с изключение на случаите, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.

§ 66. За лицата, които са подали декларация в Националната агенция за приходите по чл. 118, ал. 14 от Закона за данък върху добавената стойност за софтуери за управление на продажбите в търговските обекти до влизане в сила на този закон, се счита, че отговарят на изискванията на § 30, т. 1.

§ 67. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност в съответствие с него.

§ 68. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14, 18, 28, 44 и 65 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22, ал. 3, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително при използване на етилов алкохол, използван за почистване и/или дезинфекция на оборудване, служещи за производството на лекарствени продукти“.

2. В чл. 24б:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) За установяване на вложеното количество от акцизната стока в крайния продукт и за определяне на кода по КН митническите органи вземат проби за лабораторен анализ. Проби могат да се вземат на всеки етап от производствения процес.“;

б) създават се ал. 9 и 10:

„(9) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител е необходимо становище от друг орган, включително в случаите на получаване на лабораторни експертизи за взети проби за лабораторен анализ, срокът по ал. 6 се смята за продължен, но не с повече от три месеца.

(10) В случаите по ал. 9 лицето се уведомява писмено.“

3. В чл. 43 ал. 5 се изменя така:

„(5) Последният данъчен период обхваща времето:

1. от началото на календарния месец, през който е прекратен лицензът или регистрацията, до датата на съобщаването на решението за прекратяването им;

2. от началото на календарния месец, през който е влязло в сила решението за прекратяване, до датата на влизане в сила на решението за прекратяване, при спряно предварително изпълнение на:

а) решение за прекратяване действието на лиценза за управление на данъчен склад, или

б) решение на директора на компетентната териториална дирекция за прекратяване действието на регистрацията.“

4. В чл. 44:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думата „сметката“ се заменя със „сметка на Агенция „Митници“;

бб) в т. 2 думите „сметката на компетентното митническо учреждение“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници“;

вв) в т. 3 думите „сметката на компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище“ и запетаята след тях се заменят със „сметка на Агенция „Митници“;

гг) в т. 4 думите „компетентното митническо учреждение“ се заменят с „Агенция „Митници“;

дд) в т. 6 думите „сметката на компетентното митническо учреждение“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници“;

ее) в т. 7 думите „сметката на компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници“;

жж) в т. 8 думите „митническото учреждение, издало ревизионния акт“ се заменят с „Агенция „Митници“;

б) в ал. 3 думата „сметката“ се заменя със „сметка на Агенция „Митници“;

в) създават се ал. 7-9:

„(7) На всяко данъчно задължено лице се открива виртуална сметка, в която се отразяват постъпилите плащания за вземания по акцизното законодателство по съответния му идентификатор ЕИК/БУЛСТАТ/ЕГН/ЛНЧ.

(8) При наличие на няколко вземания по акцизното законодателство, които лицето не е в състояние да погаси едновременно до изтичане на срока за внасяне на дължимия акциз по ал. 1, той може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно, при съобразяване на поредността по чл. 169, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Заявяването може да се осъществи:

1. при касово плащане, като писмено индивидуализира задължението, което се погасява;

2. при безкасово плащане чрез приоритизиране във виртуалната сметка на задълженото лице.

(9) В случаите по ал. 8, т. 1 писменото заявление се подава в териториална дирекция, в която лицето, имащо задължение, иска да заяви неговото погасяване. За да бъде разгледано заявлението, то следва да е получено в срока по ал. 1.“

5. В чл. 52, ал. 1, т. 1 накрая се добавя „с изключение на случаите на издадено разрешение по чл. 79, ал. 10“.

6. В чл. 57а, ал. 10 накрая се поставя запетая и се добавя „като се регистрира местното юридическо лице - акредитиран представител“.

7. В чл. 75б, ал. 4 думите „съответния данъчен период“ се заменят с „шест последователни данъчни периоди“ и се създава изречение второ:

„В случай че се установяват липси, за които се дължи акциз и той е заплатен в страната, не се издава решение за установяване на задължение за заплащане на акциз на изпращача.“

8. В чл. 76б се създават ал. 4 и 5:

„(4) В случай че изпратените акцизни стоки бъдат отказани от получателя и ще бъдат върнати на територията на страната, лицето уведомява по реда на чл. 76в, ал. 4, т. 1 незабавно компетентното митническо учреждение, като представи съответния документ по чл. 76а, ал. 1, 2 или 8.

(5) При въвеждане на територията на страната на върнати по ал. 4 акцизни стоки митническите служители следва да установят безспорно, че същите са освободени за потребление на територията на страната и са били изпратени до друга държава членка с опростен придружителен документ/търговски документ.“

9. В чл. 77, ал. 2 накрая се добавя „и чл. 79, ал. 10.“

10. В чл. 79:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2-11:

„(2) По искане на лицензирания складодържател в случаите, когато при освобождаване за потребление на акцизни стоки ще се надвиши определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение, може да бъде разрешено надвишаването му, при условие че са изпълнени едновременно следните условия:

1. надвишаването на обезпечението не е повече от 25 % от определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение;

2. сумата, с която се иска да бъде надвишено определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение, е постъпила по сметка на Агенция „Митници“ към датата на подаване на искането;

3. лицензираният складодържател не е имал забавено плащане на акциз през последните 12 данъчни периода;

4. надвишаването се отнася за текущия или следващия данъчен период;

5. искането не е подадено през период, за който е спряно предварителното изпълнение на решение за отнемане и прекратяване на лиценз за управление на данъчен склад.

(3) При издадено разрешение постъпилата сума по ал. 2, т. 2 се използва за погасяване на задължението за акциз за посочения данъчен период по ал. 6, т. 6.

(4) Искането по ал. 1 се подава в следните срокове:

1. до 10-о число на месеца, когато се отнася за текущия данъчен период;

2. до края на текущия месец, когато се отнася за следващия данъчен период.

(5) Разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение е допустимо да бъде издадено до два пъти за 12 последователни данъчни периода.

(6) Искането за издаване на разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение се подава до директора на териториалната дирекция по местонахождение на данъчния склад и съдържа данни за:

1. лицето, подало искането - име, седалище, адрес на управление, единен идентификационен код и електронна поща;

2. имена на представляващия/пълномощника, подал искането;

3. идентификационния номер на лицензирания складодържател;

4. идентификационния номер на данъчния склад;

5. причини, поради които се иска издаване на разрешение за надвишаване на учредено обезпечение;

6. данъчния период, за който се отнася;

7. дата и подпис на представляващия/пълномощника.

(7) Към искането за издаване на разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение се представя документ, удостоверяващ, че сумата е постъпила по сметка на Агенция „Митници“ към датата на подаване на искането. Не се дължи

лихва върху предоставената сума, с която се иска да бъде надвишено определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение.

(8) Когато се установят нередовности, директорът на териториалната дирекция уведомява лицето да отстрани нередовностите в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

(9) В срока, определен по ал. 8, лицето, подало искането, трябва да отстрани нередовностите, като при неизпълнение на това задължение директорът на териториалната дирекция издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Директорът на териториалната дирекция в 7-дневен срок от постъпване на искането, съответно от отстраняване на нередовностите в него, издава или отказва издаването на разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение – изцяло или частично. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ изцяло по направеното искане.

(11) Актът по ал. 10 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) При отказ за издаване на разрешение – изцяло или частично, предоставената сума по ал. 7 се възстановява или прихваща по реда на чл. 27 в частта, за която е получен отказът.”

11. В чл. 99, ал. 2, т. 1 се създава изречение второ:

„забраната не се отнася при предлагане и продажба на цигари в случаите по чл. 39б, ал. 2 и 3;“.

12. В глава седма се създава чл. 101в:

„Чл. 101в. (1) Забранява се движението на освободени за потребление акцизни стоки от момента на извеждането им от данъчния склад или от обектите по чл. 56, ал. 1 до мястото на тяхната доставка и разтоварване без съпровождането им от хартиен екземпляр на регистрирания електронен акцизен данъчен документ или от оригинал на акцизния данъчен документ.

(2) При движение, претоварване и доставяне/получаване на освободени за потребление течни горива, начисляването на акциза се удостоверява с представяне на регистрирания електронен акцизен данъчен документ, за който са подадени данни в срока и по реда на чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност. Доставчиците/получателите по доставки на освободени за потребление течни горива, които не са подали данни пред Националната агенция за приходите, следва да отговарят на условията на чл. 118, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност.

(3) Получателите по регистриран електронен акцизен данъчен документ или по акцизен данъчен документ са длъжни да съхраняват на местата, където се държат от тях освободените за потребление акцизни стоки:

1. подписан от съставителя и заверен с печат на издателя хартиен екземпляр на регистрирания електронен акцизен данъчен документ;

2. оригинал на акцизния данъчен документ с попълнени всички изискуеми реквизити.

(4) Алинея 3, т. 1 не се прилага за получателя по регистриран електронен акцизен данъчен документ, когато е издател на документа, и на мястото, където държи акцизните стоки, се използва автоматизирана система за отчетност.

(5) Лицата, които не са вписани като получатели в електронния акцизен данъчен документ, са длъжни да съхраняват на местата, където се държат от тях освободените за потребление течни горива:

1. копие на регистрирания електронен акцизен данъчен документ, по който са получени горивата и за който са изпълнени изискванията на чл. 118, ал. 10 или условията на чл. 118, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност;

2. оригинал или копие на товарителница, търговски или друг документ, в който се съдържа информация, идентифицираща доставчика, получателя, транспортните средства, вида, количеството, точното място и датата на получаване на течните горива.

(6) В случаите на ал. 2 и ал. 5, т. 1, с данните, подадени по реда на чл. 118, ал. 10 или отчетени по реда на чл. 118, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност, не се допуска деклариране на друга доставка или получаване на същите количества горива, или доставки/получаване, с които се надхвърля общото количество на освободените за потребление течни горива по документа.

(7) Получаването на течните горива на местата по ал. 5 се удостоверява върху документите с полагане на дата, име, подпис и печат от материално отговорните лица.

(8) Документите по ал. 3 и 5 се съхраняват на местата, където се държат акцизните стоки до момента на потребяването им или до изчерпване на тяхното количество, но не по-малко от един месец от съставяне на документа. След изтичане на срока оригиналите на документите се съхраняват при лицето или на друго място, определено от него, като се представят при поискване."

13. В чл. 104, ал. 1 думите „Митническите органи“ се заменят с „Митническите служители“.

14. В чл. 124, ал. 1 след думите „чл.126“ се поставя запетая и се добавя „ал. 1 и 2“.

15. В чл. 126:

а) алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Наказанията по ал. 1 се налагат и на лице, което държи, превозва, претоварва или доставя/получава акцизни стоки в нарушение на забраните и изискванията за данъчните и другите документи по чл. 101в, ал. 1, 2, 3 или 5.

(3) Наказанията по ал. 2 не се налагат при липсващи документи по чл. 101в, ал. 5, т. 2 или липсваща заверка по чл. 101в, ал. 7, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. до завършване на проверката от лицето или негов законен представител е декларирана пред митническите органи информация, идентифицираща доставчика, транспортните средства, вида, количеството, точното място и датата на получаване на течните горива;

2. митническите органи са установили, че към датата на проверката, за регистрирания електронен акцизен данъчен документ не

са декларирани по реда на чл. 118, ал. 10 или отчетени по реда на чл. 118, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност други доставки или получаване на същите количества горива, или доставки/получаване, с които се надхвърля общото количество на освободените за потребление течни горива по документа.“;

б) алинея 4 се отменя;

в) създава се ал. 5:

„(5) Декларацията по ал. 4, т. 2 се предоставя на органите на Националната агенция за приходите за предприемане на действия по компетентност.“

16. В чл. 128 се създава ал. 5:

„(5) В случай на нарушение по чл. 120, ал. 5, мястото на извършване на нарушението е постоянният адрес за физическите лица или седалището и адресът на управление за юридическите лица.“

§ 69. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28, 38 и 69 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 55 се създава ал. 7:

„(7) За следните активи от категория IV годишната данъчна амортизационна норма не може да превишава 100 на сто:

1. софтуер или право на ползване на софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16 от Закона за данък върху добавената стойност;

2. компютри, периферни устройства за тях или мобилни телефони, на които е инсталиран софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16 от Закона за данък върху добавената стойност.“

2. В чл. 83, ал. 2:

а) в т. 1 думите „предходната година“ се заменят с „годината преди предходната година“;

б) в т. 2 след думите „учредяването им“ се добавя „и за следващата година“.

3. В чл. 84 думите „предходната година“ се заменят с „годината преди предходната година“.

4. В чл. 87а, ал. 1 думите „годишната данъчна декларация за предходната календарна година“ се заменят с „декларация по образец в срок от 1 март до 15 април на същата година“.

5. В чл. 88, ал. 1 след думите „могат да подават“ се добавя „в срок до 15 ноември на съответната година“.

6. В чл. 89:

а) в ал. 1 навсякъде думите „над 20 на сто“ се заменят с „над 25 на сто“;

б) в ал. 2, в т. 1 и 2 числото „0,2“ се заменя с „0,25“.

7. В чл. 90:

а) в ал. 1:

аа) в т. 2 думата „декември“ се заменя с „ноември“;

бб) създава се т. 3:

„3. за месец декември – в срок до 1 декември на текущата календарна година.“;

б) в ал. 2 думите „15 декември“ се заменят с „1 декември“.

8. В чл. 92, ал. 2 думите „до 31 март“ се заменят с „от 1 март до 30 юни“.

9. В чл. 93 думите „до 31 март“ се заменят с „до 30 юни“.

10. В чл. 118, ал. 1 накрая се добавя „в годината на преобразуването и в следващата година“.

11. В чл. 147, ал. 1 накрая се добавя „в годината на преобразуването и в следващата година“.

12. В чл. 217, ал. 2 думите „до 31 март“ се заменят с „до 30 юни“.

13. В чл. 218а, ал. 3 навсякъде думите „31 март“ се заменят с „30 юни“.

14. В чл. 219, ал. 5 думите „до 31 март“ се заменят с „от 1 март до 30 юни“.

15. В чл. 252, ал. 1 думите „до 31 март“ се заменят с „от 1 март до 30 юни“.

16. В чл. 253 думите „до 31 март“ се заменят с „до 30 юни“.

17. В чл. 259, ал. 2 думите „до 31 март“ се заменят с „от 1 март до 30 юни“.

18. В чл. 260 думите „до 31 март“ се заменят с „до 30 юни“.

19. В § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби:

а) в буква „а“ след думите „чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „или на друг регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън Европейския съюз и Споразумението за Европейското икономическо пространство“;

б) в букви „б“ и „г“ накрая се поставя запетая и се добавя „или в държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство“.

§ 70. Данъчното облекчение по чл. 184 от Закона за корпоративното подоходно облагане, представляващо минимална помощ по чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане, може да се ползва до 31 декември 2023 г., в т. ч. за корпоративния данък за 2023 г.

§ 71. (1) Данъчното облекчение по чл. 184 от Закона за корпоративното подоходно облагане, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва до 31 декември 2021 г., след решение от Европейската комисия за удължаване на срока на действие на Схема SA.39869 (2014/N) – България, Схема за освобождаване от корпоративен данък съгласно чл. 184 от Закона за корпоративното подоходно облагане. Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък не се допуска до датата на решението на Европейската комисия, при условие че същото е след 31 декември 2020 г.

(2) Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 от Закона за корпоративното подоходно облагане във връзка с чл. 189 от

Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага до 31 декември 2021 г., в т. ч. за корпоративния данък за 2021 г.

§ 72. (1) Преотстъпеният данък за 2019 и 2020 г. във връзка с чл. 189б, ал. 2, т. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в чл. 189б, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане дейност, в срок до края на втората година, следваща годината, за която се ползва преотстъпването.

(2) Алинея 1 се прилага само след постановяване на положително решение (получаване на разписка) от Европейската комисия за промяна на условията на Схема SA.41183 (2015/XA) – Помощ за инвестиции в земеделски стопанства чрез преотстъпване на корпоративен данък.

§ 73. Параграф 69, т. 8, 9, 12-18 относно чл. 92, ал. 2, чл. 93, чл. 217, ал. 2, чл. 218а, ал. 3, чл. 219, ал. 5, чл. 252, ал. 1, чл. 253, чл. 259, ал. 2, чл. 260 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага и за годишната данъчна декларация, годишния отчет за дейността и внасянето на съответните данъци за 2020 г.

§ 74. (1) До 31 декември 2025 г. „разпореждане с финансови инструменти“ за целите на чл. 44 и 196 от Закона за корпоративното подоходно облагане са и сделките с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти. „Права“ за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала.

(2) До 31 декември 2025 г. с данък при източника по чл. 195, ал. 6 от Закона за корпоративното подоходно облагане не се облагат:

1. доходите от лихви по облигации или други дългови ценни книжа, издадени от местно юридическо лице, държавата и общините и допуснати до търговия на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. доходите от лихви по заем, предоставен от чуждестранно лице - емитент на облигации или други дългови ценни книжа, когато облигациите или другите дългови ценни книжа са допуснати до търговия на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и отговарят на условията на чл. 195, ал. 6, т. 2, букви „а“ и „б“ от Закона за корпоративното подоходно облагане.

§ 75. Параграф 69, т. 1 във връзка с чл. 55, ал. 7 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага и при определяне на данъчния финансов резултат за 2020 г.

§ 76. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г. и бр. 14, 18, 28, 38 и 60 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Данъчно задължените лица, които не са длъжни да издават фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност съгласно ал. 1, издават документ за придобитите от тях доходи от източници по чл. 10, ал. 1, т. 3 и 4, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 3 от Закона за счетоводството. Документът се издава в два екземпляра, като единият се предоставя на платеща на доходите, а вторият се съхранява от физическото лице.“;

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Документът по ал. 2 не се издава, когато:

1. за доходите платецът издава предвидения в този закон формуляр „Сметка за изплатени суми“, или

2. доходите са обложени с окончателен данък по реда на глава шеста, или

3. доходите са освободени от облагане на основание чл. 13, ал. 1, т. 24, или

4. доходите са платени по банкова сметка на физическото лице, освен в случаите по ал. 4.“;

в) създава се ал. 4:

„(4) Когато платец на доходите по чл. 10, ал. 1, т. 3 е предприятие или самоосигуряващо се лице, което е задължено да прилага Закона за счетоводството и на основание чл. 45, ал. 6 не издава „Сметка за изплатени суми“, в документа по ал. 2 физическото лице, придобило доходите, включва и реквизитите по чл. 6, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството.“

2. Създава се чл. 22е:

„Данъчно облекчение за подобрения и/или ремонт на недвижим жилищен имот

Чл. 22е. (1) Местните физически лица и чуждестранните физически лица, установени за данъчни цели в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, ползват данъчно облекчение, като приспадат от общата годишна данъчна основа по чл. 17 направените през годината плащания за труд във връзка с подобрения и/или ремонт на един недвижим жилищен имот в общ размер до две хиляди лева, когато едновременно са налице следните условия:

1. недвижимият жилищен имот е на територията на Република България;

2. данъчно задълженото лице е собственик или съсобственик на недвижимия жилищен имот;

3. подобренията и/или ремонтът са извършени от местни лица на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

4. недвижимият жилищен имот не е включен в предприятието на лице, което извършва стопанска дейност като търговец по смисъла на Търговския закон;

5. данъчно задълженото лице притежава документ за платения труд във връзка с извършването на подобренията и/или ремонта на жилищния имот, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството, придружен от документ за плащането му (фискален бон, разписка, банков или друг документ);

6. данъчно задълженото лице и лицето, извършило ремонта, не са свързани лица.

(2) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17.

(3) Когато недвижимият жилищен имот е собственост на повече от едно физическо лице, облекчението може да се ползва от всеки съсобственик, при условие че общият размер на облекчението, ползван от всички съсобственици, за имота не превишава сумата по ал. 1.

(4) Когато в нарушение на условието по ал. 3 е ползван по-голям общ размер на данъчното облекчение, всяко от лицата, ползвали облекчението, дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.

(5) Обстоятелствата и условията по ал. 1 и 3 се декларират от лицето в годишната данъчна декларация по чл. 50.“

3. В чл. 43, ал. 8 изречение второ се заличава.

4. В чл. 47 ал. 2 се отменя.

5. В чл. 53:

а) в ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на годишната данъчна декларация за лицата по чл. 51, ал. 1, която се подава в срок от 1 март до 30 юни на годината, следваща годината на придобиване на дохода“;

б) алинея 6 се изменя така:

„(6) Лицата, които подадат годишната данъчна декларация до 31 март на следващата година по електронен път, ползват отстъпка 5 на сто върху данъка за довносяне по чл. 48, ал. 1 и 2, при условие че нямат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на подаване на декларацията и данъкът за довносяне е внесен в срок до 31 март. Общият размер на ползваната отстъпка за данъците по чл. 48, ал. 1 и 2 не може да превишава 500 лв.“

6. В чл. 67 ал. 5 се изменя така:

„(5) Дължимият данък по чл. 48, ал. 1 се внася до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, а дължимият данък по чл. 48, ал. 2 - до 30 юни на годината, следваща годината на придобиване на дохода.“

7. В чл. 73, ал. 3 думите „начисляване на сумите - в случаите“ се заменят с „извършване“.

§ 77. (1) До 31 декември 2025 г. „разпореждане с финансови инструменти“ за целите на чл. 13, ал. 1, т. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица са и сделките с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти. „Права“ за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала.

(2) До 31 декември 2025 г. с окончателен данък по чл. 37, ал. 1, т. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица не се облагат лихвите по облигации или други дългови ценни книжа, издадени от държавата или общините и допуснати до търговия на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

§ 78. Параграф 76, т. 5 и 6 относно чл. 53, ал. 1 и 6, чл. 67, ал. 5 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и за годишната данъчна декларация и внасянето на съответните данъци за 2020 г.

§ 79. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд

от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г., бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 38, 96, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 18 и 71 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15:

а) в ал. 3 след думите „Закона за устройство на територията“ запетаята и думите „както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър“ се заличават;

б) в ал. 4 и 6 думите „данъчната служба на“ се заменят със „звеното за местни приходи в“.

2. В чл. 44 ал. 4 се изменя така:

„(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. с прекратена регистрация на основание износ или тотална щета, за които няма последваща регистрация от нов приобретател в страната.“

§ 80. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15, 22 и 98 от 2018 г., бр. 13, 37 и 96 от 2019 г. и бр. 26 и 28 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 38:

а) в ал. 1, в т. 1-3 думата „юни“ се заменя със „септември“;

б) в ал. 13, в т. 1 думата „юли“ се заменя с „октомври“.

2. В чл. 48:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Нефинансовата декларация съдържа информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани

със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите.“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Нефинансовата декларация включва и:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието;
2. описание на политиките, следвани от предприятието по отношение на въпросите по ал. 1, включително извършените процеси на надлежна проверка;
3. резултата от политиките по т. 2;
4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;
5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.“;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато предприятието няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, нефинансовата декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.“;

г) в ал. 5, изречение първо думите „свързани с екологичните или социалните въпроси“ и запетаята пред тях се заличават.

3. В чл. 49, т. 2, буква „б“ думата „юни“ се заменя със „септември“.

4. Член 51 се изменя така:

„Чл. 51. (1) Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки в голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 души, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната

дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:

1. кратко описание на бизнес модела на групата;
2. описание на политиките, следвани от групата по отношение на въпросите по ал. 1, включително извършените процеси на надлежна проверка;
3. резултата от политиките по т. 2;
4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;
5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.

(2) Когато групата няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, консолидираната нефинансова декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.“

5. В чл. 52 думите „ал. 3-5“ се заменят с „ал. 4-6“.

§ 81. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28 и 34 от 2020 г.), в чл. 71д, ал. 1 думите „31 март“ се заменят с „30 юни“.

§ 82. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно

облагане (ДВ, бр. 98 от 2018 г., изм., бр. 37 от 2019 г.), в § 55, т. 4 думите „30 юни“ се заменят с „30 септември“.

§ 83. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 95 от 2015 г., бр. 13 и 105 от 2016 г., бр. 62 и 102 от 2017 г., бр. 15, 27 и 88 от 2018 г., бр. 28, 33 и 83 от 2019 г. и бр. 64 от 2020 г.), в чл. 245 думите „31 март“ се заменят с „30 юни“.

§ 84. В Закона за юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 81 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 41 и 98 от 2001 г., бр. 25 и 120 от 2002 г., бр. 42, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 38, 79 и 105 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 74 и 103 от 2016 г. и бр. 27 и 98 от 2018 г.), в чл. 40, ал. 3 думата „юни“ се заменя със „септември“.

§ 85. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г., бр. 13, 17 и 60 от 2019 г. и бр. 51, 60, 69 и 71 от 2020 г.), в чл. 144, ал. 2, изречение второ, след думите „превозни средства“ се поставя запетая и се добавя „както и за моторни превозни средства с прекратена регистрация на основание износ или тотална щета, в случай че няма последваща регистрация на моторното превозно средство от нов приобретател в страната“.

§ 86. Законът влиза в сила от 1 януари 2021 г. с изключение на:

1. Параграфи 16, 30, § 56-58 и § 66-67, които влизат в сила в 3-дневен срок от обнародване на закона в „Държавен вестник“.

2. Параграф 36 относно чл. 154, ал. 2, § 38 относно чл. 156, ал. 2, § 40 относно чл. 157а, ал. 4 и § 61, които влизат в сила от 1 април 2021 г.

3. Параграфи 1-9, § 11-29, § 31-55, § 59-60 и § 62-65, които влизат в сила от 1 юли 2021 г.

4. Параграф 68, т. 4, който влиза в сила от 1 януари 2022 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на
2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената (ЗИД на ЗДДС) е изготвен във връзка с необходимостта от въвеждане в националното ДДС законодателство на промени, свързани с въвеждане разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (Директива (ЕС) 2017/2455) (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.) и на Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива (ЕС) 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (Директива 2019/1995) (ОВ, L 313/14 от 4 декември 2019 г.).

Разпоредбите на Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995 целят подобряване функционирането на режима на ДДС, прилаган в рамките на целия Европейски съюз, в контекста на доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки, и вноса на пратки с ниска стойност.

Съгласно Решение (ЕС) 2020/1109 на Съвета от 20 юли 2020 година за изменение на директиви (ЕС) 2017/2455 и (ЕС) 2019/1995 по отношение на датите на транспониране и прилагане в отговор на пандемията от COVID-19 всички държави членки трябва да въведат изискванията на директивите най-късно до 30 юни 2021 г.

Предложения за промени, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансгранична електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица:

Предлага се въвеждане на нови разпоредби, които обхващат следните доставки:

- Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки:

При вътреобщностните дистанционни продажби на стоки стоките се изпращат или транспортират от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките, до данъчно незадължено лице, в т. ч. данъчно задължено лице и данъчно незадължено юридическо лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания. Стоките следва да са произведени на територията на ЕС или вече да са допуснати за свободно обращение.

- Дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии:

При дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети страни, стоките се изпращат или транспортират от трети територии или трети страни до получателя в държава членка. Получателят по доставката е данъчно незадължено лице, в т. ч. данъчно задължено лице и данъчно незадължено юридическо лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания. В тези случаи стоките следва да се намират на територията на трета страна или територия в момента на продажбата.

- Вътрешни дистанционни продажби:

При вътрешните дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на ЕС, изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва на територията на една и съща държава членка. Стоките са произведени на територията на ЕС или вече са допуснати за свободно обращение.

- Доставки, улеснявани от лице, което управлява електронен интерфейс:

Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Лицето, което управлява електронен интерфейс, ще се счита, че лично е

получило и доставило стоките при дистанционни продажби, като ще са налице едновременно две доставки. По едната доставка данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, ще е получател по доставката, с доставчик лицето, предлагащо стоката за продажба, а по втората доставка данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, ще е доставчик, с получател, данъчно незадълженото лице, закупило стоката. Данъчното събитие за тези доставки ще възниква и данъкът ще става изискуем в момента на приемане на плащането. Предвижда се за първата доставка да се прилага нулева ставка на данъка, като за доставчика ще възниква право на данъчен кредит по общите правила на закона.

Предлагат се промени, свързани с прага за определяне мястото на изпълнение при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път. Съществуващият праг от 10 000 евро за доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио - и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, е предложено да се прилага и за доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки с място на изпълнение на територията на друга държава членка, по които получатели са данъчно незадължени лица. Прагът от 10 000 евро, без данъка върху добавената стойност, ще е общ за всички извършени доставки на посочените услуги и стоки от доставчик, който е установен, само на територията на една държава членка, като всички други условия за прилагане на този праг и място на изпълнение на доставката са запазени.

Предлага се въвеждане на нови правила, свързани с прилагане на режим в Съюза и режим извън Съюза. Със законопроекта в съответствие с Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995 се предлага съществуващите режими извън Съюза и в Съюза в закона за доставки на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, извършени от данъчно задължени лица, неустановени, съответно установени в Европейския съюз, да се разширят до всички други услуги, предоставяни на данъчно незадължени лица, установени в ЕС, като например – транспортни услуги, отдаване под наем на превозни средства и др., с място на изпълнение в друга държава членка. Предлага се обхватът на

доставките, попадащи в режим в Съюза, да се разшири и с вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки. С разширяване обхвата на доставките лицата ще могат вече да декларират и плащат ДДС само в една държава членка, независимо от това къде е дължим данъкът. Разширен е и обхватът на лицата, които могат да прилагат режима в Съюза, като освен данъчно задължени лица, установени в ЕС, режима ще могат да прилагат и лица, които управляват електронен интерфейс, чрез който се улеснява извършването на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, както и лица, установени извън ЕС. Предложено е срокът за подаване на справка-декларацията по режимите да е до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията. Също така е предвидено, корекцията на подадена справка-декларация за данъчни периоди да се извършва в следваща справка-декларация. Лицата, прилагащи режими извън Съюза и в Съюза, следва да водят и съхраняват регистри във връзка с извършените доставки. За данъчно задължените лица, регистрирани за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, е предвидена възможност да продължат регистрацията си по режимите, като за целта следва да подадат заявление по електронен път за актуализация на данните в първоначално подаденото заявление за регистрация считано от 1 април до 30 юни 2021 г.

Предлага се въвеждане на нов режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, който може да се прилага за стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на стоките, облагаеми с акциз, когато вносът им се осъществява в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени. Режимът ще се прилага от данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на ЕС или в трета страна, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС. В този случай лицето ще може да се представлява от представител, установен на територията на ЕС. Когато данъчно задълженото лице, включително което управлява електронен интерфейс, е установено в трета страна, с която ЕС не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС, лицето задължително се представлява от представител, установен

на територията на ЕС. В случаите, когато данъчно задълженото лице се представлява за този режим от представител, който действа от негово име и сметка, представителят ще извършва регистрацията за прилагане на режима. Проектът предвижда представителят да е регистриран за целите на ЗДДС при прилагане на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. При регистрацията за режима лицата ще получават индивидуален идентификационен номер по ДДС, който ще се използва единствено за целите на режима. При регистрацията за режим на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, лицето, което управлява електронен интерфейс, ще получава един индивидуален идентификационен номер по ДДС, независимо от броя на лицата, на които улеснява дистанционната продажба на стоки. Посредникът ще получава индивидуален идентификационен номер за изпълнението на задълженията по режима и отделно индивидуален идентификационен номер по ДДС за всяко данъчно задължено лице, което представлява. Индивидуалният идентификационен номер по ДДС ще се посочва само в митническата декларация за внос, което ще е основание за освобождаване на стоката от митница, без да се внася данък към този момент. Данъчното събитие и изискуемостта на данъка при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ще възниква към момента на доставката, като ще се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането. Данъчният период ще е едномесечен и справка-декларацията ще се подава до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията. Предвидено е също така да може да се извършва корекция на подадена справка-декларация в следваща справка-декларация. Предвижда се при прекратяване на регистрация по режима на представител да се прекратява и регистрацията на данъчно задължените лица, представлявани от него. Предлага се, когато прекратяването на данъчно задълженото лице не е на основание системно неспазване на задълженията по режима, индивидуалният идентификационен номер по ДДС да остава валиден за период, който не може да надвишава 2 месеца считано от дата на прекратяване в случаите, когато има внос на стоки, които са били доставени преди датата на прекратяване на регистрацията. За лицата, прилагащи режима на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, е въведено изискване

за водене и съхраняване на регистри във връзка с извършените доставки.

Предлага се въвеждане на нов режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос, който ще може да се прилага от лица, които не са регистрирани за прилагане на режим на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро. Тази мярка за опростяване е предназначена за пощенски оператори, експресни превозвачи или митнически агенти в ЕС, които обикновено декларираят стоки с ниска стойност. При прилагането на режима законопроектът предвижда пратките да се декларираят в митническата декларация от данъчно задължено лице, регистрирано по закона, имащо разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено по реда и при условията на митническото законодателство на Съюза, и да действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза.

При наличието на всички предвидени условия за прилагане на режима митническите органи ще вдигат стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент. При приемане на пратката от получателя същият следва да заплати данъка по митническата декларация на данъчно задълженото лице – пощенски оператор. Пощенският оператор следва да подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отложено плащане на ДДС при внос пред Агенция „Митници“, да събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период, и да го внася по реда за внасяне на митата. Предвидено е операторът да води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим.

Предложения за промени, свързани с писмо на Европейската комисия относно информационна фаза по процедура за нарушение на задълженията, произтичащи от правото на ЕС:

Направено е предложение за прецизиране на освобождаването от облагане с данък върху добавената стойност на застрахователни и презастрахователни услуги. С предложението за промяна се цели да се отстрани установената от Европейската комисия несъвместимост на

националната разпоредба с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност. Към момента ЗДДС подчинява освобождаването от ДДС на доставките на застрахователни и презастрахователни услуги, от една страна, на формално признато качество на данъчно задълженото лице (застраховател, презастраховател, брокер или застрахователен агент) и, от друга страна, на спазването на условията и реда на Кодекса за застраховането, което е в противоречие с член 135, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС. В резултат на изменението освобождаването по чл. 47 от ЗДДС ще е в зависимост от вида на доставката, а не от формалните изисквания на Кодекса на застраховането.

Предлагат се и промени, свързани с прецизиране, редактиране и отмяна на разпоредби, във връзка с въвеждане на новите режими на облагане на доставки на стоки и услуги.

Също така се предлагат промени и в чл. 118 на Закона за данък върху добавената стойност, свързани с изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). Въвеждането в чл. 118 на изисквания към СУПТО, направено с измененията в закона, обнародвани в „Държавен вестник“, бр. 24 от 2018 г. и последвалите съответни изменения в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, имаха като последици дълги дискусии между данъчната администрация и бизнеса, неколkokратни удължавания на срока за въвеждане на изискванията и установени множество трудности, свързани с тяхното въвеждане и последващо изпълнение. За изминалия двугодишен период въпреки непрекъснатия диалог с производители/разпространители на софтуери за управление на продажбите и ползватели на същите и приетите множество предложения за прецизиране на разпоредбите, касаещи изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговски обект, все още са налице правила, които водят до противоречиви тълкувания на условията на закона и наредбата. Като следствие от това се стигна до извода, че към този момент изискванията

към софтуера за управление на продажбите в търговски обект пораждат затруднения, противоречия и пречки за бизнеса.

Същевременно, следва да се има предвид, че много голям брой търговци са привели използването от тях софтуери в съответствие с нормативните изисквания на закона и Наредба № Н-18, направили са инвестиции и използват тези софтуери в търговските си обекти. Премахването въобще на възможността за използване на такъв софтуер при отчитането на извършените доставки и продажби би обезпредметило разходите и усилията, добросъвестно направени от търговците за въвеждането и използването на софтуера.

С оглед на това и с цел насърчаване на доброволното спазване на данъчно-осигурителното законодателство предлагаме редакция на разпоредбите в ЗДДС в посока мярката, свързана с използването на СУПТО, да бъде запазена, но като доброволна мярка и възможност за избор от страна на търговеца, а не като задължение. Промените ще създадат условие за доброволно използване на СУПТО, като за стимулиране на неговото използване за лицата са предвидени следните облекчения – възможност за ускорено възстановяване на данъчен кредит, неналагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект” при първо нарушение за неиздаване на фискален бон, както и ускорена амортизация на софтуера и хардуера, на който е инсталиран. Считаме, че предлаганите промени ще доведат до насърчаване на използването на такива софтуери, както и ще гарантират вече направените от търговците инвестиции по въвеждане на СУПТО.

Предлаганата промяна в чл. 118, ал. 14 е насочена към създаване на правна сигурност за производителите/разпространителите на СУПТО и привеждане на изискванията към тях в съответствие с предлаганите изменения в изискванията към лицата, използващи СУПТО.

За прилагане на предложените промени в ЗДДС не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост.

С проекта в ЗДДС се въвеждат нови норми на правото на Европейския съюз.

В Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона

за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси и Закона за счетоводството, които са, както следва:

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове са изготвени с цел усъвършенстване на данъчното законодателство. Направените в проекта предложения са насочени главно към поясняване на неясноти при прилагането на закона, попълване на съществуващи пропуски и намаляване на административната тежест за икономическите оператори. Основните акценти в предложените изменения са, както следва:

Направено е предложение за промяна на разпоредбата на чл. 22 от ЗАДС, свързано с прилагането на условията за възстановяване на платения акциз за етилов алкохол, вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицински продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност. Целта на промяната е националното законодателство да се приведе в съответствие с практиката на Съда на ЕС, постановена с Решение № C-306/2014 г. на Съда, съгласно което, доколкото дезинфекцията е вътрешно присъща на процеса на производство на лекарства, използваният за тази цел етилов алкохол трябва да се счита използван „за производството на лекарства“ по смисъла на член 27, параграф 1, буква г) от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки. Въпреки решението на СЕС в съдебната практика на национално ниво се приема, че използвания етилов алкохол за дезинфекция и/или почистване, неразделна част от производствения процес на лекарствени продукти, следва да се възстановява на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС, вместо по реда на чл. 22, ал. 3, т. 2 от закона.

Предложени са допълнения в чл. 24б от законопроекта с цел ясно да се регламентира, че в хода на процедурата по издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител (УОАКП) компетентните административни органи имат задължение да вземат проби за лабораторен анализ, което могат да извършват на всеки етап от производствения процес, и проверяваното лице следва да оказва

съдействие за вземането им. С предложената промяна ще е налице правна рамка относно спазването на принципа на последователност и предвидимост при издаването на УОАКП. Предлага се да се удължи едномесечният срок за произнасяне по подадено искане за издаване на удостоверение за ОАКП, тъй като често при подадено искане за издаване на удостоверение за ОАКП се налага вземане на проби за лабораторен анализ от готови продукти и произнасянето по подаденото искане зависи от лабораторната експертиза за взетите проби. За издаването на лабораторната експертиза за взетите проби и за становището за тарифно класиране е необходимо технологично време и в тази връзка 30-дневният срок в ЗАДС за произнасяне по подадено искане за издаване на УОАКП е недостатъчен.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 43, ал. 5, за да се избегнат затруднения при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.

Във връзка с дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения са предложени промени в чл. 44 от законопроекта. Предвижда се всяко данъчно задължено лице да има открита виртуална сметка, в която ще се отразяват постъпилите плащания за вземания по акцизното законодателство, като се предвижда тези промени да бъдат активни от 1 януари 2022 година.

Със законопроекта се предлага промяна в чл. 52 от закона във връзка с изменението на чл. 79 от проекта, като се създава правна рамка, която да урежда случаите, когато при необходимост за лицензираните складодържатели и при изпълнение на определени условия да могат да надвишават определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение. Тази промяна ще да доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.

Предложено е допълнение в съществуващите условия за регистрация по реда на чл. 57а, ал. 1, т. 2 от закона във връзка с ал. 10

на същата разпоредба, с което ясно се регламентира лицето, което подлежи на регистрация по закона, а именно местното юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на ЗДДС. Чуждестранното юридическо лице може да осъществява дейност по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС съобразно предвидената нормативна рамка, като част от която е чрез акредитиран представител, съответно за целта на регистрацията по ЗАДС следва да бъде регистриран акредитираният представител, при спазване на разпоредбите на акцизното законодателство. Посредством промяната данъчно задължени лица ще бъдат и тези, получили регистрация по реда на чл. 57а, ал. 10 от ЗАДС във връзка с чл. 133-135 от Закона за данъка върху добавената стойност.

Предлага се в чл. 75б от закона да се създадат нови ал. 4 и 5, които имат за цел оптимизиране на административната дейност с оглед на размера на установяваните задължения в отделен данъчен период, както и обусловената необходимост за избягване на затруднения при издаването на актове, за които е заплатен съответният акциз в страната.

С предложените промени в чл. 76б на закона се създава нормативна регулация, уреждаща случаите, при които получателят е отказал да получи изпратената акцизна стока и стоката се въвежда обратно на територията на страната.

Създава се правна рамка с разпоредбите на чл. 79 от ЗАДС, която да доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз и е налице необходимост да надвишат определеното и предоставено обезпечение за данъчния склад. За да могат да се възползват от предложената регламентация, е необходимо лицата да извършат предварително заплащане на акциза.

Предложено е допълнение в чл. 99, ал. 2, т. 1 с цел създаване на нормативна хипотеза за дерогация на забраната по разпоредбата, при продажба на цигари в условията на чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия. С приемането на предложената промяна ще се избегнат затруднения при прилагането на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС, а именно, че не следва да бъде санкционирано лицето за предлагане и продажба на цигари на цена, различна от продажната цена, изписана върху потребителската опаковка, след като е спазило изискванията на чл. 39б, ал. 2 и 3 от ЗАДС.

Предложени са промени и в административнонаказателните разпоредби:

Предложено е прецизиране на разпоредбата в чл. 104 от закона с цел да бъде използвана еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането ѝ. В чл. 104, ал. 1, в последното изречение е посочено, че митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“, имат компетентност по смисъла на чл. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на територията на страната, от което следва изводът, че след като законодателят е употребил израза „митнически служители“, то за целите на ЗАДС „митнически органи“ трябва да се приема за еквивалентно на „митнически служители“. При изпълнение на своите правомощия митническите органи прилагат и разпоредбите на ДОПК. Съгласно разпоредбите на чл. 7 и 8 от ДОПК актовете в производствата по него се издават от орган по приходите или публичен изпълнител от компетентната териториална дирекция. Функциите им съгласно чл. 12 от ДОПК са строго разграничени и органите по приходите не могат да упражняват правомощия на публичните изпълнители и обратното. На органите по приходите са възложени производствата по установяване на задълженията, докато на служителите в Агенция „Митници“, на които са вменени задължение на публични изпълнители, е възложено да могат да налагат обезпечителни мерки в производствата по обезпечаване на задълженията. Правата на компетентния орган са регламентирани във всяко конкретно производство. Въпросът за определяне на компетентния орган по приходите или публичен изпълнител е в правомощията на директора на териториалната дирекция, като същият взема предвид компетентността на съответните служители.

Предложението за нов чл. 101в връзката с чл. 126 от законопроекта е в следствие от отпадналото задължение лицата да попълват на хартиен носител приложение № 14б от правилника за прилагане на закона, с което се удостоверяваше точният адрес на мястото на разтоварване на моторните горива. В предложената редакция правната норма ще бъде прилагана при извършване на проверка на лица, получатели или доставчици на освободени за потребление течни горива, за които представените акцизни данъчни документи и/или фактури не удостоверяват еднозначно, че са относими към акцизните стоки, съответно че техния акциз е бил начислен или

заплатен. След изменението органите на НАП и митническите органи ще имат възможност да проследяват движението на горивото от данъчния склад до крайния потребител, съответно да удостоверяват произхода му и дали са платени косвените данъци за него.

Санкциите по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС ще се налагат и на лица, които държат освободени за потребление течни горива, за получаването, съответно за последващата доставка на които не са подали изискуемите данни към НАП, а представените документи по чл. 126, ал. 1 не удостоверяват безспорно начисляването или заплащането на акциза.

Предложена е уточняваща нова алинея 5 в чл. 128 от законопроекта, с която се цели преодоляване на противоречивата съдебна практика по отношение на определяне на мястото на извършване на нарушението във връзка със забраната за публикуване на обяви и съобщения, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки, както и отпадъци от тютюн.

Прилагането на предложените промени в ЗАДС не е свързано с допълнителни разходи/трансфери и други плащания.

С промените по ЗАДС не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, поради което не е приложена справка за съответствие с европейското право.

В Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

С проекта на закон се предлага удължаване на възможността за прилагане на данъчното облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната, в случаите на минимална помощ по чл. 188 от ЗКПО и в случаите на помощ за регионално развитие по чл. 189 от ЗКПО, срокът на които изтича на 31 декември 2020 г.

С разпоредбата на чл. 1 от Регламент (ЕС) 2020/972 на Комисията от 2 юли 2020 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1407/2013 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и за изменение на Регламент (ЕС) № 651/2014 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и съответни промени се удължава срокът на прилагане на Регламент (ЕС) № 1407/2013 до 31 декември 2023 г., във връзка с което е и предложението за

удължаване на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по чл. 184 във връзка с чл. 188 от ЗКПО, до 31 декември 2023 г. Удължен е и срокът за прилагане на Насоките за регионалната държавна помощ за периода 2014-2020 г., във връзка с което се предлага и удължаване прилагането на данъчното облекчение по чл. 189 от ЗКПО до 31 декември 2021 г. Удължаването на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, ще може да се приложи след одобрение от страна на Европейската комисия.

Целта на предложението за удължаване на срока за прилагане на действащото данъчно облекчение в случаите на минимална помощ и на помощ за регионално развитие е да се избегне прекъсването на действието на мярката до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в областта на минималните и регионалните помощи и съответно разработването на нови национални мерки. По този начин ще се осигури предвидимост и правна сигурност за данъчно задължените лица, прилагащи мерките.

По отношение на действащото данъчно облекчение под формата на държавна помощ за земеделски стопани, срокът за прилагането на което също изтичат на 31 декември 2020 г., се очаква промяна в допустимия срок за прилагане, регламентиран в съответното европейското законодателство. След приемане на промените в актовете на Европейския съюз, регламентиращи държавните помощи, в обхвата на които попада данъчното облекчение за земеделски стопани, ще бъдат анализирани съответните промени и при необходимост ще бъдат изготвени предложения за удължаване на срока за прилагането му в съответствие с промените в съответното законодателство и изпълнение на процедурите за удължаване.

Във връзка с постъпили в Министерството на земеделието, храните и горите предложения от браншови организации в сектор „Земеделие“ по отношение промяна на условията по данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски стопани по чл. 189б от ЗКПО, и предложение от страна на Министерството на земеделието, храните и горите като администратор на помощта, се предлага преотстъпеният данък за 2019 и 2020 г. да се инвестира в допустими активи (нови сгради и нова земеделска техника) в срок до края на втората година от годината, за която се ползва преотстъпването.

Към настоящия момент са налице съществуващи потенциални случаи на невъзможност за изпълнение на изискването за инвестиране на преотстъпен корпоративен данък в срока по чл. 189б, ал. 2, т. 1 от ЗКПО в резултат на извънредната ситуация през 2020 г., свързана с разпространението на COVID-19 на територията на България, както и на наблюдаващата се тенденция към засушаване в резултат на климатичните промени и свързания с това сериозен спад на добивите, проблеми с реализацията на продукцията и трудности с изпълнение на задълженията на земеделските стопани към финансовите институции. Поради това се предлага промяната, като удължаването на срока за изпълнение на инвестицията по чл. 189б, ал. 2, т. 1 от ЗКПО ще може да се приложи само след пренотификация от администратора на помощта и получаване на положително решение (получаване на разписка) от Европейската комисия за промяна на схема SA.41183 (2015/XA) – Помощ за инвестиции в земеделски стопанства чрез преотстъпване на корпоративен данък.

Във връзка с предложение на Асоциацията на счетоводителите и счетоводните предприятия в хода на съгласуване на проекта за изменение и допълнение на закона, се предлага изместване на датата за подаване на годишните данъчни декларации по ЗКПО, както и за внасяне на съответните данъци от 1 март до 30 юни. Целта на предложението е оптимизация на изготвянето на годишните данъчни декларации по реда на чл. 92 от ЗКПО на търговските дружества и подобряване на процеса на годишно счетоводно приключване. Във връзка с тези промени е предложена и промяна, свързана с началния срок за подаване и плащане на годишните данъци - от 1 март за данъчно задължените лица по ЗКПО и приравнените на тях лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), като целта е да се осигури постигане на систематичност и предвидима последователност при изпълнение на задълженията за деклариране и подаване на информация в Националната агенция за приходите.

Вследствие на промяната на срока се налага и синхронизиране на свързаните разпоредби в закона, като навсякъде показателят нетни приходи от продажби за предходната година се заменя с нетни приходи от продажби за годината, преди предходната година, и се предлага данъчно задължените лица да декларират авансовите вноски с отделна данъчна декларация по образец. Вследствие на изместването на датата

на деклариране и внасяне на годишния корпоративен данък и свързаните с това промени в авансовото облагане се предлага краен срок за деклариране на промени в авансовото облагане до 15 ноември. Предлага се авансовата вноска за месец декември и авансовата вноска за третото тримесечие да се внасят до 1 декември, като по този начин се осигурява по-голяма предвидимост на данъчните приходи в бюджета, съответно ще се осигури възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящ срок, както и ще се избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения. Във връзка с тези промени се предлага изменение в допустимото превишение на корпоративния данък над определените авансови вноски от 20 на сто на 25 на сто, което цели компенсирание на възможностите за неточно планиране от данъчно задължените лица на прогнозната печалба, влияеща върху размера на авансовите вноски към края на данъчната година.

Във връзка с въвеждането на правна възможност за организиране на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, чрез който се осигурява възможност за малките и средни предприятия да набират капитал при по-облекчени условия относно обхвата и периодичността на разкриваната от тях информация и въз основа на публикуването на облекчен по форма и съдържание проспект, се предлага изравняване в режима на данъчно третиране на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар, с тези, търгувани на пазар за растеж. По този начин към разпоредбите, регламентиращи данъчните облекчения, свързани с доходи от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и с доходи от разпореждане с финансови инструменти, които са търгувани на регулиран пазар, се добавят и тези, които се търгуват на пазар за растеж, с което ще се изравни данъчното третиране на съответните доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар, или на пазар за растеж. Предложението предвижда за органичен период от пет години разпоредбите, касаещи данъчни облекчения, свързани с регулиран пазар, да се прилагат и за пазар за растеж.

Във връзка с предложение на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България се предлага разширяване на обхвата на определението за разпореждане с финансови инструменти със сделки на друг регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън Европейския съюз (ЕС) и Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИО). Предложените изменения целят съдействие и стимул на българските стопански субекти в процеса на привличане на капитали на най-големите световни регулирани пазари на финансови инструменти. Съществуващото данъчно законодателство улеснява достъпа на стопанските субекти до борсите в ЕС и ЕИО, но не обхваща борсите извън ЕС, които от своя страна са привлекателни за една част от българския бизнес. Това мотивира стопанските субекти да правят реструктурирания, преди да осъществяват трансакции на капиталови пазари извън ЕС и ЕИО. Резултатът е излизане от България на редица стопански субекти, които иначе биха продължили да развиват дейността си в страната. Разширяването на обхвата на данъчния режим, прилаган за печалбите, реализирани от разпореждане с финансови инструменти на регулирани пазари, към момента само в рамките на ЕС и ЕИО ще благоприятства привличането на капитал от българския бизнес и ще отговори по един модерен и адекватен начин на конкурентното предимство на други юрисдикции, предоставящи по-добра алтернатива. Ползите от предложените промени ще бъдат както за бизнеса, който ще получи свободен достъп до най-големите световни борси, така и за българската държава, която би била привлекателна юрисдикция за компании, насочени към търговия извън ЕС.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, не са свързани с разходи за данъчно задължените лица.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО се очаква облекчаване на данъчно задължените лица във връзка с удължаване срока за прилагане на данъчните облекчения, представляващи минимална помощ и помощ за регионално развитие, както и във връзка с изравняване в режима на данъчно третиране на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар, с тези, търгувани на пазар за растеж.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

Предложена е промяна във връзка с необходимостта от синхронизация на разпоредбите на ЗДДФЛ с тези на Закона за защита на личните данни и успоредно с това създаване на прецизирани правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Към настоящия момент тези лица са задължени да издават първичен счетоводен документ, когато платецът не издава сметка за изплатени суми, независимо дали плащането е в брой или по банков път. Законът изисква в документа да се съдържат и данни за платца на дохода, включително когато той е физическо лице, а това не съответства на действащите изисквания за защита на личните данни. С предложението това се отстранява, като успоредно с това ще отпадне необходимостта от издаването на документ, когато плащането е направено по банков път. Изискването за издаване на първичен счетоводен документ с данни за платца на дохода се запазва само за случаите, когато платецът на доходите от друга стопанска дейност е предприятие или самоосигуряващо се лице, което води счетоводна отчетност и не издава сметка за изплатени суми.

Във връзка с въвеждането на правна възможност за организиране на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, чрез който се осигурява възможност за малките и средни предприятия да набират капитал при по-облекчени условия, относно обхвата и периодичността на разкриваната от тях информация и въз основа на публикуването на облекчен по форма и съдържание проспект, се предлага изравняване в режима на действащото данъчно третиране на доходите на физическите лица от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от облигации или други дългови ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, с тези, допуснати до търговия на пазар на растеж. По този начин към разпоредбите, регламентиращи данъчните облекчения, свързани с доходи на физическите лица от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации или други дългови

ценни книжа, търгувани на регулиран пазар, се добавят и същите сделки, търгувани на пазар за растеж. Така се изравнява данъчното третиране на съответните доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар, или на пазар за растеж, като разпоредбите, касаещи пазара за растеж, се предвижда да се прилагат за органичен период от пет години.

Във връзка с изместването на датата за деклариране и плащане на годишните данъци на юридическите лица по реда на ЗКПО, с цел синхронизация на разпоредбите и предотвратяване на дискриминация и неравностойно данъчно третиране на доходите от стопанска дейност по реда на двата закона, се предлага изместване на срока, който става от 1 март до 30 юни, за деклариране и внасяне на годишните данъци за лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително еднолични търговци или физически лица, регистрирани като земеделски стопани, избрали доходът от стопанската им дейност да се облага с данък върху годишната данъчна основа.

Предлага се въвеждането на нов вид облекчение за лицата при ползване на услуги за ремонтни дейности. Целта на данъчното облекчение е физическите лица, които през годината са направили подобрения и ремонт в собствените си жилища, да могат да намалят общата сума на годишната си данъчна основа с реално платените от тях разходи за труд на физическите или юридическите лица, извършили ремонта или подобренията. За да ползват данъчното облекчение, физическите лица ще трябва да обявят кои са лицата, извършили ремонта, и платените им суми за труд и по този начин придобитите от тях доходи/приходи ще излязат на светло.

Направено е и предложение, което цели прецизиране и синхронизиране на текстовете от закона.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, не са свързани с разходи за данъчно задължените лица.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗДДФЛ се очаква намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ):

Предложена е промяна, свързана с предвиденото в закона изискване за целите на данъка върху недвижимите имоти, завършването на сграда или на части от нея да се установява освен с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, и с представянето на удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР). С промяната се предлага да отпадне изискването за представяне на удостоверението по чл. 54а, ал. 3 от ЗКИР. Предложението е свързано с промяна в разпоредбата на чл. 54а, ал. 3 от ЗКИР (ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 22.08.2019 г.), съгласно която отпада изискването при въвеждане на строежите в експлоатация собственикът, съответно възложителят, да представя издадено от Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) удостоверение, че данните, подлежащи на отразяване, са нанесени в кадастралната карта и кадастралните регистри. Вместо това АГКК предоставя достъп до информационната система на кадастъра на органите, които въвеждат обектите в експлоатация, за извършване на служебна проверка относно наличието им в кадастралната карта и кадастралните регистри. В тази връзка за удостоверяване завършването на сграда или част от нея е достатъчно удостоверението за въвеждане в експлоатация или разрешението за ползване, тъй като преди неговото издаване органите, които въвеждат строежа в експлоатация, са длъжни да извършат служебна проверка в информационната система на АГКК. По този начин ще се постигне намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица и администрацията, както и ще се повиши качеството на услугите и дейностите, предоставяни в процеса на административното обслужване.

Предложена е и промяна с редакционен характер, с която се цели постигане на съответствие с ползваните понятия в закона и еднозначно определение на структурното звено в общинската администрация, в което компетентните органи или лица предоставят изискваните по закон документи.

Във връзка с констатирани проблеми при определяне на данъка при придобиване на моторни превозни средства се предлага допълнение на случаите, при които не се дължи посоченият данък. С включване на случаите на прекратена регистрация на основание износ или тотална

щета се цели еднозначното определяне на случаите на прекратена регистрация, в които не би следвало да бъде подновена регистрацията на моторното превозно средство. С цел предотвратяване избягването на това условие изрично е посочено, че изключението от облагане се прилага само в случай че няма последваща регистрация на моторното превозно средство от нов приобретател в страната. По този начин се цели, от една страна, изключване от облагане на случаите, в които няма последваща регистрация на моторното превозно средство, а от друга, предотвратяване на заобикалянето на законовите разпоредби и избягването на плащането на данък при придобиване на моторни превозни средства.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, не са свързани с разходи за задължените лица и общините и няма да окажат въздействие върху държавния и общинските бюджети.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗМДТ се очаква прецизирането на нормите да доведе до еднозначно тълкуване на разпоредби и предотвратяване на съществуващи неясноти, както и намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

Закон за счетоводството (ЗСч):

Предложенията за изменение и допълнение на ЗСч са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от предприятията, така и от администрацията.

Измененията в чл. 48, чл. 51 и чл. 52 са редакционни и се налагат с цел пълно съответствие с европейското законодателство, в частност с Директива 2014/95/ЕС на ЕП и на Съвета по отношение на оповестяването на нефинансова информация. При направения преглед и анализ на сега действащите разпоредби на раздел III „Нефинансова декларация“ и раздел IV „Консолидирана нефинансова декларация“ от Закона за счетоводството Европейската комисия отправи официално

уведомително Писмо № С(2020) 3851 от 02.07.2020 г. относно Процедура за нарушение № 2020/2229 за неизпълнение на задължение на Република България и липса на съответствие при транспониране в националното законодателство на чл. 19а и чл. 29а от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива). Във връзка с изложените от Европейската комисия аргументи в посока, че е необходимо уточнение по отношение на съдържанието на нефинансовата декларация, включително консолидираната, са направените изменения в чл. 48, ал. 1-3, чл. 51 и чл. 52 от ЗСч.

Във връзка с промяната в сроковете за подаване на годишни данъчни декларации по ЗКПО и ЗДДФЛ (до 30 юни на следващата година) се удължават сроковете в чл. 38 от ЗСч за публикуване на годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и годишните доклади по глава седма - до 30 септември на следващата година.

Измененията в сроковете за деклариране на данъка, съответно за публикуване на годишните финансови отчети, водят и до промени, свързани с тези срокове, съответно в Търговския закон, в Закона за юридическите лица с нестопанска цел, в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, в Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

От въвеждането на предлаганите изменения в Закона за счетоводството не се очакват допълнителни разходи както за бюджета, така и за предприятията.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: Юли-Декември 2020 г.	Дата: 31 август 2020 г.
Контакт за въпроси: Людмила Петкова – директор на дирекция „Данъчна политика“, L.Petkova@minfin.bg	Телефон: 02 9859 28 51
1. Дефиниране на проблема: Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС) Проектът на закон съдържа промени в разпоредбите на Закона за данък върху добавената стойност. Предложените в законопроекта промени са насочени към решаване на следните основни проблеми: Задължение за въвеждане в националното данъчно законодателство на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки и Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки. Разпоредбите на Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995 целят подобряване функционирането на режима на ДДС в контекста на доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки, и вноса на пратки с ниска стойност. Съгласно член 2 от Решение (ЕС) 2020/1109 на Съвета от 20 юли 2020 година за изменение на директиви (ЕС) 2017/2455 и (ЕС) 2019/1995 по отношение на датите на транспониране и прилагане в отговор на пандемията от COVID-19 държавите членки трябва да въведат изискванията на директивите най-късно до 30 юни 2021 г. като приемат и публикуват съответните разпоредби от националното си данъчно законодателство в срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2 и 3 от настоящата директива. Предвид това, правилата на Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995, които следва да бъдат въведени в ЗДДС от 1 юли 2021 г. са по отношение на	

въвеждане на:

- 1) Дистанционни продажби на стоки в рамките на ЕС;
- 2) Дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави;
- 3) Продажби на стоки на вътрешния пазар от лице, считано за доставчик чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или др. подобни средства;
- 4) Доставки на услуги от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС, или от данъчно задължени лица, установени в ЕС, но не в държавата членка по потребление за данъчно незадължени лица.

Предвидени са и промени в чл. 118 на закона, насочени към отмяна на регулациите на софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). Промяната е породена от установени след въвеждането на тези регулации, с ДВ, бр. 24 от 2018 г., проблеми при въвеждане на изискванията на Наредба № Н-18, на които следва да отговарят СУПТО, затрудняващи дейността на стопанските субекти и водещи до противоречиви тълкувания от страна на администрацията и бизнеса.

С преходните и заключителни разпоредби на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност е необходимо да се предложат промени и в Закон за акцизите и данъчните складове, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси и Закона за счетоводството, които са свързани с удължаване срока на някои данъчни облекчения и изравняване на данъчното третиране на някои едни и същи видове доход, прецизиране на разпоредби с цел усъвършенстване на данъчното законодателство и редакционни промени, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на някои разпоредби.

Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)

Констатиран са проблеми при прилагането на Закона за акцизите и данъчните складове, като са идентифицирани определени проблемни области, което води до необходимост от усъвършенстване на нормативната уредба, както следва:

- Необходимост от привеждане на националното акцизно законодателство в съответствие с практиката на Съда на ЕС, постановена с Решение № С-306/2014 г. на Съда относно правилата за възстановяване на платен акциз за етилов алкохол вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти и хуманната медицина и ветеринарномедицинските продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност. Необходима е промяна в действащата разпоредба на чл. 22 от ЗАДС, която регламентира условията за възстановяване на платения акциз за етилов алкохол вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицински продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност. Идентифицирано е несъответствие на съдебната практика на национално ниво с практиката на Съда на ЕС, постановена с Решение по дело № С-306/2014 година. Националната съдебна практика приема, че използваният етилов алкохол за дезинфекция и/или почистване, неразделна част от производствения процес на лекарствени продукти, следва да се възстановява на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС (когато те са използвани в производствен процес, при условие, че крайния продукт не съдържа алкохол), вместо по реда на чл. 22, ал. 3, т. 2 от закона (когато те са вложени в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицинските продукти по смисъла на Закона за

ветеринарномедицинската дейност). В точка 26 от решението на Съда на ЕС е определено, че доколкото дезинфекцията е дейност вътрешно присъща на процеса на производство на лекарства, използваният за тази цел етилов алкохол трябва да се счита използван „за производството на лекарства“, по смисъла на член 27, параграф 1, буква г) от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки, следователно този алкохол трябва да бъде освободен от облагане с хармонизирания акциз при условията, определени от съответната държава членка, с цел да се осигури точното и опростено прилагане на това освобождаване и да се предотврати всяко отклонение от акцизно облагане, избягване на акцизи или злоупотреба. Въпреки решението на СЕС съществува противоречива съдебна практика на национално ниво, като в определени случаи се приема, че използвания етилов алкохол за дезинфекция и/или почистване, неразделна част от производствения процес на лекарствени продукти, следва да се възстановява на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС, вместо по реда на чл. 22, ал. 3, т. 2 от закона;

- Идентифицирана е необходимост от допълване на действащата правна уредба, като ясно се регламентира, че в хода на процедурата по издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител (УОАКП), компетентните административни органи, имат задължение да взимат проби за лабораторен анализ, което могат да го направят във всеки един етап от производствения процес и проверяваното лице следва да оказва съдействие за вземането на съответните проби. Често при подадено искане за издаване на УОАКП се налага митническите органи да вземат проби за лабораторен анализ от готови продукти и произнасянето по подаденото искане зависи от лабораторната експертиза за взетите проби, поради което в практиката възниква проблем, тъй като за издаването на лабораторната експертиза за взетите проби и за становището за тарифно класиране е необходимо технологично време и в тази връзка определения 30 дневния срок за произнасяне по искането за издаване на УОАКП е недостатъчен, което води до необходимост от удължаването му;

- Необходимост от прецизиране на правната норма за определяне на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване;

- Идентифицирана е необходимост от намаляване на административната тежест и създаване на възможност икономическите оператори да използват една банкова сметка за погасяване на задълженията си за акциз, като за целта Агенция „Митници“ ще предприеме действия по подготовката за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения;

- Наличие на практически затруднения при извършване на процедурата по регистрация по чл. 57а, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 10 от ЗАДС и необходимост от ясно определяне на лицето, което подлежи на регистрация за целите на акцизното законодателство. При хармонизирането на акцизното законодателство с действащото законодателство в областта на търговията с природен газ и либерализацията на енергийния пазар, в сила от 1 януари 2017 г. е въведена възможност, лицата да осъществяват дейност на територията на страната чрез клон в Република България или чрез местно юридическо лице – акредитиран представител по смисъла на чл. 133 – 135 от Закона за данък върху добавената стойност. С оглед на това, е необходимо ясно да се дефинира, че чуждестранното юридическо лице може да осъществява дейност по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС, съобразно предвидената нормативна рамка, като част от която е чрез акредитиран представител, като за целите, следва да бъде регистриран акредитираният представител, при спазване на разпоредбите на акцизното

законодателство;

- Липса на правна рамка, която да създаде възможност за лицензираните складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но имат необходимост да могат да получат от митническите органи разрешение да надвишат размера на предоставеното обезпечение за данъчния склад;

- Практически затруднения и констатирана нужда от уеднаквяване на терминологията свързана с определянето на компетентния орган по приходите предвид компетентността на съответните служители, приложими в процедурите за извършване на проверки и за производствата, по установяване, обезпечаване и събиране на задължения за акциз се прилага Данъчно-осигурителният процесуален кодекс (ДОПК). Необходимо е да се прецизира разпоредбата, доколкото в чл. 104, ал. 1 от ЗАДС е посочено, че митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“, имат компетентност по смисъла на чл. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на територията на страната, от което се налага изводът, че след като законодателят е употребил изрази „митнически служители“, то за целите на ЗАДС „митнически органи“ трябва да се приема за еквивалентно на „митнически служители“. При изпълнение на правомощията си, митническите органи прилагат разпоредбите на ДОПК. Съгласно разпоредбите на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, актовете в производствата по него се издават от орган по приходите или публичен изпълнител от компетентната териториална дирекция. Функциите им, съгласно чл. 12 от ДОПК са строго разграничени и органите по приходите не могат да упражняват правомощия на публичните изпълнители и обратното. На органите по приходите са възложени производствата по установяване на задълженията, докато на служителите в Агенция „Митници“, на които са вменени задължение на публични изпълнители, е възложено да могат да налагат обезпечителни мерки в производствата по обезпечаване на задълженията. Правата на компетентния орган са регламентирани във всяко конкретно производство. Въпросът за определяне на компетентния орган по приходите или публичен изпълнител е в правомощията на директора на териториалната дирекция, като същият взема предвид компетентността на съответните служители;

- Липса на административно наказателни разпоредби, които да осигурят задължение за спазване на акцизното законодателство и създаване на правна норма, която да бъде прилагана при извършване на проверка на лица, получатели или доставчици на освободени за потребление течни горива, за които представените акцизни данъчни документи и/или фактури не удостоверяват еднозначно, че са относими към акцизните стоки, респ. че техният акциз е бил начислен или заплатен. С последните изменения и допълнения на Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 53 от 2020 г.) отпадна изискването за попълване на Приложение № 146 на хартиен носител за удостоверяване на точния адрес на мястото на разтоварване на моторните горива. Предвид на това е необходимо да се регламентира ред за удостоверяване на мястото на доставка и произхода на горивата, като се обвърже регистрирания електронен данъчен документ с последващите доставки на течните горива, което да гарантира в оптимална степен удостоверяването на начисления/заплатения акциз.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС)

Въвеждане на чл. 2 от Директива 2017/2455, с който се изменят чл. 14, 14а, 31, 32, 33, 36б, 136б, 169, 205, 219а, 220 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 36б и 136а от Директива 2019/1995 - данъчно третиране на данъчно задължени лица улесняващи чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или др. подобни средства, дистанционните продажби на стоки внасяни от трети страни и територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро.

Голяма част от дистанционните продажби на стоки, които се доставят както от една държава членка до друга, така и от трети територии или трети държави до Общността, се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства, като често се осигурява складов режим. Въпреки че държавите членки могат да предвидят лице, различно от лицето — платец на ДДС да е солидарно отговорно за плащането на ДДС в тези случаи, това се оказва недостатъчно, за да се гарантира ефективното и ефикасно събиране на ДДС.

За постигането на тази цел и за намаляване на административната тежест за лицата и разходите за данъчните администрации следва да се въведат специални разпоредби, съгласно които за целите на ДДС ще се счита, че самите предприятия, опериращи онлайн с електронни интерфейси, са получили и доставили стоките („лице, считано за доставчик“).

Въвеждане на чл. 2 от Директива 2017/2455, с който се изменят чл. 358а до чл. 369 от Директива 2006/112/ЕО — доставки на услуги, различни от далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път, от данъчно задължени лица, които не са установени в Европейският съюз на данъчно незадължени лица

За да не се налага данъчно задължените лица, предоставящи на данъчно незадължени лица услуги, различни от далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, да бъдат идентифицирани за целите на ДДС във всяка държава членка, в която тези услуги подлежат на облагане с ДДС, следва да се предостави законодателна възможност на тези доставчици да декларират и плащат ДДС само в една държава членка чрез „обслужването на едно гише“ при условията на режим извън Съюза.

Въвеждане на чл. 2 от Директива 2017/2455, с който се изменят чл. 14, 14а и членове от 369а до чл. 369к от Директива 2006/112/ЕО и чл. 369а, 369б, 369д, 369е, 369ж от Директива 2019/1995 — доставки на услуги, различни от далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, от данъчно задължени лица установени в Европейският съюз на данъчно незадължени лица, вътреобщностни дистанционните продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, вносът на които се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства

Развитието на трансграничната електронна търговия между предприятията и потребители налага обхватът на специалния режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължени лица, установени в ЕС, но не в държавата членка по потребление, да се разшири, така че да включва и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки. Обхватът на системата за съкратено обслужване на едно гише, който към момента позволява на доставчиците на електронни услуги, да се регистрират за целите на ДДС в една държава членка и да отчитат ДДС, дължим в други държави членки, следва да бъде разширен, така че да обхване и доставките на други услуги и на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на крайни потребители, чрез „обслужване на едно гише“ при условията на режим в Съюза.

Въвеждане на чл. 2 от Директива 2017/2455, с който се изменят членове от 369л до 369х от Директива 2006/112/ЕО – специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни и територии

От 1 юли 2021 г. всички стоки, влизащи в ЕС, ще подлежат на облагане с ДДС, независимо от тяхната стойност. В тази връзка в ЗДДС следва да се въведе специален режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети държави или трети територии, като се създаде възможност за данъчно задължените лица да прилагат режима при внос чрез обслужване на едно гише. Обхватът на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, следва да бъде ограничен до продажби на стоки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, изпращани пряко от трета територия или трета държава на клиент в Общността, като над този праг се изисква пълна митническа декларация за митнически цели при внос. Стоките, които се облагат с акциз, следва да бъдат изключени от неговия обхват, тъй като акцизът е част от данъчната основа за начисляване на ДДС при внос. За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, за които ДДС е деклариран по този специален режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем към момента на доставката. Стоките ще се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането. Държавата членка по идентификация следва да определи на данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим, а когато е определен посредник индивидуален идентификационен номер да се издава на това лице. Ако лицето посредникът е посредник на няколко данъчно задължени лица на посредника следва да се регламентира, че издаденият индивидуален идентификационен номер по ДДС ще се прилага на този специален режим по отношение на всяко данъчно задължено лице, което го е посочило за свой представител. Освен това следва да се предвиди норма, че индивидуалният идентификационен номер по ДДС, определен за този режим ще се използва единствено за целите на този специален режим. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим ще води регистър за сделките, обхванати от специалния режим. В тази връзка е необходимо предвиждане на правила в закона относно воденето на регистрите. Посредникът следва да съхранява регистри за всяко от данъчно задължените лица, които представлява. Тези регистри трябва да са достатъчно подробни, за да могат данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.

Въвеждане на чл. 2 от Директива 2017/2455, с който се изменят членове от 369ш до 369щв от Директива 2006/112/ЕО и чл. 369щб от Директива 2019/1995 - специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

С цел да се избегне двойното данъчно облагане следва да бъде въведено освобождаване от ДДС при внос на стоки, декларирани при условията на специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос. Когато за вноса на стоките, различни от акцизни продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, не се използва специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни и територии, държавата членка на вноса следва да позволява на лицето, което представя стоките пред митниците от името на лицето, за което са предназначени стоките на територията на Общността, да използва специален режим за декларирането и плащането на ДДС при внос на стоки, чието изпращане или превозване завършва в тази държава членка. В тази връзка в ЗДДС следва да се предвиди събираният по този специален режим ДДС да бъде отчетен по електронен път в месечна декларация, в която ще се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния календарен месец. Посоченият в месечната декларация ДДС

трябва да бъде заплатен до края на месеца след вноса. Лицата, които ще се ползват от този специален режим, също следва да водят регистър за сделките, обхванати от този специален режим, за което също следва да се предвидят изрични разпоредби. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните или митническите органи на държавата членка на вноса да проверят дали ДДС е правилно деклариран и при поискване данните от него трябва да бъдат предоставени по електронен път на държавата членка на вноса.

Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)

Необходима е промяна на разпоредбата на чл. 22 от ЗАДС свързана с прилагането на условията за възстановяване на платения акциз за етилов алкохол вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицински продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност. Към момента все още съществува разнопосочна съдебна практика на национално ниво, която не е в съответствие с практиката на Съда на ЕС, постановена с Решение № C-306/2014 г. на Съда.

Налага се изменение и в разпоредбата на чл. 24б, ал. 2 от ЗАДС с оглед необходимостта, ясно да се уреди, че в хода на процедурата по издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, компетентните административни органи, имат задължение да вземат проби за лабораторен анализ, което могат да го сторят на всеки етап от производствения процес и проверяването лице следва да оказва съдействие за вземането им.

В действащите разпоредби липсва нормативно основание за определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване, поради което е предложена промяна в чл. 43, ал. 5 от ЗАДС.

Наблюдават се затруднения при тълкуването закона относно определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване. Това налага да се прецизира разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от закона.

Във връзка с дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения е необходимо изменение и допълнение в разпоредбите на чл. 44 от ЗАДС.

Поради наличие на противоречиво тълкуване е налице необходимост от конкретизиране на разпоредбата на чл. 57а, ал. 10 от ЗАДС за да се избегнат затрудненията при извършването на регистрация по чл. 57а, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 10, предложение второ от ЗАДС и ясно регламентиране, че регистрацията се извършва на местното юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на ЗДДС. Трябва да се уточни, че чуждестранното юридическо лице може да осъществява дейност по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС чрез акредитиран представител, като за целите на регистрацията по ЗАДС следва да бъде регистриран акредитираният представител, при спазване на разпоредбите на акцизното законодателство.

Необходимо е да се въведе правна възможност в разпоредбите на чл. 79 от ЗАДС спрямо лицензираните складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз да имат възможност да надвишат определеното и предоставено обезпечение, без да са налице основания за ангажиране на административнонаказателна отговорност, да им бъде издадено разрешение, като за целта внесат предварително съответната сума и

която сума впоследствие да послужи за погасяване на задължението за акциз.

Наложително е прецизиране на разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗАДС, с цел да бъде използвана еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането ѝ. В чл. 104, ал. 1, в последното изречение е посочено, че митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“, имат компетентност по смисъла на чл. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на територията на страната, от което следва изводът, че след като законодателят е употребил израза „митнически служители“, то за целите на ЗАДС „митнически органи“ трябва да се приема за еквивалентно на „митнически служители“. При изпълнение на своите правомощия митническите органи прилагат и разпоредбите на ДОПК. Съгласно разпоредбите на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК актовете в производствата по него се издават от орган по приходите или публичен изпълнител от компетентната териториална дирекция. Функциите им, съгласно чл. 12 от ДОПК, са строго разграничени и органите по приходите не могат да упражняват правомощия на публичните изпълнители и обратното. На органите по приходите са възложени производствата по установяване на задълженията, докато на служителите в Агенция „Митници“, на които са вменени задължение на публични изпълнители, е възложено да могат да налагат обезпечителни мерки в производствата по обезпечаване на задълженията. Правата на компетентния орган са регламентирани във всяко конкретно производство. Въпросът за определяне на компетентния орган по приходите или публичен изпълнител е в правомощията на директора на териториалната дирекция, като същият взема предвид компетентността на съответните служители.

Необходимо е да се предвидят промени в административно наказателните разпоредби свързани с документалната обосновааност при движението на освободени за потребление акцизни стоки от данъчен склад или от обекти, регистрирани по чл. 56, ал. 1, или от обект на лица по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от закона. Необходима е правна регулация, която да послужи за основание при извършване на проверките на лица, получатели или доставчици на освободени за потребление течни горива, за които представените акцизни данъчни документи и/или фактури не удостоверяват еднозначно, че са относими към акцизните стоки, респ. че техния акциз е бил начислен или заплатен. След въвеждането на промените, органите на НАП и митническите органи ще имат възможност да проследяват движението на горивото от данъчния склад до крайния потребител, съответно да удостоверяват произхода му и дали са платени косвените данъци за него.

Закон за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

Изтичане на срока за прилагане на данъчното облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната в случаите на минимална помощ по чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане на 31 декември 2020 г. С Регламент (ЕС) 2020/972 на Комисията от 2 юли 2020 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1407/2013 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и за изменение на Регламент (ЕС) № 651/2014 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и съответни промени е удължен срокът на прилагане на Регламент (ЕС) № 1407/2013 до 31 декември 2023 г., с което се предоставя възможност на държавите членки да удължат действието на националните си мерки за минимална държавна помощ, съответно срокът на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по чл. 184 във връзка с чл. 188 от ЗКПО. Удължаването на срока на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ ще избегне прекъсването на действието на мярката до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в

областта на минималните държавни помощи и съответно разработването на нова национална мярка, в случай на необходимост. По този начин ще се осигури предвидимост и правна сигурност за данъчно задължените лица, прилагащи мярката.

По отношение на действащия режим на авансово облагане на данъчно задължените лица с корпоративен данък е налице концентрация на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината, което поражда затруднение при осигуряването на възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящия кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения.

Във връзка със създаването на пазар на растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, възниква разлика в данъчното третиране на доходи от разпореждане с финансови инструменти и на доходи от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар и същите, търгувани на пазар за растеж.

Предвид гореописаното, налице е необходимост от удължаване на срока на действие на данъчното облекчение, представляващо минимална помощ по ЗКПО, промяна в срока за деклариране на дължимите авансови вноски за корпоративен данък за съответната година, както и уеднаквяване на данъчното третиране на едни и същи доходи от финансови инструменти, от които произлизат в зависимост от това дали се търгуват на регулиран пазар или пазар за растеж.

Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ)

Необходима е промяна в чл. 9, ал. 2 и 3 от ЗДДФЛ, която да синхронизира разпоредбите на ЗДДФЛ с тези на Закона за защита на личните данни и успоредно с това се създават прецизирани правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Към настоящия момент тези лица са задължени да издават първичен счетоводен документ, когато платецът не издава сметка за изплатени суми, независимо дали плащането е в брой или по банков път. Законът изисква в документа да се съдържат и данни за платеща на дохода, включително когато той е физическо лице, а това не съответства на действащите изисквания за защита на личните данни. С предложението това се отстранява, като успоредно с това ще отпадне необходимостта от издаването на документ, когато плащането е направено по банков път.

Във връзка със създаването на пазар на растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, възниква разлика в данъчното третиране на доходи от разпореждане с финансови инструменти и на доходи от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар и същите, търгувани на пазар за растеж. Предвид това, е необходимо да се направи законодателно изменение, с което да се постигне еднакво данъчно третиране на доходите от облигации и финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар и на пазар за растеж.

Констатирано е, че в текста на разпоредбата на чл. 73, ал. 3 се използва терминът „начисляване“ свързан с понятието „скрито разпределение на печалбата“. С цел избягване на неточности се синхронизират текстовете в закона, в които вече не се използва терминът „начисляване“ когато се отнася до понятието „скрито разпределение на печалбата“.

Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Във връзка с предвиденото в ЗМДТ изискване, за целите на данъка върху недвижимите имоти, завършването на сграда или части от нея да се установява освен с

удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията и с представянето на удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), е установена промяна в разпоредбата на чл. 54а, ал. 3 от ЗКИР (ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 22.08.2019 г.). Съгласно промяната, отпада изискването при въвеждане на строежите в експлоатация собственикът, съответно възложителят, да представя издадено от Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) удостоверение, че данните подлежащи на отразяване, са нанесени в кадастралната карта и кадастралните регистри. Вместо това АГКК предоставя достъп до информационната система на кадастъра на органите, които въвеждат обектите в експлоатация, за извършване на служебна проверка относно наличието им в кадастралната карта и кадастралните регистри. В тази връзка за удостоверяване завършването на сграда или част от нея е достатъчно удостоверението за въвеждане в експлоатация или разрешението за ползване, тъй като преди неговото издаване органите, които въвеждат строежа в експлоатация са длъжни да извършат служебна проверка в информационната система на АГКК.

Също така е констатирано използването на понятието „данъчна служба“, което не съществува в общинската структура. Структурата в различните общини е различна, но има звено за местни приходи, в което постъпват приходи не само от данъци, но и от такси и цени на услуги. Промяната е свързана с уеднаквяване на ползваните понятия в закона и необходимостта от еднозначно определяне на структурното звено в общинската администрация, в което компетентните органи или лица предоставят изискваните по закон документи.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС)

Националното данъчно законодателство не съдържа правилата, предвидени с **Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995**. Предвид това, необходимо е да се въведат в националното данъчно законодателство разпоредби:

- относно данъчното третиране на данъчно задължени лица улесняващи чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или др. подобни средства, дистанционните продажби на стоки внасяни от трети страни и територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро;

- относно разширяване съществуващият Режим извън Съюза с доставки на услуги, различни от далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път, от данъчно задължени лица не установени в Европейският съюз на данъчно незадължени лица;

- относно разширяване съществуващият Режим в Съюза с доставки на услуги, различни от далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, от данъчно задължени лица установени в Европейският съюз на данъчно незадължени лица, с вътреобщностни дистанционните продажби на стоки и с дистанционните продажби на стоки, вносът на които се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства (Режим в Съюза);

- относно създаване на специален режим за дистанционни продажби на стоки,

вносяни от трети страни и територии;

- относно създаване на специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос.

Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)

- Въпреки решението на СЕС в съдебната практика на национално ниво се приема, че използвания етилов алкохол за дезинфекция и/или почистване, неразделна част от производствения процес на лекарствени продукти, следва да се възстановява на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС, вместо по реда на чл. 22, ал. 3, т. 2 от закона;

- В действащото законодателство не съществува задължение за административните органи да вземат проби за лабораторен анализ в процедурата по издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител;

- В действащите разпоредби не е ясно определено кога се счита за последен данъчният период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване;

- Във връзка с дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения е необходимо да се предвидят съответните нормативни промени в чл. 44 от ЗАДС;

- Съществува необходимост от конкретизиране на разпоредбата на чл. 57а, ал. 10 от ЗАДС, за да се избегнат затруднения при извършването на регистрация по чл. 57а, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 10 от закона;

- Липсва нормативна регламентация, въз основа на която лицензираните складодържатели да могат да надвишат определеното им и предоставено обезпечение, без да бъде ангажирана спрямо тях административнонаказателна отговорност, поради което е предложена промяна в чл. 79 от ЗАДС;

- С цел избягване на затруднения при прилагането на чл. 104, ал. 1 от ЗАДС е необходимо да се промени терминологията. В чл. 104, ал. 1, в последното изречение е посочено, че митническите служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“, имат компетентност по смисъла на чл. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на територията на страната, от което следва изводът, че след като законодателят е употребил изрази „митнически служители“, то за целите на ЗАДС „митнически органи“ трябва да се приема за еквивалентно на „митнически служители“. Въпросът за определяне на компетентния орган по приходите или публичен изпълнител следва да бъде в правомощията на директора на териториалната дирекция, като същият взема предвид компетентността на съответните служители;

- Необходимо е да се предвидят промени в административно наказателните разпоредби свързани с документалната обосновааност при движението на освободени за потребление акцизни стоки от данъчен склад или от обекти, регистрирани по чл. 56, ал. 1, или от обект на лица по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от закона.

Проблемите (затрудненията) не могат да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работата и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

Закон за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

Срокът на действие на данъчното облекчение, представляващо минимална държавна помощ изтича на 31 декември 2020 г. На този етап не е разработено ново законодателство на Европейския съюз във връзка с правилата за минималните

държавно помощи през новия бюджетен период 2021 – 2027 г., поради което с разпоредбата на чл. 1 от Регламент (ЕС) 2020/972 на Комисията от 2 юли 2020 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1407/2013 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и за изменение на Регламент (ЕС) № 651/2014 по отношение на удължаването на срока на неговото действие и съответни промени се удължава срокът на прилагане на Регламент (ЕС) № 1407/2013 до 31 декември 2023 г. В тази връзка се предоставя възможност на държавите членки за удължаване на националните мерки за минимални помощи до 31 декември 2023 г., включително удължаване на действащото данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по чл. 184 във връзка с чл. 188 от ЗКПО до 31 декември 2023 г.

По отношение на действащия режим на авансово облагане на данъчно задължените лица с корпоративен данък е налице концентрация на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината, което поражда затруднение при осигуряването на възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящия кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения. Възможност за преодоляване на проблема е осигуряването на по-точна информация относно дължимите авансови вноски за м. декември и за трето тримесечие, в срок, позволяващ планирането и осъществяването на съответните разходи до края на финансовата година, поради което е предложението за допълнение на чл. 88, ал. 1 от ЗКПО.

Действащите разпоредби на ЗКПО съдържат режим за облагане на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар. В края на 2018 г. е дадена възможност за създаване на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за който спрямо финансовите инструменти, които могат да бъдат търгувани на него, не се прилагат данъчните норми, относими към третирането на лихвите и доходите от финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар. Предвид това, за период от пет години се изравнява данъчното третиране на доходите от лихви по облигации и други дългови ценни книжа и финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар, с тези, търгувани на пазар за растеж.

Проблемите (затрудненията) не могат да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работата и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ)

По сега действащата разпоредба на чл. 9, ал. 2 и 3 от ЗДДФЛ физическите лица са задължени да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Законът изисква в документа да се съдържат и данни за платеща на дохода, включително когато той е физическо лице, а това не съответства на действащите изисквания за защита на личните данни. Този проблем се отстранява, като успоредно с това отпада и необходимостта от издаването на документ, когато плащането е направено по банков път. Изискването за издаване на първичен счетоводен документ с данни за платеща на дохода се запазва само за случаите, когато платецът на доходите от друга стопанска дейност е предприятие или самоосигуряващо се лице, което води счетоводна отчетност и не издава сметка за изплатени суми.

Действащите разпоредби на ЗДДФЛ съдържат режим за облагане на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на регулиран пазар. В края на 2018 г. е дадена възможност за създаване на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за

пазарите на финансови инструменти, за който спрямо финансовите инструменти, които могат да бъдат търгувани на него, не се прилагат данъчните норми, относими към третирането на лихвите и доходите от финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар. Предвид това, за период от пет години се изравнява данъчното третиране на доходите на физическите лица от лихви по облигации и други дългови ценни книжа и финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар, с тези, търгувани на пазар за растеж.

Необходимо е синхронизиране на текста в чл. 73, ал. 3 с други разпоредби от закона, в които вече не се използва терминът „начисляване“, както и с дефиницията на понятието „скрито разпределение на печалбата“, с цел избягването на неточности при предоставянето на информацията за тези доходи.

Описаните проблеми могат да бъдат разрешени единствено чрез извършване на законодателни промени. Не е възможно цитираните проблеми да бъдат решени в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Задължението в ЗМДТ за представяне на удостоверение за завършването на сграда или част от нея не съответства на промяната в Закона за кадастъра и имотния регистър, съгласно която е предоставен достъп до информационната система на кадастъра на органите, които въвеждат обектите в експлоатация, за извършване на служебна проверка относно наличието им в кадастралната карта и кадастралните регистри. В тази връзка за удостоверяване завършването на сграда или част от нея е достатъчно удостоверението за въвеждане в експлоатация или разрешението за ползване, тъй като преди неговото издаване органите, които въвеждат строежа в експлоатация са длъжни да извършат служебна проверка в информационната система на АГКК. Посочените проблемите не могат да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работата и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

Другата предложена промяна, свързана със замяна на понятието „данъчната служба“ със „звеното за местни приходи в“, също не може да се реши чрез промяна на организацията на работа. С тази промяна се постига точност и яснота, тъй като използваното понятие ще стане по-прецизно. Това е така доколкото от една страна структурата в различните общини може да е различна, както и освен данъци, в тези звена се администрират и такси и цени на услуги.

2. Цели:

Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС)

Въвеждане на разпоредби в ЗДДС с оглед хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на:

- Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги - държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 2 от тази директива най-късно до 31 декември 2020 г.;

- Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за

изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки - държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 1 от тази директива най-късно до 31 декември 2020 г.;

- Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2459 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност - държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 1, предвид прилагането на члена от 1 юли 2021 г.;

- Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2454 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност - държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 1, предвид прилагането на члена от 1 юли 2021 г.

- Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки

С измененията се цели да бъдат внесени подобрения и опростяване на някои правила в действащата система на ДДС, в контекста на при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

Измененията на чл. 118 целят облекчаване на бизнеса при прилагането на законовите и подзаконови изисквания за отчитане на продажбите в търговските обекти чрез намаляване на административната тежест, свързана с изпълнението на изискванията за работа на СУПТО.

Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)

С цел да бъде ясно регламентирано разпоредбите на чл. 24б, ал. 2 от ЗАДС, че в хода на процедурата на издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител компетентните административни органи, имат задължение да вземат проби за лабораторен анализ, което могат да го сторят на всеки етап от производствения процес и проверяването лице следва да оказва съдействие за вземането им.

С промяна в чл. 43, ал. 5 ще се избегнат затрудненията при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.

С цел синхронизиране на нормативните разпоредби, ще се промени чл. 44 от ЗАДС, което е свързано с дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения. За целта е необходимо да се създаде правна възможност, икономическите оператори да използват една банкова сметка за погасяване на задълженията за акциз.

С цел избягване на затруднения при извършването на регистрацията по чл. 57а, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 10 от закона ще се предложи промяна в чл. 57а от ЗАДС

като по този начин еднозначно се регламентира, че регистрацията ще се извършва на местно юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на чл. 133-135 от ЗДДС.

Създаването на правна рамка в разпоредбите на чл. 79 от ЗАДС ще доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в извънредни случаи за тях възниква необходимост да надвишат предоставеното обезпечение, до не повече от два пъти за 12 последователни данъчни периода.

С цел да бъде използвана еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането на чл. 104, ал. 1 от ЗАДС е предложено прецизиране на разпоредбата, което ще доведе до по-коректно упражняване на правомощията от компетентния орган в производствата по обезпечаване на публичните вземания.

С цел да се създаде нормативна уредба свързана с изисквания за документална обоснованост при движението на освободени за потребление акцизни стоки от данъчен склад или от обекти, регистрирани по чл. 56, ал. 1, или от обект на лица по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от закона ще бъдат предвидени промени в административно наказателните разпоредби. Тези промени ще създадат възможност органите на НАП и митническите органи да проследяват движението на горивото от данъчния склад до крайния потребител, съответно да удостоверяват произхода му и дали са платени косвените данъци за него.

Закон за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

Целта на удължаването на срока на действие на данъчното облекчение, представляващо минимална помощ е да се избегне прекъсването на действието на мярката до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в областта на минималните помощи и съответно разработването на нова национална мярка, в случай на необходимост. По този начин ще се осигури предвидимост и правна сигурност за данъчно задължените лица, прилагащи мярката.

Целта на промяната в срока за деклариране на промените в авансовите вноски за корпоративен данък е осигуряването на навременна информация за постъпленията в държавния бюджет за месец декември, което да позволи по-прецизното планиране и осъществяване на разходите от бюджетните разпоредители в края на финансовата година.

Целта на промяната, с която към разпоредбите за данъчното третиране на лихви от облигации и други дългови ценни книжа и на доходите от разпореждане с финансови инструменти, които са търгувани на регулиран пазар, се добавят и тези, които се търгуват на пазар за растеж, е да се изравни данъчното третиране за период от пет години на едни и същи доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар или на пазар за растеж.

Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ)

Измененията и допълненията в текстовете на ЗДДФЛ следва да постигнат следните цели:

- синхронизация на разпоредбите на ЗДДФЛ с тези на Закона за защита на личните данни;
- създаване на по-ясни правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем;
- по отношение на промяната, с която към разпоредбите за данъчното третиране на лихви от облигации и други дългови ценни книжа и на доходите от

разпореждане с финансови инструменти, които са търгувани на регулиран пазар, се добавят и тези, които се търгуват на пазар за растеж, целта е да се изравни данъчното третиране за период от пет години на едни и същи доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар или на пазар за растеж.

- синхронизиране и прецизиране на различни разпоредби от закона, с цел избягване на неточности при предоставянето на информацията за определени доходи;

Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Прецизиране на нормативни разпоредби, както и изменение в разпоредба от ЗМДТ вследствие на промяна в норма от Закона за кадастъра и имотния регистър.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- Данъчно задължени по ЗДДС лица, които извършват доставки на стоки, дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (по отношение на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки).

- По отношение промените в чл. 118 от ЗДДС заинтересовани са:

- лицата, използващи софтуер за управление на търговската си дейност, които са привели дейността си в съответствие с изискванията на Наредба Н-18 по отношение на СУПТО, като към настоящият момент 4 142 лица са подали информация, че използват СУПТО в 8 486 търговски обекта.

В тази връзка следва да се посочи, че всеки ползвател на СУПТО е направил разходи, размерът на които е в пряка зависимост от спецификата и обема на дейността, както и от сложността и функционалните характеристики на софтуера. Поради тази причина оценка на въздействието в абсолютна стойност не може да бъде направена.

- лицата, използващи софтуер за управление на търговската си дейност, които са привели или са в процес на привеждане на дейността си в съответствие с изискванията на Наредба Н-18 по отношение на СУПТО, като към момента са регистрирани 32 812 броя фискални принтери, които отговарят на изискванията на Наредба Н-18. С оглед факта, че фискалните принтери работят под управление на софтуер е вероятно голяма част от тези лица да са стартирали процеса по привеждане на дейността си в съответствие с изискванията на наредбата и по отношение на СУПТО. Размерът на направените от тях разходи отново би бил строго индивидуален и би зависил отново от спецификата и обема на дейността, както и от сложността и функционалните характеристики на софтуера.

- производителите и разпространителите на софтуер, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18 по отношение на СУПТО, а именно 476 производители и 35 разпространители, с регистрирани до момента 974 СУПТО, отговарящи на

изискванията на наредбата, като е възможно и към настоящия момент да продължава работата по разработване на нови версии на СУПТО или на други софтуери за привеждането им в съответствие с изискванията към СУПТО. Следва да се има предвид, че направените инвестиции и разходи от страна на производителите/разпространителите на СУПТО са строго индивидуални и са в зависимост от сложността на софтуера, използваните технологии и други.

- Данъчно задължените по ЗАДС лица, включително тези, които са:
 - получили лиценз за управление на данъчен склад;
 - регистрирани за целите на закона;
- Данъчно задължените лица, подлежащи на облагане с корпоративен данък;

• Данъчно задължените лица по ЗДДФЛ, които извършват стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ или получават доходи от наем и друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество и към настоящия момент са задължени да издават първичен счетоводен документ, на основание чл. 9, ал. 2 и 3 от ЗДДФЛ, както и предприятията, които са извършили скрито разпределение на печалбата и следва да предоставят информация за този вид доходи, на основание чл. 73, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ;

- Данъчно задължените лица по ЗМДТ;
- Агенция „Митници“;
- Националната агенция за приходите;
- Общините;
- Бюджетните организации.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 0 „Без действие“

ЗДДС

В случай че не бъде приет проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз, което може да доведе до откриване на процедура по нарушение от страна на Комисията към Република България, а по отношение на промените в чл. 118 ще се създаде допълнителна административна и финансова тежест за задължените лица.

Приемането на промените в чл. 118 ще позволи да се преодолеят възникналите в процеса на въвеждане на изискванията към СУПТО практически проблеми и ще

отстрани основанията за бъдещи противоречиви тълкувания на закона в тази му част.

ЗАДС

В случай, че не бъдат приети предложенията за промени в Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) се очакват неприятни последствия за икономическите оператори:

- Ще има противоречива съдебна практика при прилагането на режима по възстановяване на платен акциз за етилов алкохол вложен в производството на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствени продукти в хуманната медицина и ветеринарномедицински продукти по смисъла на Закона за ветеринарномедицинската дейност;

- Ще продължат затрудненията при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване;

- Няма да бъдат извършени дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения;

- Няма да бъде намалена административната тежест спрямо лицензиран складодържател, тъй като за да могат да освободят за потребление стоки надвишаващи определеното и предоставено обезпечение, без да се ангажира спрямо тях административнонаказателна отговорност, ще е необходимо да привеждат обезпечението си в съответствие с разпоредбите на чл. 77 и сл. от ЗАДС, включително и преминаване през процедура по издаване на решение за определяне на нов размер на обезпечението и представянето на такова, което има финансови последствия за лицата;

- Няма да бъде прецизирана на разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗАДС относно използване на еднаква терминология, което ще продължи да създава затруднения в практиката.

ЗКПО

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗКПО:

- няма да се удължи срокът за прилагане на данъчно облекчение, представляващо минимална помощ и ще се прекъсне действието на мярката до приемането на новото законодателство на Европейския съюз в областта на минималните държавни помощи и съответно разработването на нова национална мярка. Това ще доведе до правна несигурност и липсата на стабилност за лицата;

- няма да се отстрани проблемът с планирането на постъпленията от корпоративен данък през последния месец от годината, съответно с осъществяването на разходите от разпоредителите с бюджет в краткия срок до края на финансовата година;

- няма да се отстрани разликата в данъчното третиране на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар и същите, търгувани на пазар за растеж.

ЗДДФЛ

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗДДФЛ ще продължат да действат нормите, които не са в съответствие със Закона за защита на личните данни и няма да бъдат създадени по-ясни правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Няма да се отстрани разликата в данъчното третиране на

доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар и същите, търгувани на пазар за растеж.

ЗМДТ

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗМДТ няма да бъдат постигнати набелязаните цели за прецизиране на разпоредби в закона и за съответствие на закона с промените в Закона за кадастъра и имотния регистър.

Вариант за действие 1 – Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност.

ЗДДС

С приемането на проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДДС ще се изпълни задължението за въвеждане в националното данъчно законодателство разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки. По конкретно лицата прилагащи режим в Съюза, които не са установени на територията на Европейския съюз, освен доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица установени са и имат постоянен адрес или обичайно пребивават на територията на държава членка, ще могат да декларират през режима и други доставки на услуги. Това разширяване на обхвата на услугите ще е приложим и по отношение на лицата, които прилагат и Режим в Съюза. Променения режим на дистанционните доставки на стоки се отнася, както за дистанционни доставки на стоки внасяни от трети страни и територии в малки пратки под 150 евро, така и за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки. Режим в Съюза ще е приложим и за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, а за дистанционни доставки на стоки внасяни от трети страни и територии в малки пратки под 150 евро ще има нов специален режим. Новият режим ще позволи на лицата избрали да го прилагат да внасят данъка с подаване на декларация по закона. Лицата които не изберат да прилага новия режим ще внасят данъка при вноса на стоките. При определени условия ще се счита, че когато електронен интерфейс улеснява дистанционните продажби на стоки, то той е получател и доставчик и тези стоки и като такъв за него ще възникнат съответни задължения във връзка с данък върху добавената стойност.

ЗАДС

Ще бъдат отстранени затрудненията при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.

Ще бъде налице нормативно основание за подготовка на системите на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащане на акцизни задължения.

Ще бъде намалена административната тежест спрямо лицензираните

складодържатели, тъй като ще могат да освобождават за потребление стоки надвишаващи определеното и предоставено обезпечение, без да се налага спрямо тях административнонаказателна отговорност, няма да е необходимо да привеждат обезпечението си в съответствие с разпоредбите на чл. 77 и сл. от ЗАДС, включително и преминаване през процедура за издаване на решение за нов размер на обезпечение и представянето на такова.

Ще бъде прецизирана на разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗАДС относно използване на еднаква терминология и ще доведе до избягване на затруднения при прилагането ѝ.

Ще се създадат необходимите административно наказателните разпоредби свързани с документалната обосноваемост при движението на освободени за потребление акцизни стоки от данъчен склад или от обекти, регистрирани по чл. 56, ал. 1, или от обект на лица по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от закона. Промяната ще осигури възможност митническите и данъчните органи да проследяват движението на горивата от данъчния склад до крайния потребител.

ЗКПО

- С приемането на предложението за удължаване срока на действие на данъчното облекчение по чл. 184 в случаите на минимална помощ по чл. 188 от ЗКПО до 31 декември 2023 г. ще се избегне прекъсването на действащата мярка до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в областта на минималните държавни помощи и съответно разработването на нова национална мярка. По този начин ще се осигури предвидимост, правна сигурност и стабилност за данъчно задължените лица, прилагащи мярката.

- С приемането на предложението за промяна в срока за деклариране на дължимите за годината авансови вноски за корпоративен данък до 25 ноември на съответната година ще осигури навременна информация за постъпленията в държавния бюджет за месец декември, което ще позволи по-прецизното планиране и осъществяване на разходите от разпоредителите с бюджет в края на финансовата година.

- С приемането на предложението за добавяне на пазар за растеж към регулиран пазар навсякъде в закона за период от пет години ще се отстрани разликата в данъчното третиране на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар и същите, търгувани на пазар за растеж.

ЗДДФЛ

Ако бъде прието предложението за отпадане на задължението за вписване на данни за платеца на дохода в издавания документ на основание чл. 9, ал. 2 и 3 от ЗДДФЛ от всички лица, които извършват стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ или получават доходи от наем и друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество ще се постигне синхронизация на разпоредбите на Закона с тези на Закона за защита на личните данни и ще се създадат по-ясни правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем.

По отношение на предложението за добавяне на пазар за растеж към регулиран пазар навсякъде в закона за период от пет години - ще се отстрани разликата в данъчното третиране на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар и същите,

търгувани на пазар за растеж.

Ще се синхронизират и прецизират различни разпоредби от закона, с цел избягване на неточности при предоставянето на информацията за определени доходи.

ЗМДТ

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели за прецизиране на разпоредбите в закона като еднозначно се определи структурното звено в общинската администрация, в което компетентните органи или лица предоставят изискваните по закон документи, както и съответствие на разпоредба в ЗМДТ с приета промяна в Закона за кадастъра и имотния регистър.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“

ЗДДС

В случай, че не се приеме законопроекта националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз, което може да доведе до откриване на процедура по нарушение от страна на Комисията към Република България. Следва да се има предвид и че ако не се приемат промените в ЗДДС, предложени с проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗДДС, данъчно задължените лица ще срещнат затруднения при извършване на доставки на услуги, тъй като няма да могат да прилагат режим в Съюза или режим извън Съюза ще трябва да се регистрират в държавата членка където е мястото на изпълнение на доставката на услуга. Лицата, извършващи дистанционни продажби на стоки, ще срещат трудности при отразяване на тези доставки и определяне на държавата членка в която е дължим данък. По отношение на вноса на стоки няма да се дължи данък за малки пратки със стойност под или равна на 10 евро. Лицата, улесняващи чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или др. подобни средства, дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети страни и територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро и вътреобщностните дистанционни доставки на стоки няма да могат да прилагат режим в Съюза.

Неприемането на промените в чл. 118 ще има за последици затруднения и спънки за стопанската дейност на засегнатите субекти.

ЗАДС

В случай, че не се приемат промените в ЗАДС, това ще доведе до:

- Затрудненията при определянето на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.
- Липса на нормативно основание за подготовка на системите на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащане на акцизни задължения.
- Ще продължи да съществува административната тежест спрямо лицензираните складодържатели, тъй като ще могат да освобождават за потребление стоки надвишаващи определеното и предоставено обезпечение, без да се налага спрямо тях

административнонаказателна отговорност, няма да е необходимо да привеждат обезпечението си в съответствие с разпоредбите на чл. 77 и сл. от ЗАДС, включително и преминаване през процедура за издаване на решение за нов размер на обезпечение и представянето на такова.

- Ще има затруднения при използване на терминологията в закона, което ще доведе до затруднения при прилагането ѝ.

- Няма да има възможност митническите и данъчните органи да проследяват движението на горивата от данъчния склад до крайния потребител.

ЗКПО

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗКПО:

- няма да се удължи срокът за прилагане на данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, с което ще се прекъсне действието на мярката до приемането на новото законодателство на Европейския съюз в областта на минималните държавни помощи и съответно разработването на нова национална мярка. Това ще се отрази негативно на данъчно задължените лица за корпоративен данък, които се възползват от данъчното облекчение, като доведе до правна несигурност и липсата на стабилност за лицата;

- няма да се отстрани проблемът с планирането на постъпленията от корпоративен данък през последния месец от годината, съответно с осъществяването на разходите от бюджетните разпоредители в краткия срок до края на финансовата година, което ще се отрази неблагоприятно на разпоредителите с бюджет;

- няма да се отстрани разликата в данъчното третиране на едни и същи видове доходи в зависимост от вида на финансовия пазар, на който се търгуват облигациите и финансовите инструменти, от които са тези доходи.

ЗДДФЛ

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗДДФЛ ще продължат да действат нормите, според които Законът не е в съответствие със Закона за защита на личните данни и няма да бъдат създадени по-ясни правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. Няма да се отстрани разликата в данъчното третиране на едни и същи видове доходи в зависимост от вида на финансовия пазар, на който се търгуват облигациите и финансовите инструменти, от които са тези доходи. Също така няма да бъдат синхронизирани и прецизирани някои разпоредби от Закона като така няма да бъдат избегнати неточности при предоставянето на информация за определени доходи.

ЗМДТ

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗМДТ няма да се реализират промените, свързани с прецизиране на разпоредби във връзка с прилагането на ЗМДТ и за съответствие на закона с промените в Закона за кадастъра и имотния регистър, което ще окаже негативно въздействие върху заинтересованите лица чрез запазване на административната тежест.

При **Вариант за Действие 1** – Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

ЗДДС

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗАДС

Не се очакват негативни въздействия от приемането на приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗКПО

Не се очакват негативни въздействия от приемането на приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗДДФЛ

Не се очакват негативни въздействия от приемането на приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗМДТ

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“:

ЗДДС

В случай, че не се приемат измененията и допълненията в областта на ЗДДС не се очаква това да доведе до положително въздействие върху данъчно задължените лица.

ЗАДС

В случай, че не се приемат измененията и допълненията в областта на ЗАДС, не се очаква това да доведе до положително въздействие върху данъчно задължените лица.

ЗКПО

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗКПО, не се очаква това да доведе до положително въздействие както върху данъчно

задължените лица, така и върху администрацията.

ЗДДФЛ

В случай че не бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗДДФЛ ще продължат да действат актуалните текстове на Закона, които създават известни затруднения на администрацията и данъчно задължените лица и по тази причина не се очакват положителни въздействия.

ЗМДТ

Не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, тъй като предложените изменения са прецизиращи действащите норми.

При Вариант на Действие 1 – Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

ЗДДС

С въвеждането в българското ДДС законодателство на съответните промени в разпоредбите на директиви 2006/112/ЕО и 2009/132/ЕО, които вземат предвид принципът на облагане по местоназначението, необходимостта от защита на данъчните приходи на държавите членки, от създаване на условия на равнопоставеност за предприятията, ще се:

- намали тежестта на микропредприятията на равнището на Общността като се въведе праг за доставките на услуги, различни от далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път, под който тези доставки да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка по установяване на доставчика. При надхвърляне на този праг ще се разреши на данъчно задължените лица, предоставящи такива услуги, да използват информационната система за регистрация и за деклариране и плащане на ДДС, което ще им позволи да декларират и плащат ДДС върху тези услуги само в една държава членка;

- разреши на данъчно задължените лица, които не са установени в Общността, но които имат регистрация по ДДС в дадена държава членка, и извършват инцидентни сделки, подлежащи на облагане с ДДС в тази държава членка, да използват специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Общността;

- удължи крайният срок за подаване на справка-декларацията за ДДС за режим в Съюза и режим извън Съюза до края на месеца след края на данъчния период;

ще се даде възможност на данъчно задължените лица да коригират предходни справка-декларации за ДДС в последваща справка-декларация, вместо в справка-декларациите за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите;

- ще се увеличи събирането на данъка, като се предвиди, че когато данъчнозадължено лице се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, и вътреобщности дистанционни доставки на стоки в рамките на Общността от данъчнозадължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице, че самото данъчнозадължено

лице, което улеснява доставката, е получило и доставило стоките;

- ще се въведе освобождаване от ДДС при внос на стоки, декларирани по този специален режим и цел да се избегне двойното данъчно облагане;

- ще може да прилага новият специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, когато данъчно задължено лице не прилага режима за дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR. За да се гарантира съгласуваност по отношение на плащането на ДДС и на вносното мито при внасянето на стоки, срокът за плащане на ДДС при внос пред митническите органи, когато се използва специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, ще бъде съобразен със срока, установен по отношение на митото в член 111 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

Приемането на промените в чл. 118 ще позволи да се преодолеят възникналите в процеса на въвеждане на изискванията към СУПТО практически проблеми и ще отстрани основанията за противоречиви тълкувания на условията на закона в тази му част.

ЗАДС

Положителни очаквания свързани с отстраняването на затрудненията при определяне на последния данъчен период, в случаите на издадено решение за прекратяване на лиценз/регистрация, на което е спряно предварителното изпълнение и впоследствие е влязло в сила след съдебно обжалване.

Ще бъдат извършени дейностите по подготовката на Агенция „Митници“ за преминаване към единна сметка за плащания на акцизни задължения.

Положителни очаквания от мерките свързани с намаляване на административната тежест за лицата по ЗАДС.

Положителни очаквания във връзка с мерките за контрол, осъществяван от органите на НАП и Агенция „Митници“.

ЗКПО

С приемането на следните предложения в областта на ЗКПО:

- Предложение за удължаване срока на действие на данъчното облекчение по чл. 184 в случаите на минимална помощ по чл. 188 от ЗКПО до 31 декември 2023 г. – ще окаже положително въздействие върху данъчно задължените лица за корпоративен данък, които прилагат данъчното облекчение. С удължаването на срока на действие на данъчното облекчение, представляващо минимална помощ, с което ще се избегне прекъсването на действието на мярката до приемането на ново законодателство на Европейския съюз в областта на минималните държавни помощи и съответно разработването на нова национална мярка. По този начин ще се осигури предвидимост, правна сигурност и стабилност за данъчно задължените лица, прилагащи мярката;

- Предложение за промяна в срока за деклариране на дължимите за годината авансови вноски за корпоративен данък до 25 ноември на съответната година – ще окаже положително въздействие върху разпоредителите с бюджет в следствие на осигуряването на навременна информация за постъпленията в държавния бюджет за месец декември, което ще позволи по-прецизното планиране и осъществяване на разходите в края на финансовата година;

- Предложение за добавяне на пазар за растеж към регулиран пазар навсякъде в закона за период от пет години – ще окаже положително въздействие върху страните, участващи в процеса по инвестиране и търговия с финансови инструменти на

финансовите пазари, които всички са данъчно задължени лица по реда на ЗКПО.

ЗДДФЛ

В случай че бъдат приети предложенията за промени в областта на ЗДДФЛ ще се постигне синхронизация на разпоредбите на Закона с тези на Закона за защита на личните данни и ще се създадат по-ясни правила, касаещи задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. По отношение предложението за добавяне на пазар за растеж към регулиран пазар навсякъде в закона за период от пет години, то ще окаже положително въздействие върху физическите лица, придобиващи доходи от сделки и инвестиции на финансовите пазари. Освен това ще се синхронизират и прецизират различни разпоредби от закона, с цел избягване на неточности при предоставянето на информацията за определени доходи.

ЗМДТ

Положителните въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, в частта на ЗМДТ, са свързани с прецизиране на разпоредби, което ще доведе до намаляване на административната тежест.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на промените в чл. 118 от ЗДДС, спрямо които е налице риск от претенции от страна на лицата, които вече са въвели изискванията на закона и Наредба Н-18 за използване на СУПТО, тъй като за тази цел те са направили разходи, които с въпросните промени биха могли да се окажат незадължителни.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

ЗДДС

☐ Ще се повиши

x ☒ Ще се намали

☐ Няма ефект

Прилагането на съответните режими ще зависи от избора на лицата и тези избрали прилагането им ще избегнат задължението за регистрация в държавите членки, където е дължим данък, тъй като ще декларират и внасят данъка в държавата членка по идентификация. Голяма част от дистанционните продажби на стоки, които се доставят както от една държава членка до друга, така и от трети територии или

трети държави до Общността, се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства. Въпреки че държавите членки могат да предвидят, че лице, различно от лицето — платец на ДДС, трябва да е солидарно отговорно за плащането на ДДС в тези случаи, това се оказва недостатъчно, за да се гарантира ефективното и ефикасно събиране на ДДС. Поради това за постигането на тази цел и за намаляване на административната тежест за продавачите, данъчните администрации и потребителите е необходимо в събирането на ДДС върху тези продажби да се включват данъчно задължени лица, които улесняват дистанционните продажби на стоки чрез използването на такъв електронен интерфейс, като се предвиди, че те са лицата, за които се счита, че извършват тези продажби. За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в Общността, това следва да бъде ограничено до продажби на стоки, които са изпращани или превозвани под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, над който праг да се изисква пълна митническа декларация за митнически цели при внос.

Отпадането на изискванията за използване на СУПТО в търговските обекти ще облекчи задължените лица и ще намали административната и финансова тежест за тях.

ЗАДС

☐ Ще се повиши

☒ Ще се намали (за данъчнозадължените лица по ЗАДС)

☐ Няма ефект

Предложенията за промени в ЗАДС ще доведат като цяло до намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.

ЗКПО

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

☒ Няма ефект

Предложенията за промени в ЗКПО няма да окажат влияние върху административната тежест за данъчно задължените лица.

ЗДДФЛ

☐ Ще се повиши

☒ Ще се намали

☐ Няма ефект

Административната тежест ще се намали по отношение на задължението на физическите лица да издават документи, когато извършват стопанска дейност или получават доходи от наем. По отношение на предложението, свързано с облагането на доходите от облигации и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на пазар за растеж, същото няма да окаже влияние върху административната тежест за данъчно задължените лица по реда на ЗДДФЛ.

ЗМДТ

- ☐ Ще се повиши
☒ **Ще се намали**
☐ Няма ефект

Предложенията за промени в ЗМДТ ще доведат като цяло до намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица и администрацията, в резултат на постигане на яснота и прецизност в текстове от закона, както и във връзка с отпадане на изискването при установяване завършването на сграда или на част от нея да бъде представяно удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

ЗДДС

Към настоящия момент няма информация относно създаването на нови регулаторни режими с приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗАДС

Предложенията за изменение и допълнение на ЗАДС не са свързани с въвеждането на регулаторни режими, респективно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗКПО

Предложенията за изменение и допълнение на ЗКПО не са свързани с въвеждането на регулаторни режими, респективно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗДДФЛ

Промените, свързани с изменение и допълнение в ЗДДФЛ не са свързани с въвеждане на регулаторни режими, съответно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗМДТ

Промените, свързани с изменение и допълнение в ЗМДТ не са свързани с въвеждане на регулаторни режими, съответно с получаване на разрешения и лицензи.

9. Създават ли се нови регистри?

ЗДДС

За прилагането на новите режими – режим в Съюза, режим извън Съюза, режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии и специален режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос в ЗДДС се предвижда създаване на регистри, които са с реквизити по Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС)

№ 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

ЗАДС

Промените в акцизното законодателство не предвиждат създаване на нови регистри.

ЗКПО

Промените в ЗКПО не предвиждат създаване на нови регистри.

ЗДДФЛ

Промените в ЗДДФЛ не предвиждат създаване на нови регистри.

ЗМДТ

Промените в ЗМДТ не предвиждат създаване на нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

ЗДДС

☒ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

На равнището на Общността се въвежда праг от 10 000 евро за доставки на далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път и на стоки, които се изпращат или транспортират от малки и средни предприятия да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка по установяване на тези лица. Когато се надхвърли този праг за тези за доставки лицата, ще могат да прилагат режим в Съюза, като в този случай ще прилагат правилата за фактуриране приложими в държавата членка по идентификация. Също така данъчно задължените лица, които не са установени в Общността, но имат регистрация по ДДС в дадена държава членка ще им се разреши да използват специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Общността.

Промените в чл. 118 ще окажат положително въздействие върху всички задължени субекти, включително и върху МСП.

ЗАДС

☒ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

Приемането на предложенията за промени в акцизното законодателство се очаква да окаже положително въздействие върху данъчно задължените лица. Нормативната възможност, с която ще се намали административната тежест посредством възможността за заплащане на акцизните задължения в единната сметка на Агенция „Митници“. Промяната в правната рамка свързана с условията за предоставяне на възможност за надвишаване на обезпечение за акциз за данъчния склад ще има по отношение на лицензираните складодържатели.

ЗКПО

☐ Актът засяга пряко МСП

X Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

Приемането на предложенията за изменение и допълнение на ЗКПО са насочени към всички данъчно задължени лица за корпоративен данък. От предложението за удължаване на срока на действие на данъчното облекчение под формата на минимална помощ могат да се възползват всички лица, които желаят и които отговарят на критериите на глава двадесет и втора, раздел IV от ЗКПО.

По отношение промяната в срока на деклариране на промените в авансовото облагане, предложението ще засегне данъчно задължените лица за корпоративен данък, които по реда на чл. 83 от ЗКПО попадат в обхвата на авансовото облагане.

Предложението за изравняване режима на данъчно облагане на доходите от лихви по облигации и други дългови ценни книжа и от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар, с такива, търгувани на пазар за растеж, ще засегне всички данъчно задължени лица, които инвестират във финансовите инструменти, за които се прилага съответния режим.

ЗДДФЛ

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

X Няма ефект

ЗМДТ

☐ Актът засяга пряко МСП

X Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

x Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като проектът на решение, докладът към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ в Министерски съвет ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския

съюз?

ЗДДС

☒ Да

☐ Не

Целта на настоящото предложение е да се установят допълнителни правила в подкрепа на измененията на Директивата за ДДС, които ще се прилагат от 1 юли 2021 г. Това се отнася по-специално до разпоредбите, свързани с:

- разширяване обхвата на специалните режими за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги за разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължени лица, (т. нар. „съкратено обслужване на едно гише“) и включва в него всички видове услуги, както и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, превръщайки „съкратеното обслужване на едно гише“ в „обслужване на едно гише“. Съкратеното обслужване на едно гише дава възможност на доставчиците на такива услуги да използват уебпортал в държавата членка, в която са установени, за отчитане на ДДС, дължим в други държави членки;

- въвеждане на специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, когато не се използва обслужване на едно гише за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави.

- въвеждане на специални разпоредби, приложими за данъчно задължените лица, които улесняват някои доставки на данъчно незадължени лица, извършени от други данъчно задължени лица чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства..

Предложените промени ще намалят допълнително административната тежест за данъчно задължените лица, които извършват посочените сделки, поради възможността повече сделки да минават през системата за „обслужване на едно гише“, като по този начин ще се подобри събирането на ДДС. Следователно тези разпоредби няма да окажат въздействие върху микропредприятията или МСП, установени в ЕС.

По предложените изменения, в съответствие с Директива 2017/2455 и Директива 2019/1995, е направена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018PC0819&from=DE>

ЗАДС

☐ Да

☒ Не

ЗКПО

☐ Да

☒ Не

ЗДДФЛ

☐ Да

☒ Не

ЗМДТ

☐ Да

☒ Не

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Людмила Петкова, Директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата:

Подпис:

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт:	Вид оценка:	Частична
Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност	Становище по ред:	Второ съгласуване
	Дата:	01.09.2020
	В отговор на №:	03-00-650/31.08.2020 г.
	Институция:	Министерство на финансите
Диспозитив:	СЪГЛАСУВА БЕЗ ПРЕПОРЪКИ	
Основание:	Чл. 30б, ал. 3, т. 1	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръга от въпроси проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръга от въпроси, засегнати обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

*** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ

„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“ /п/

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-115

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: *Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗИД на ЗДДС) с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове*

В отговор на писмо, рег. № 91-00-269/14.09.2020 г. на Министерство на финансите, във връзка с проект на ЗИД на ЗДДС и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

X

проф., д-р Николай Проданов,
дн Заместник-министър на правосъдието

Наименование и идентификация на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на националния нормативен акт	Степен на съответствие
Директива (ЕС) 2017/2455 на съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки	Закона за данък върху добавената стойност	
Член 1 Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2019 г.	Транспониран 2019 г.	Пълно
Член 2 Считано от 1 януари 2021 г., Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва: 1) В член 14 се добавя следният параграф: 4. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ означава доставки на стоки, изпращани или превозвани от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намира непряко в превоза или изпращането на стоките, от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, когато са изпълнени следните условия: а) доставката на стоките се извършва за данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1, или за всяко друго данъчно незадължено лице; б) доставените стоки не са ново превозно средство, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или от негово име;	Член 7, ал. 5 т. 7: „7. вътреобщностната дистанционна продажба на стоки;“ Член 13, ал. 4 т. 7 се отменя. Член 14 „Дистанционна продажба на стоки (1) Вътреобщностна дистанционна продажба на стоки на територията на Европейския съюз е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия: 1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намира непряко в изпращането или транспортирането на стоките от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя; 2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва; 3. стоките са произведени на територията на Европейския съюз или са допуснати за свободно обращение, с изключение на: а) нови превозни средства, или б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа	Пълно

2) „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или превозени от доставчика или от негово име, изпратени или превозени от доставчикът се намества непряко в превоза включително когато доставчикът се намества непряко в трета държава, на клиент в държава членка, когато са изпълнени следните условия: доставката на стоките се извършва за данъчно задължено лице и данъчно незадължено юридическо лице, чиито тресобщиности придобивания на стоки не подлежат на облагане ДДС по смисъла на член 3, параграф 1, или за всяко друго нъчно незадължено лице; доставените стоки не са нито превозно средство, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или от негово име.“	на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети. (2) Продажбата на акцизни стоки е вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по ал. 1, когато получател е данъчно незадължено физическо лице или лице по чл. 173, ал. 5 и 6, т. 1. (3) Дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии, е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия: 1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намества непряко в изпращането или транспортирането на стоките от трети територии или трети страни до получателя в държава членка; 2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държава членка, където транспортът приключва; 3. стоките не са: а) нови превозни средства, или б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети. (4) Случаите, при които стоките се считат за изпратени или транспортирани от доставчика или от негово име, включително когато се намества непряко в изпращането или транспортирането на стоките, за целите на този член са тези по смисъла на чл. 5а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ L 313 от 4 декември 2019 г.).“
2) Въмъкна се следният член: Член 14а 1. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на	Член 14а: (1) Електронен интерфейс е устройство или програма, която позволява комуникация между две независими системи или система Пълно

електронен интерфейс, например пазар, плат-форма, портал или други подобни средства, дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, се счита, че самото данъчно задължено лице е получило и доставило стоките. 2. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, плат-форма, портал или други подобни средства, доставките на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице, се счита, че стоките е получило и доставило самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката.“	и краен получател и може да включва уебсайт, портал, платформа, интерфейс за приложни програми и други подобни средства. (2) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс е лице, различно от доставчика, предлагащ стоки за продажба и от получателя. (3) Стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател, и обхванати от един и същ договор за транспорт са пратка. (4) Основен доставчик е данъчно задължено лице, което доставя стоки или извършва дистанционни продажби на стоки, внесени от трети страни или територии чрез използване на електронен интерфейс. (5) Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс са доставките на: 1. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз и получателят е данъчно незадължено лице; 2. дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро от данъчно задължено лице, независимо дали е установено или не е установено на територията на Европейския съюз и получателят е данъчно незадължено лице; 3. вътрешни дистанционни продажби на стоки, са доставките на стоки по чл. 14, ал. 1, т. 3, когато изпращането или транспортирането започва и завършва на територията на една и съща държава членка, в която получателят – данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз. (6) Данъчно задълженото лице по ал. 2, когато улеснява извършването на доставката по ал. 5 на стока, се счита за доставчик и получател, като се приема, че са налице едновременно две
--	--

	доставки: 1. доставка между основен доставчик и получател - данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс; 2. доставка на стоката, предмет на доставката по т. 1, между данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс и получател - данъчно незадълженото лице.	
Член 33 се заменя със следното: 3) „Член 33 Чрез дерогация от член 32: а) за място на доставка при вътребощностните дистанционни продажби на стоки се счита мястото, на което се намират стоките към момента, в който завършва изпращането или превозването на стоките до клиента; б) мястото на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, се счита, че е там, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозването на стоките до клиента; в) мястото на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, се счита, че е в тази държава членка, при условие че ДДС върху тези стоки трябва да се декларира в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.“	Член 20 Чл. 20. (1) Място на изпълнение при доставка на вътребощностна дистанционна продажба на стоки по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 5, т. 1 е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя. (2) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя. (3) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2, внасяни от трети страни или територии в държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е в тази държава членка, при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а. (4) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 1 се определя по реда на чл. 17, ал. 2 и 5. (5) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 3 в случаите на вътрешна дистанционна продажба на стоки се определя по чл. 17, ал. 1.“	Пълно
4) Член 34 се заличава;	Член 98 и чл. 100, ал.3 се отменят.	Пълно
5) Член 35 се заменя със следното: „Член 35 Член 33 не се прилага за доставки на стоки — втора употреба, произведения на изкуството, антикварни предмети и колекционерски предмети по смисъла на член 311, параграф 1, точки 1—4, нито за доставки на превозни средства — втора употреба, по смисъла на член 327, параграф 3, които се облагат с ДДС в съответствие с приложените специални режими.“	Член 14, ал.1, т. 3. Стоките са произведени на територията на Европейския съюз или са допуснати за свободно обращение, с изключение на: а) нови превозни средства, или б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведени на изкуството,	Пълно

6) В член 58 параграфи 2—6 се заличават;	Предмети за колекции и антикварни предмети. Член 21 ал. 8-11 се отменят.	Пълно
7) В дял V се вмъква следната глава: „ГЛАВА 3а Праг за данъчно задължени лица, извършващи доставки на стоки, обхващани от член 33, буква а), и доставки на услуги, обхващани от член 58 Член 59в 1. Член 33, буква а) и член 58 не се прилагат, когато са изпълнени следните условия: а) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживее само в една държава членка; б) услугите се предоставят на данъчно незададени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживее в държавата членка, различна от държавата членка по буква а), или стоките се изпращат или превозват до държавата членка, различна от държавата членка по буква а); и в) общата стойност без ДДС на доставките, посочени в буква б), не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута, нито ги е надвишавала в хода на предходната календарна година. 2. Когато през дадена календарна година бъде надвишен прагът, посочен в параграф 1, буква в), член 33, буква а) и член 58 започват да се прилагат, считано от този момент. 3. Държавата членка, на чиято територия се намират стоките към момента, в който започва тяхното изпращане или превозване, или където са установени данъчно задължените лица, доставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път, предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки и отговарящи на условията по параграф 1, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, буква а) и член 58, което право при всички положения се запазва през две календарни години. 4. Държавите членки предприемат подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграфи 1, 2 и 3. 5. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в	Член 206 „Праг за определяне място на изпълнение при доставки на вътреобщински дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път. Чл. 206. (1) Не се прилага чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6, когато едновременно са налице следните условия: 1. Доставчикът е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията само на една държава членка; 2. далекосъобщителните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и услугите, извършвани по електронен път се предоставят на данъчно незададени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държави членки, различни от държавата членка по т. 1, или стоките при вътреобщински дистанционни продажби по чл. 14, ал. 1 се изпращат или транспортират до държавата членка, различна от държавата членка по т. 1; 3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчикът по т. 1; равностойността в национална валута се определя по обменния курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г. (2) Местото на изпълнение на доставката по ал. 1 е в държавата членка, в която е установен доставчикът. (3) Местото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 1, т. 3 през съответната календарна година, се определя по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6. (4) Доставчикът, за който едновременно са налице условията по ал. 1, може да избере да определи мястото на изпълнение на доставката по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6. В тези случаи изборът се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.	Пълно

параграф 1, буква в), се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на датата на приемане на Директива (ЕС) 2017/2455.“	(5) Правото на избор по ал. 4 от доставчик, който е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната, се упражнява по реда на чл. 156, ал. 16 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване. (6) Когато доставчикът по ал. 1 извършва доставки чрез електронен интерфейс, е длъжно да информира данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, за целите на чл. 14а, ал. 12, при надвишаване на прага от 10 000 евро по ал. 1, т. 3 или при упражняване на избора по ал. 4. (7) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс и за което са налице условията по ал. 1 прилага разпоредбите на този член само за доставки на собствени стоки при вътреобщностни дистанционни продажби или далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път.“	8) Вмъква се следният член „Член 66а Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65, по отношение на доставките на стоки, за които ДДС се дължи от лицето, което улеснява доставките съгласно член 14а, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем в момента на приемане на плащането.“	Изменен Директива 2019/1995 на Съвета
9) В член 143, параграф 1 се вмъква следната буква: „ва) вноса на стоки, когато ДДС трябва да се декларира по специалния режим по дял XII, глава 6, раздел 4 и когато, най-късно при подаване на декларацията за внос, на компетентното митническо учреждение в държавата членка на внос е представен определенният съгласно член 369р индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим на доставчика или на посредника, действащ от негово име“.	Член 58, ал. 1, т. 19: „19. стоки, за които данъка се декларира по специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии и когато най-късно при подаване на митническата декларация за допускане за свободно обращение е предоставен индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагане на специалния режим.“ Член 57а: „Внос на стоки по специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии Чл. 57а. (1) При прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, данъкът при внос се декларира по чл. 159а. (2) Вносителът декларира в подадената митническа декларация за внос, че ще прилага специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като посочва	Пълно	Изменен Директива 2019/1995 на Съвета

	индивидуалния си идентификационен номер по този режим. (3) Митническите органи разрешават вдигането на стоките без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент, когато: 1. при извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС по режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се установи, че декларираният индивидуален идентификационен номер по този режим е валиден; 2. собствената стойност на стоките, внасяни от трети страни или територии не надвишава левовата равностойност на 150 евро и стоките са различни от акцизни стоки; 3. стоките са предназначени за данъчно незадължени лица.	Пълно
10) В член 220, параграф 1 точка 2 се заменя със следното: „2. доставки на стоки, както е посочено в член 33, с изключение на случаите, в които данъчно задълженото лице се ползва от специален режим по дял XII, глава 6, раздел 3;“.	Член 113, ал. 14 „(14) За извършена доставка на вътрешностна дистанционна продажба на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, от данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, ал. 1 не се прилага, когато лицето е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон.“	Пълно
11) Член 242а 1. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на стоки или услуги на данъчно незадължено лице в рамките на Общността в съответствие с разпоредбите на дял V, данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е длъжно да води регистър на тези доставки. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, в които тези доставки са облагаеми, да проверят дали ДДС е бил начислен правилно. 2. При поискване данни от регистъра по параграф 1 се предоставят по електронен път на съответните държави членки. Регистърът се съхранява за срок от десет години от края на годината, през която е била извършена сделката.	Член 14а (10) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър по чл. 159г за доставки по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. (11) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато не е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър, който съдържа обобщена информация за съответния данъчен период за доставките по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива	Частично

	2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Съдържанието на обобщената информация се определя с правилника за прилагане на закона. (12) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс за доставките по ал. 5, за които не се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които не участва и не се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, води отчетност за тези стоки и услуги. (13) Информацията от регистрите по ал. 11 и отчетността по ал. 12 се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител в определен в правилника за прилагане на закона файлов формат. (14) Лицата по ал. 11 и 12 съхраняват отчетността по ал. 12 и информацията в електронните регистри по ал. 11 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е била извършена доставката.	Изменен Директива 2019/1995 Съвета с (ЕС) на
	В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: Точки 79, 80, 81, 84, 85 и 86 се отменят	Пълно
		Изменен Директива 2019/1995 Съвета с (ЕС) на
12) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното: „Специални режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки“.		Член 152 (6) За целите на режим извън Съюза: 1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или
13) В член 358 точки 1, 2 и 3 се заличават		
14) Заглавието на раздел 2 се заменя със следното: „Специален режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността		
15) В член 358а се добавя следната точка: „3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се предоставят услугите съгласно дял V, глава 3.“		

	постоянен обект на територията на Европейския съюз; 2. държава членка по идентификация е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, неустановено на територията на Европейския съюз е избрало да се регистрира, когато започва своята дейност като данъчно задължено лице - доставчик на услуги с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на тази глава; 3. държава членка по потребление е държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга.	Пълно
16) Член 359 се заменя със следното: „Член 359 Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, което е установено в държава членка или има постоянен адрес или обичайно местоживее в държава членка, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в рамките на Общността.“	Член 152 (2) Режим извън Съюза може да се прилага за доставки на услуги, извършвани от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз.	Пълно
17) Член 362 се заменя със следното: „Член 362 Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и го уведомява по електронен път за този номер. Въз основа на информацията, използвана за тази идентификация, държавите членки по потребление могат да използват своите собствени системи за идентификация.“	Член 154 (6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е служебният идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът „ЕУ“. Член 154 (4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път.	Пълно
18) В член 363 буква а) се заменя със следното: „а) ако то уведоми тази държава членка, че вече не предоставя услуги, обхванати от този специален режим;“	Член 155 (1) Регистрацията за прилагането на режим извън Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато: 1. вече не извършва доставки на услуги, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната; 2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1; 3. лицето избере да не прилага режим извън Съюза.	Пълно
19) Членове 364 и 365 се заменят със следното:	Член 159 (4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице	Пълно

Член 364 Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държава членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били предоставяни услуги, обхванати от специалния режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.	подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато последния ден на месеца е неспришествен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.
Член 365 В справка-декларацията за ДДС се посочва индивидуалният идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното подаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 364. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“	Пълно Член 159 (7) В справка-декларацията по ал. 4 като информация се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка по потребление за съответния данъчен период, за: 1. доставки на услуги; 2. вътрешностни дистанционни продажби на стоки; 3. вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3. (8) Когато стоките се изпращат или транспортират от територията на други държави членки, справка-декларацията освен информацията по ал. 7 за тези доставки, включва и идентификационен номер за целите на ДДС или референтен данъчен номер, издаден му от държавата членка, от която стоките се изпращат или транспортират. (12) Когато регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 11, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът и информира другите държави членки по електронен път, че е издадено напомняне. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение от Националната агенция за приходите се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

	(13) Независимо от издадените напомняния от държавата членка по потребление и предприетите действия по ал. 12 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5. (14) След предприемане на действия по реда на ал. 12 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка. (15) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на стоки или услуги, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режим в Съюза по чл. 153. (16) Когато данъчно задължено лице е регистрирано за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза подава справки-декларации и внася дължимия данък в държавите членки по идентификация за всеки режим.“ Член 159д Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени и/или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят, като лицето извърши необходимите корекции в следваща справка-декларация. (2) Издадено кредитно и/или дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1. (3) Корекции по ал. 1 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.“
20) Член 368 се заменя със следното: „Член 368 Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, което използва този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същата директива. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на	Пълно Член 159б (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки на услуги, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81. (2) Когато регистрирано на основание чл. 154 лице или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън

възстановяването на данък във връзка с услуги, обхванати от този специален режим. Ако от данъчно задължено лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.	Съюза, е регистрирано и на основание чл. 96, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки на услуги, за които лицето прилага режима.	Изменен Директива 2019/1995 на Съвета
21) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното: „Специален режим за вътребощностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“.		Изменен Директива 2019/1995 на Съвета
22) В член 369а се добавя следната точка: „3...държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката на услуги в съответствие с дял V, глава 3, или в случай на вътребощностни дистанционни продажби на стоки, държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента.“		Изменен Директива 2019/1995 на Съвета
23) Член 369б се заменя със следното: Член 369б Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, извършващо вътребощностни дистанционни продажби на стоки, и на всяко данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице, да използва този специален режим. Този специален режим се прилага по отношение на всички такива стоки или услуги, предоставяни в Общността.		Изменен Директива 2019/1995 на Съвета
23) Член 369в се заменя със следното: Член 369в Данъчно задълженото лице декларира пред държавата членка по идентификация кога започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или когато променя тези дейности по такъв начин, че вече не отговаря на условията,	Член 156 (1) Право да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, за което са налице едновременно следните условия: 1. извършва доставки на услуги или вътребощностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно	Пълно

необходими за ползването на специалния режим. То съобщава тази информация по електронен път.	незадължени лица; 2. лицето: а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в другата държава членка, или г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва само от територията на страната, или д) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва, както от територията на страната, така и от територията на други държави членки и не е регистрирано за прилагането на този режим в тези държави членки; 3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 15. (2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис. (8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната. Член 157 (1) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато: 1. вече не извършва доставки на услуги и вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, включително, и някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица; 2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;
---	---

	3. лицето избере вече да не прилага режим в Съюза. (2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис. (3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство. (4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.	
24) Член 369д се изменя, както следва: а) уводната част се заменя със следното: „Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:“; б) буква а) се заменя със следното при уведомление от негова страна, че вече не извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на услуги, обхванати от този специален режим.	Член 157 (1) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато: 1. вече не извършва доставки на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно задължени лица; 2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1; 3. лицето избере вече да не прилага режим в Съюза.	Пълно Изменен с Директива 2019/1995 на Съвета (ЕС)
25) Член 369е се заменя със следното: Член 369е Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършвани вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и дали са били предоставяни услуги, обхванати от специалния режим. Справка-декларацията за		Изменен с Директива 2019/1995 на Съвета (ЕС)

ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.		
25) Член 369ж се заменя със следното: Член 369ж 1. В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, както и на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията. Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член. 2. Когато в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, обхванати от този специален режим, стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на тези продажби за всяка държава членка, от която са изпратени или превозени стоките, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка от тези държави членки. Справка-декларацията за ДДС включва тази информация за всяка държава членка, различна от държавата членка по идентификация, с разбивка по държави членки по потребление. 3. Когато данъчно задълженото лице, извършващо доставки на услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от този в държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на такива доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.		Изменен Директива 2019/1995 Съвета с (ЕС) на

4. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното подаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369е. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.	Член 159д „Корекции на справка-декларация за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени и/или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят, като лицето извърши необходимите корекции в следваща справка-декларация. (2) Издадено кредитно и/или дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1. (3) Корекции по ал. 1 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.	Пълно Член 369ж от се 2455/2017 от състои от параграфа 1, 2, 3 се изменят с Директива 1995/2019
26) В член 369з, параграф 1, втора алинея второто изречение се заменя със следното: „Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, използва обменния курс, приложим на последния ден от данъчния период.“	Член 159 (10) Стойностите по ал. 7, 8 и 9 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.	Пълно
27) В член 369и първа алинея се заменя със следното: „Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС, най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.“	Член 159 (11) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е дължим за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.	Пълно
28) Член 369й се заменя със следното: Член 369й Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от	Член 159б „Данъчен кредит при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза Чл. 159б.	Пълно

този специален режим, да приспада ДДС, начислен в държавата членка по потребление съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива. Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държавата членка за други дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от специалния режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.	(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима. (4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на възстановяване за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81.
29) В член 369к параграф 1 се заменя със следното: 1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър за сделките, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.	Член 159г (1) Регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице е длъжно да води електронен регистър. (2) Информацията в регистъра по ал. 1 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставка на стока и/или услуга в структуриран файлов формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление. (3) Когато от данъчно задължено лице или от представител, който действа от негово име и за негова сметка, е поискано да представи по електронен път електронния регистър, който води по ал. 1, и лицето не го е предоставило в срок от 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчно задълженото лице или на представителя да предостави този регистър. (4) Лицата по ал. 1 съхраняват информацията в електронните регистри по ал. 1 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.
30) В дял XII, глава 6 се добавя следният раздел: „РАЗДЕЛ 4 Специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави Член 369л За целите на настоящия раздел дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, обхващат само стоки, различни от облагаемите с акциз продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваша 150 EUR. За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби	Член 152 (1) Специалните режими по тази глава са режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (5) Режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии може да се прилага за стоки, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваша левовата равностойност на 150 евро, с изключение на акцизни стоки, когато вносът им се осъществява, в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени, от:

на общностното право, се прилагат следните определения: 1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там; 2. „посредник“ означава лице, установено в Общността, което е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, като лице — платец на ДДС, и като лице, което да изпълнява от името и за сметка на данъчно задълженото лице задълженията, определени в този специален режим; 3. „държава членка по идентификация“ означава следното: а) когато данъчно задълженото лице не е установено в Общността — държавата членка, с която то реши да се регистрира; б) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим; в) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка; г) когато посредникът е установил стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка; д) когато посредникът е установил стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която посредникът посочва, че ще ползва този специален режим. За целите на букви б) и д), когато данъчно задълженото лице или посредникът имат повече от един постоянен обект в Общността, те са обвързани от решението за посочване на държава членка на установяване през съответната календарна година и двете следващи календарни години; 4. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента.	1. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на Европейския съюз или в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета страна; в този случай лицето може да се представява от представител, установен на територията на Европейския съюз, или 2. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, и е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС; в този случай, лицето задължително се представява от представител, установен на територията на Европейския съюз. (8) За целите на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии: 1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз; 2. представител е лице, което е установено на територията на Европейския съюз и е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като лице — платец на данъка, и като лице, което действа от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в този специален режим; 3. държава членка по идентификация е: а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице избере да се регистрира, когато не е установено на територията на Европейския съюз; б) държавата членка, в която данъчно задълженото лице е избрало да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянен обект в повече от една държава членка; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и следващи две календарни години; в) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;
--	---

	г) държавата членка, в която представителят има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз; д) държавата членка, в която представителят е избрал да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; представителят е обвързан от това решение през съответната календарна година и следващите две календарни години; 4. държава членка по потребление е държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя."
Член 369м 1. Държавите членки позволяват на следните данъчно задължени лица, които извършват дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, да ползват този специален режим: а) всяко данъчно задължено лице, установено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави; б) всяко данъчно задължено лице, независимо дали е установено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и което се представлява от посредник, установен в Общността; в) всяко данъчно задължено лице, което е установено в трета държава, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета (*2) и Регламент (ЕС) № 904/2010, и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета държава. Посочените данъчно задължени лица прилагат този специален режим за всички извършвани от тях дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. 2. За целите на параграф 1, буква б) данъчно задължено лице не може да посочи повече от един посредник едновременно. 3. Комисията приема акт за изпълнение, в който се утвърждава списък на третите държави, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, като за тази цел комитет е комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.	Пълно Чл. 157а (1) Право да се регистрира за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, което е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, не се представлява от представител и са налице едновременно следните условия: 1. внася стоки от трети страни или територии за данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната; 2. данъчно задължено лице: а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, или г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, ако е установено в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС; 3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. (2) Право да се регистрира да изпълнява задълженията по режим за

	дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1 лице, за което са налице едновременно следните условия: 1. действа като представител от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в режима; 2. лицето: а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка; 3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 20. (3) Представителят по ал. 2 регистрира всяко данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС, не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, внася стоки по ал. 1, т. 1 и не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. Всяко данъчно задължено лице по ал. 1, т. 2, което избере да има представител по ал. 2 за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се регистрира от този представител, ако лицето отговаря на условията по ал. 1.
Член 369н За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, за които ДДС е деклариран по този специален режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем към момента на доставката. Стоките се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането.	Пълно Член 158 (3) Данъчното събитие и изискуемостта на данъка при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии възникват към момента на доставката, като стоките се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането. (4) Моментът на приемане на плащането по ал. 3 е по-ранният от двата момента - моментът, в който потвърждението за плащането или съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от получателя, е получено от данъчно задължено лице или от името на данъчно задължено лице, прилагащо режима при

	внос, или моментът на действително извършеното парично плащане.	
Член 369o Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или действателен посредник декларира пред държавата членка по идентификация кога започва или преустановява своята дейност по специалния режим, или кога променя тази дейност по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за ползването на специалния режим. Тази информация се съобщава по електронен път.	Член 157a Чл. 157a. (1) Право да се регистрира за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, което е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, не се представлява от представител и са налице едновременно следните условия: 1. внася стоки от трети страни или територии за данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната; 2. данъчно задълженото лице: а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, или г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, ако е установено в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС; 3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. (2) Право да се регистрира да изпълнява задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1 лице, за което са налице едновременно следните условия: 1. действа като представител от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в режима; 2. лицето: а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или	Пълно

	б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка; 3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 20. (3) Представителят по ал. 2 регистрира всяко данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС, не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, внася стоки по ал. 1, т. 1 и не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. Всяко данъчно задължено лице по ал. 1, т. 2, което избере да има представител по ал. 2 за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се регистрира от този представител, ако лицето отговаря на условията по ал. 1. Член 1576 (1) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на данъчно задължено лице, което действа без представител, когато: 1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1; 3. лицето избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (2) Регистрацията на представител за прилагането на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на представителя, когато: 1. не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, през 6 последователни месеца; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2.
--	--

	(3) Регистрацията на данъчно задължено лице за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което действа чрез представител, се прекратява от представителя, когато данъчно задълженото лице: 1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, т. 1 и 3 или ал. 3 изречение първо; 3. избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (4) За прекратяване на регистрацията по ал. 1-3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за deregистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
Член 369п 1. Информацията, която данъчно задълженото лице, неизползващо посредник, трябва да предостави на държавата членка по идентификация, преди да започне да използва този специален режим, включва следните данни: а) име; б) пощенски адрес; в) електронен адрес и уебсайтове; г) идентификационен номер по ДДС или национален данъчен номер. 2. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация, преди да започне да използва този специален режим от името на данъчно задължено лице, включва следните данни: а) име; б) пощенски адрес; в) електронен адрес; г) идентификационен номер по ДДС. 3. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация по отношение на всяко данъчно задължено лице, което представлява, преди данъчно задълженото лице да започне да използва този специален режим, включва следните данни:	Пълно Член 157а. (5) В случаите по ал. 1, със заявлението по ал. 4, лицето предоставя най-малко следната информация: 1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето; 2. идентификационен номер за целите на ДДС или за регистрацията за данъчни цели; 3. банкова сметка на лицето в евро или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България; 4. идентификационни номера, ако има такива, от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (6) В случаите по ал. 2, със заявлението по ал. 4, представителят предоставя най-малко следната информация: 1. име, пощенски адрес и електронен адрес; 2. идентификационен номер по ДДС. (7) В случаите по ал. 3, със заявлението по ал. 4, представителят предоставя най-малко следната информация: 1. име, пощенски адрес, електронен адрес и уебсайтове за данъчно задълженото лице, което представлява; 2. идентификационен номер за целите на ДДС или за данъчна регистрация на данъчно задълженото лице, което представлява;

а) име; б) пощенски адрес; в) електронен адрес и уебсайтове; г) идентификационен номер по ДДС или национален данъчен номер; д) своя индивидуален идентификационен номер, определен в съответствие с член 369р, параграф 2. 4. Всяко данъчно задължено лице, ползващо този специален режим, или когато е приложимо, неговият посредник, уведомява държавата членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.	3. банкова сметка на данъчно задълженото лице, което представлява в евро или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България; 4. индивидуален идентификационен номер по този режим на представителя по ал. 2. (16) При промяна на данните по ал. 5, 6 и 7 в подадено заявление по ал. 4, лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца на настъпването на промяната.
Член 369р 1. Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим и го уведомява по електронен път за този номер. 2. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер и го уведомява по електронен път за този номер. 3. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим по отношение на всяко данъчно задължено лице, което го е посочило за свой представител. 4. Идентификационният номер по ДДС, определен съгласно параграфи 1, 2 и 3, се използва единствено за целите на този специален режим.	Пълно Член 157а. (9) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва регистрацията или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Актът се връчва по електронен път на данъчно задълженото лице, което действа без представител или на представителя. (10) За дата на регистрация по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се смята датата на връчването на акта по ал. 9, с който се определя: 1. индивидуален идентификационен номер по ДДС на данъчно задълженото лице за прилагането на този режим; 2. индивидуален идентификационен номер на представителя за изпълнение на задълженията по този режим; 3. индивидуален идентификационен номер по ДДС за всяко лице, което се представлява от представител за прилагането на този режим. (11) Идентификационният номер за целите на регистрацията за прилагане режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се състои от 12 буквено-цифрови знака и се използва единствено за целите на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.
Член 369с 1. Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице, неизползващо посредник, от регистъра за	Пълно Член 157б. (1) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на данъчно задължено лице,

идентификация в следните случаи: а) ако то уведоми държавата членка по идентификация, че вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави; б) ако може по друга причина да се допусне, че са преустановени облагаемите дейности по дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави; в) ако то вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим; г) ако то системно не спазва правилата, свързани с този специален режим. 2. Държавата членка по идентификация заличава посредника от регистъра за идентификация в следните случаи: а) ако през две последователни календарни тримесечия не е действал като посредник от името на данъчно задължено лице, което използва този специален режим; б) ако той вече не отговаря на други условия, необходими за да действа като посредник; в) ако той системно не спазва правилата, свързани с този специален режим. 3. Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице, представлявано от посредник, от регистъра за идентификация в следните случаи: а) ако посредникът уведоми държавата членка по идентификация, че това данъчно задължено лице вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави; б) ако може по друга причина да се допусне, че са преустановени облагаемите дейности на това данъчно задължено лице по дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави; в) ако това данъчно задължено лице вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим; г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим; д) ако посредникът уведоми държавата членка по идентификация, че вече не представлява това данъчно задължено лице.	което действа без представител, когато: 1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1; 3. лицето избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (2) Регистрацията на представител за прилагането на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на представителя, когато: 1. не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, през 6 последователни месеца; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2. (3) Регистрацията на данъчно задължено лице за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което действа чрез представител, се прекратява от представителя, когато данъчно задълженото лице: 1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии; 2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, т. 1 и 3 или ал. 3 изречение първо; 3. избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. (4) За прекратяване на регистрацията по ал. 1-3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за deregистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. (5) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за deregистрация, когато се установи, че данъчно задълженото лице, което не действа чрез представител: 1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за
--	--

	дерегистрация за прилагането на режима, или 2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, или 3. системно не спазва разпоредбите на режима. (6) Регистрацията на представител за прилагането на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за deregистрация, когато се установи, че представителят: 1. през 6 последователни месеца не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим и не е подал заявление за deregистрация за прилагането на режима, или 2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2, или 3. системно не спазва разпоредбите на режима. (7) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за deregистрация, когато се установи, че данъчно задължено лице, което действа чрез представител: 1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за deregистрация за прилагането на режима, или 2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, т. 1 и 3 или 3 изречение първо, или 3. системно не спазва разпоредбите на режима. (8) Когато данъчно задълженото лице, включително когато действа чрез представител избере да не прилага режима, лицето, съответно представителят, който действа от негово име и за негова сметка, подава заявление за deregистрация най-късно до 15 дни преди края на месеца, предхождащ месеца, от който възнамерява да не прилага режима. В този случай датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението за deregистрация, след което данъчно задълженото лице няма право да прилага режима. (9) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член. (10) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1-3 лице, което не е	
--	--	--

	установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление или по обект на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член. (11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 3О лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след изтичането на две календарни години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията, може да избере да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член. (12) В случаите по ал. 9-11, лицето подава заявление за дерегистрация по ал. 5 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведомява за промяната другата държава членка. (13) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. (14) Датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращането на акта за дерегистрация по електронен път. В случаите по ал. 9-11, датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е датата на подаване на заявлението за дерегистрация по електронен път. (15) С изключение на случаите на системно неспазване на задълженията на режима по ал. 16 от данъчно задълженото лице, при прекратяване на регистрацията му, индивидуалният идентификационен номер за целите на ДДС, определен за използването на режима при внос, остава валиден за периода, необходим за вноса на стоки, които са били доставени преди датата на прекратяване на регистрацията, което обаче не може да надвишава
--	---

2 месеца, считано от тази дата.

(16) Системно неспазване на задълженията на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии от данъчно задължено лице или представител, е налице, когато:

1. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпратени от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159а, ал. 2 за всеки данъчен период не е била предоставена в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпратени от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(17) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 и ал. 7, т. 1 и 2 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима, е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на акта за deregистрация по електронен път.

(18) В случаите по ал. 6, т. 3 и ал. 7, т. 3 връчването на акта на данъчно задължено лице, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път. Регистрацията се прекратява от деня, следващ датата на изпращане на акта за deregистрация по електронен път.

(19) В случаите по ал. 2 и ал. 6, т. 1 и 2 връчването на акта на представителя, на който се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път и се изпраща и на данъчно задължените лица, които същият представява. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължените

	лица, които са представлявани от представителя. Регистрацията се прекратява от първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на акта за дерегистрация. (20) В случаите по ал. 6, т. 3 датата, на която се прекратява регистрацията на представителя за прилагане на режима, е датата след датата на изпращане на акта за дерегистрация по електронен път на представителя и на данъчно задължените лица, които същият представлява. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължените лица, които са представлявани от представителя.
Член 369т Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник подава по електронен път до държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всеки месец, независимо от това дали са били извършвани дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща. Когато справка-декларация за ДДС трябва да се подаде в съответствие с първа алинея, държавите членки не налагат за целите на ДДС никакви допълнителни задължения или други формалности при внос.	Пълно Член 159а (1) Данъчният период за регистрираните по чл. 154 и чл. 156 лица е тримесечен и съпада с календарното тримесечие. (3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и 156, ал. 9-13 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно по чл. 155, ал. 10 и по чл. 157, ал. 10-14, последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително. (4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато последния ден на месеца е непристъпен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага. Член 57а: Чл. 57а. (1) При прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, данъкът при внос се декларира по чл. 159а. (2) Вносителът декларира в подадената митническа декларация за внос, че ще прилага специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като посочва индивидуалния си идентификационен номер по този режим. (3) Митническите органи разрешават вдигането на стоките без данъкът да е ефективно внесено в бюджета към този момент, когато: 1. при извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС по режима за дистанционни продажби на стоки,

	вносяни от трети страни или територии се установи, че декларираният индивидуален идентификационен номер по този режим е валиден; 2. собствената стойност на стоките, внасяни от трети страни или територии ненадвишава левовата равностойност на 150 евро и стоките са различни от акцизни стоки; 3. стоките са предназначени за данъчно незадължени лица.“	Пълно
Член 369у 1. В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369р, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, за които ДДС е станал изискуем през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията. 2. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369г. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.	Член 159а (7) В справка-декларацията по ал. 2 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на този режим и отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за съответния данъчен период. (8) Допуснати грешки (неотразени и/или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация се поправят до три години от изтичането на срока за подаване на първоначалната справка-декларация, включително след прилагането на този режим. (9) Корекции на допуснати грешки по ал. 8 се извършват в следваща справка-декларация по ал. 2, включително за издадени кредитни и/или дебитни известия за доставка, като се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размера на данъка във връзка, с който се налагат корекции. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление. Когато страната е държава членка по потребление корекциите се извършват по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.	Пълно
Член 369ф 1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро. Държавите членки, чиято парична единица е различна от евро, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник използва обменния курс, приложим на последния ден от данъчния период. 2. Превръщането се извършва по обменния курс на Европейската	Член 159а (10) Стойностите по ал. 7 и 9 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.	Пълно

централна банка за същия ден или — ако няма публикуван за този ден курс — по курса за следващия ден.	Член 369х Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС, най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията. Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата членка по идентификация. Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.	Член 159а (11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице е длъжно в срока по ал. 3 за подаване на справка-декларацията да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е дължим за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.	Пълно
Член 369ц Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от специалния режим, да приспада ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочените директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим. Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на специалния режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от специалния режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.	Член 159в (1) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима, по реда на чл. 81, когато страната е държава членка по потребление. (2) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, когато е регистрирано на основание чл. 96, 97 или по чл. 100, ал. 1 има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима по общите правила на закона. (3) Данъчно задълженото лице, регистрирано на основание чл. 157а, има право на възстановяване на ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка по потребление във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на този режим по реда на законодателството на тази държава членка. (4) Лице, регистрирано на основание чл. 157а, ал. 3, което не е регистрирано и на основание чл. 96, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81.	Член 159в (1) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима, по реда на чл. 81, когато страната е държава членка по потребление. (2) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, когато е регистрирано на основание чл. 96, 97 или по чл. 100, ал. 1 има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима по общите правила на закона. (3) Данъчно задълженото лице, регистрирано на основание чл. 157а, има право на възстановяване на ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка по потребление във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на този режим по реда на законодателството на тази държава членка. (4) Лице, регистрирано на основание чл. 157а, ал. 3, което не е регистрирано и на основание чл. 96, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършвани от него доставки, за които лицето прилага режима, по реда на чл. 81.	Пълно

Член 369ч 1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър за сделките, обхванати от специалния режим. Посредникът съхранява регистри за всяко от данъчно задължените лица, които представлява. Тези регистри трябва да са достатъчно подробни, за да могат данъчните органи на държава членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС. 2. При поискване данните от регистрите, посочени в параграф 1, трябва да бъдат предоставени по електронен път на държавата членка по потребление и на държавата членка по идентификация. Тези регистри трябва да се съхраняват за срок от десет години от края на годината, през която е била извършена сделката.	Член 159г (1) Регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице е длъжно да води електронен регистър. (2) Информацията в регистъра по ал. 1 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставка на стока и/или услуга в структуриран файлов формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление. (3) Когато от данъчно задължено лице или от представител, който действа от негово име и за негова сметка, е поискано да предостави по електронен път електронния регистър, който води по ал. 1, и лицето не го е предоставило в срок от 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчно задълженото лице или на представителя да предостави този регистър. (4) Лицата по ал. 1 съхраняват информацията в електронните регистри по ал. 1 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка. Специална регистрация Член 157а (3) Представителят по ал. 2 регистрира всяко данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС, не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, внася стоки по ал. 1, т. 1 и не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18. Всяко данъчно задължено лице по ал. 1, т. 2, което избере да има представител по ал. 2 за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се регистрира от този представител, ако лицето отговаря на условията по ал. 1. Член 159ж: (3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.
--	---

В дял XII се добавят следните глави: „ГЛАВА 7 Специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос Член 369ш Когато за вноса на стоките, различни от акцизни продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, не се използва специалният режим по глава 6, раздел 4, държавата членка на вноса позволява на лицето, което представя стоките пред митниците от името на лицето, за което са предназначени стоките на територията на Общността, да използва специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос на стоки, чието изпращане или превозване завършва в тази държава членка.	Член 576 Специалният режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос може да се прилага от данъчно задължено лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия: - представя пред митническите органи стоки; - под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро; - различни от акцизни стоки; - за които не е приложен специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасени от трети страни или територии по чл. 152, ал. 5; - които се допускат за свободно обращение на територията на страната; - на които изпращането или транспортирането завършва на територията на страната; - на които получател е данъчно незадължено лице, установено на територията на страната. - е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1; - има разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено по реда и условията на митническото законодателство на Съюза; - действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза.	Пълно
Член 369ш 1. За целите на този специален режим се прилага следното: - лицето, за което са предназначени стоките, е лице — платец на ДДС; - лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, събира ДДС от лицето, за което са предназначени стоките, и извършва плащането на този ДДС. 2. Държавите членки предвиждат, че лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, предприема подходящи мерки, за да се гарантира, че лицето, за което са предназначени стоките, ще заплати правилния данък.	Член 57г (1) Получателят - данъчно незадължено лице, за което е предназначена пратката е длъжен да заплати данъка по митническата декларация за внос на лицето по чл. 576 при приемане на пратката. (2) Лицето по чл. 576 събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период. (3) Лицето по чл. 576 е длъжно да внесе по реда на чл. 90 събрания от получателите – данъчно незадължени лица данък за съответния период в срок не по-късно от 16-о число на месеца, следващ месеца на вноса.	Пълно
Член 369ша Чрез дерогация от член 94, параграф 2, държавите членки могат да предвидят, че при използването на този специален режим се прилага стандартната ставка на ДДС в държавата членка на вноса. Член 369шб	Република България не се възползва от предложената опция	Пълно

1. Държавите членки допускат събираният по този специален режим ДДС да бъде отчетен по електронен път в месечна декларация. В декларацията се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния календарен месец.	(5) Лицето по чл. 576 подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос пред Агенция „Митници“ по образец, определен в правилника за прилагане на закона. (6) В месечната декларация по ал. 5 се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния период за отчитане. (7) Месечната декларацията по ал. 5 се подава пред Агенция „Митници“ по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 16-то число включително на месеца, следващ месеца, за който се отнася.	Изменен с Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета Пълно	Не подлежи на транспониране (България не се възползва от предоставената опция)
2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да бъде заплатен до края на месеца след вноса. 3. Лицата, които се ползват от този специален режим, водят регистър за сделките, обхванати от този специален режим, за срок, който се определя от държавата членка на вноса. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните или митническите органи на държавата членка на вноса да проверят дали ДДС е правилно деклариран и при поискване данните от него трябва да бъдат предоставени по електронен път на държавата членка на вноса.	(8) Лицето по чл. 576 води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим. (9) Структурата и съдържанието на електронния регистър по ал. 8 се определят с правилника за прилагане на закона. Информацията от регистъра се предоставя при поискване от митническите органи по електронен път или на електронен носител в определен в правилника файлов формат. (10) Лицето по чл. 576 съхранява информацията от електронния регистър по ал. 8 за срок от 10 години, считано от годината, следваща годината, през която съответната пратка е представена пред митническите органи.		
Член 369шв 1. Обменната стойност в национална валута, съответстваща на стойността в евро, която трябва да бъде взета предвид във връзка със сумата, посочена в членове 369л и 369ш, се определя веднъж годишно. Прилагат се курсовете, действащи на първия работен ден на октомври, като прилагането им започва на 1 януари на следващата година. 2. Държавите членки могат да закръглят сумата в национална валута, получена при превръщането на сумите, изразени в евро.			

3. Държавите членки могат да продължат да прилагат действащата към момента на годишното коригиране по параграф 1 сума, ако превръщането на сумата, изразена в евро, води преди закръглянето по параграф 2 до промяна с по-малко от 5 % на стойността, изразена в национална валута, или до намаляване на тази стойност.“		
---	--	--

Наименование и идентификация на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на националния нормативен акт	Степен на съответствие
Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки	Закона за данък добавена стойност	
Член 1 Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва: 1) В дял V, глава I, раздел 2 се добавя следният член: „Член 366 Когато за данъчнозадължено лице се счита, че самото е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, изпращането или превозът на стоките се отнася към доставката, извършена от това данъчнозадължено лице.“;	Член 20 се изменя така: „Място на изпълнение на доставка при дистанционна продажба Чл. 20. (1) Място на изпълнение при доставка на вътребощностна дистанционна продажба на стоки по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 5, т. 1 е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя. (2) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя. (3) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2, внасяни от трети страни или територии в държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е в тази държава членка, при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а. (4) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 1 се определя по реда на чл. 17, ал. 2 и 5. (5) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 3 в случаите на вътрешна дистанционна продажба на стоки се определя по чл. 17, ал. 1.“	Пълно
2) Член 66а се заменя със следното: „Член 66а Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65 данъчното събитие за доставката на стоки от данъчнозадължено лице, за което се счита,	Член 14а (7) Данъчното събитие за доставките на стоки по ал. 6 възниква и данъкът става изискуем в момента на приемане на плащането. (8) Моментът на приемане на плащането по ал. 7 се определя по чл.	Пълно

че е получило и доставило стоките в съответствие с член 14а, както и за доставката на стоките до това данъчнозадължено лице, възниква и ДДС става изискуем в момента на приемане на плащането.“;	41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.	Пълно
3) Въмъква се следният член: „Член 136а Когато за данъчнозадължено лице се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, държавите членки освобождават доставката на тези стоки, по която получател е това данъчнозадължено лице.“;	„Доставка с получател лице, управляващо електронен интерфейс“ Член 35а. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки по чл. 14а, ал. 6, т. 1.“	Пълно
4) В член 169 буква б) се заменя със следното „б) сделки, освободени в съответствие с член 136а, 138, 142 или 144, членове 146—149, член 151, 152, 153 или 156, член 157, параграф 1, буква б), членове 158—161 или член 164.“;	Член 35а. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки по чл. 14а, ал. 6, т. 1.“	Пълно
5) В член 204, параграф 1 третата алинея се заменя със следното: „Държавите членки обаче не могат да прилагат посочената във втора алинея възможност по отношение на данъчнозадължено лице по смисъла на член 358а, точка 1, което е решило да ползва специалния режим за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, неустановени в рамките на Общността.“;	Член 133 (5) Алинеи 1 - 4 не се прилагат за чуждестранни лица, избрали да се регистрират на основание чл. 154 за прилагане на режим извън Съюза.	Пълно
6) В член 272, параграф 1 буква б) се заменя със следното: „б)данъчнозадължените лица, които не извършват никаква от сделките, посочени в членове 20, 21, 22, 33, 36, 136а, 138 и 141.“;	Република България не се възползва от предложената опция	Пълно
7) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното: „Специални режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни доставки на стоки“;	Глава осемнадесета „Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии“	Пълно
8) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното: „Специален режим за вътреобщностните дистанционни продажби“;	Глава осемнадесета „Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи	Пълно

на стоки, за доставките на стоки на територията на дадена държава членка, направени чрез електронен интерфейс за улесняване на тези доставки, и за услугите, предоставяни от данъчнозадължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“;	услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии“	
9) Член 369а се заменя със следното: „Член 369а За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Общността, се прилагат следните определения: 1) „данъчнозадължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ означава данъчнозадължено лице, което е установило своята стопанска дейност в Общността или има постоянен обект там, но не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект на територията на държавата членка по потребление; (2) „държава членка по идентификация“ означава държавата членка, на чиято територия данъчнозадълженото лице е установило своята стопанска дейност или, ако не е установило своята стопанска дейност в Общността, където има постоянен обект. Ако данъчнозадълженото лице не е установило стопанската си дейност в Общността, но има повече от един постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка на постоянния обект, където данъчнозадълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим. Данъчнозадълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години. Когато данъчнозадължено лице не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или превозът на стоките. Когато има повече от една държава членка, в които започва изпращането или превозът на стоките, данъчнозадълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчнозадълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години; 3) „държава членка по потребление“ означава едно от следните: а) при доставка на услуги — държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката съгласно дял V, глава 3;	Член 152 (7) За целите на режим в Съюза: 1. данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка по потребление означава данъчно задължено лице, което има седалище и адрес на управление или има постоянен обект на територията на Европейския съюз, но няма седалище и адрес на управление или постоянен обект на територията на държавата членка по потребление; 2. държава членка по идентификация е: а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление или, в която има постоянен обект, ако няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз; б) когато данъчно задълженото лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянен обект в повече от една държава членка, то може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващите две календарни години; в) когато данъчно задължено лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект в него, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или транспортването на стоките. Когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или транспортването на стоките, данъчно задълженото лице може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващите две календарни години. 3. държава членка по потребление е: а) при доставка на услуги - държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга; б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, включително от данъчно задължено лице,	Пълно

б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки — държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента; в) при доставка на стоки от данъчнозадължено лице, улесняващо тази доставка в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка — тази държава членка.“; 10) Член 369б се заменя със следното: „Член 369б Държавите членки разрешават на следните данъчнозадължени лица да използват този специален режим: а) данъчнозадължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки; б) данъчнозадължено лице, улесняващо доставката на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка; в) данъчнозадължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице. Този специален режим се прилага по отношение на всички тези стоки или услуги, доставяни в Общността от съответното данъчнозадължено лице.“	улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 1 - държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя; в) при доставка на стоки от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 3, когато изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва в една и съща държава членка - тази държава членка. Член 152 (3) Режим в Съюза може да се прилага за доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, извършвани от: 1. данъчно задължени лица, които не са установени в държавата членка по потребление, при доставки на услуги на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз; 2. данъчно задължени лица при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1; 3. данъчно задължени лица, които управляват електронен интерфейс, когато улесняват продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 1 и 3.	Пълно
11) В член 369д буква а) се заменя със следното: „а) при уведомяване от негова страна, че вече не извършва доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим;“	„Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режим в Съюза Член 157. (1) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато: 1. вече не извършва доставки на услуги и вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, включително, и някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица; 2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1; 3. лицето избере вече да не прилага режим в Съюза.	Пълно
12) Член 369е се заменя със следното: „Член 369е Данъчнозадълженото лице, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършени доставки на стоки и	„Данъчен период, справка-декларация и внасяне на данъка при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза Член 159. (1) Данъчният период за регистрираните по чл. 154 и чл. 156 лица е тримесечен и съпада с календарното тримесечие. (4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-	Пълно

услуги, обхващани от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията.“;	декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато последния ден на месеца е несприствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага. (5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава по електронен път. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез въвеждане на данните чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.
13) В член 369ж параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното: „1. В справка-декларацията за ДДС се указва идентификационният номер за целите на ДДС, посочен в член 369г, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС, общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общият дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхващани от този специален режим, извършени през данъчния период: а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки; б) доставките на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането и превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка; в) доставките на услуги. Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член. 2. Когато стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общия дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхващани от този специален режим, за всяка държава членка, от която такива стоки се изпращат или превозват:	Пълно Член 159 (6) Компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4. (7) В справка-декларацията по ал. 4 като информация се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка по потребление за съответния данъчен период, за: 1. доставки на услуги; 2. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки; 3. вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3. (8) Когато стоките се изпращат или транспортират от територията на други държави членки, справка-декларацията освен информацията по ал. 7 за тези доставки, включва и идентификационен номер за целите на ДДС или референтен данъчен номер, издаден му от държавата членка, от която стоките се изпращат или транспортират.

а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, различни от направените от данъчнозадължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2; б) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и доставките на стоки, когато изпращането или превозът на стоките започва и завършва в една и съща държава членка, извършени от данъчнозадължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2. Във връзка с доставките, посочени в буква а), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени. Във връзка с доставките, посочени в буква б), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични. Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки по потребление. 3. Когато данъчнозадълженото лице, предоставящо услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от тези в държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията по ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общия размер на дължимия ДДС за тези доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.“;	(9) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, посочва също идентификационните номера за целите на ДДС или референтни данъчни номера, издадени от държавите членки, където се намира всеки от обектите, и информацията по ал. 7 за извършени от тези постоянни обекти през съответния данъчен период доставки на услуги, за които данъкът върху добавената стойност по приложимите ставки е станал изискуем и са с място на изпълнение на територията на държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект.
14) В член 369цб параграф 2 се заменя със следното: „2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да се плаща ежемесечно в срока за плащане, приложим за плащането на вносни мита.“	Член 57в (2) Начисляването на данъка при внос по специалния режим се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение. (7) Месечната декларацията по ал. 5 се подава пред Агенция „Митници“ по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 16-то число включително на месеца, следващ месеца, за който се отнася.
Член 2	В §1а от допълнителните разпоредби се създава т. 18:
	Пълно
	Пълно

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно изпращат на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези мерки от 1 януари 2021 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	„18. Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ, L 310/1 от 2 декември 2019 г.).“	
Член 3 Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		
Член 4 Адресати на настоящата директива са държавите членки. Съставено в Брюксел на 21 ноември 2019 година.		

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

ДИРЕКТИВА 2014/95/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 22 октомври 2014 година за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи	Счетоводно законодателство - Закон за счетоводството	Степен на съответствие
<i>Член 1</i> Изменения на Директива 2013/34/ЕС Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва: 1) Въмъква се следният член: <i>„Член 19а</i> Нефинансова декларация 1. Големите предприятия, които са дружества, извършващи дейност от обществен интерес, и които към датите на своите балансови отчети надвишават критерия за среден брой служители през финансовата година от 500 човека, включват в доклада за дейността нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието, въздействието на неговата дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително: а) кратко описание на бизнес модела на предприятието; б) описание на политиките, следвани от предприятието по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка; в) резултата от тези политики;	Закон за счетоводството Чл. 41. Големите предприятия, които са предприятия от обществен интерес и които към 31 декември на отчетния период надвишават критерия за среден брой служители през финансовата година от 500 души, включват в доклада за дейността си нефинансова декларация по чл. 48. Чл. 48. (1) Нефинансовата декларация съдържа информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. (2) Нефинансовата декларация включва и: 1. кратко описание на бизнес модела на предприятието; 2. описание на политиките, следвани от предприятието по отношение на въпросите по ал.1, включително извършените процеси на надлежна проверка; 3. резултата от политиките по т. 2;	Пълно съответствие

г) основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейностите на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;	4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;	Пълно съответствие
д) нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.	5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.	Пълно съответствие
Когато предприятието не следва политиките по отношение на един или няколко от тези въпроси, нефинансовата декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.	(3) Когато предприятието няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, нефинансовата декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.	Пълно съответствие
Нефинансовата декларация, посочена в първа алинея, включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в годишните финансови отчети.	(4) Нефинансовата декларация по ал. 1 включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в годишните финансови отчети.	Пълно съответствие
Държавите членки могат да разрешават да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, в изключителни случаи, когато според надлежно обосноваването становете на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетентностите, които са им възложени съгласно националното право, и носещи колективна отговорност за това становете, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.	(5) Предприятията могат да не публикуват информация за предстоящи промени в политиките си, които са в процес на договаряне, когато публикуването на подобна информация би довело до вреда на предприятието. Непубликуването на информацията в процес на договаряне не трябва да пречи на обективното разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност върху екологията и социалните въпроси. Когато такава информация не се публикува, ръководителите и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието трябва да представят аргументирано становище за причините, по които информацията не е публикувана.	Пълно съответствие
При изискването за оповестяване на информацията, посочена в първи параграф, държавите членки	(6) При оповестяване на информацията, изисквана по ал. 1 и 2, предприятията могат да се позовават на	Пълно съответствие

предвиждат предприятията да могат да се позовават на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, като в такъв случай предприятията уточняват на кои конкретни рамки се позовават.	национални, основани на нормите на Европейския съюз, или международни рамки, като уточняват на коя конкретно рамка са се позовавали.	
2. Предприятията, изпълняващи задължението по параграф 1, се считат за изпълнили задължението, свързано с анализа на нефинансова информация, установено в член 19, параграф 1, трета алинея.	Чл. 49. Предприятията са изпълнили задължението за изготвяне на нефинансова декларация, когато: 1. в доклада за дейността са включени информация и анализ по чл. 48, ал. 1 и 2; 2. е изготвен отделен доклад за информацията, изисквана за нефинансовата декларация, при условие че този доклад: а) се публикува заедно с доклада за дейността; б) е обществено достъпен в срок до 30 юни на следващата година на интернет страницата на предприятието, като това обстоятелство се посочва в доклада за дейността.	Пълно съответствие
3. Предприятие, което е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграф 1, ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или отделния доклад на друго предприятие, съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член.	Чл. 50. Предприятие, което е дъщерно предприятие, не изготвя нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изискванията на този закон.	Пълно съответствие
4. Когато дадено предприятие подготвя отделен доклад, отнасящ се за същата финансова година, независимо дали се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, и обхващащ информацията, изисквана за нефинансовата декларация, предвидена в параграф 1, държавите членки могат да освободят това предприятие от задължението за изготвяне на нефинансова декларация, предвидено в параграф 1, при условие че този отделен доклад: а) се публикува заедно с доклада за дейността в съответствие с член 30; или б) се прави обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на счетоводния баланс, на уебсайта на предприятието, като това се посочва в доклада за дейността.	Чл. 49. Предприятията са изпълнили задължението за изготвяне на нефинансова декларация, когато: 1. в доклада за дейността са включени информация и анализ по чл. 48, ал. 1 и 2; 2. е изготвен отделен доклад за информацията, изисквана за нефинансовата декларация, при условие че този доклад: а) се публикува заедно с доклада за дейността; б) е обществено достъпен в срок до 30 юни на следващата година на интернет страницата на предприятието, като това обстоятелство се посочва в доклада за дейността.	Пълно съответствие

Параграф 2 се прилага <i>mutatis mutandis</i> за предприятията, които изготвят отделен доклад, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф. 5. Държавите членки гарантират, че одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, проверяват дали е предоставена нефинансовата декларация по параграф 1, или дали е предоставен отделният доклад по параграф 4. 6. Държавите членки могат да въведат изискване информацията в нефинансовата декларация по параграф 1 или в отделния доклад по параграф 4 да се проверява от независим доставчик на одитни услуги.	Чл. 37. (6) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище: 4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;	България не се е възползвала от предоставената опция Пълно съответствие В България няма „независими доставчици на одитни услуги“
2) Член 20 Декларация за корпоративно управление се изменя, както следва: а) в параграф 1 се добавя следната буква: „ж) описание на политиката на многообразието, прилагана по отношение на административните, управителните и надзорните органи на предприятието във връзка с аспекти като например възраст, пол или образование и професионален опит, целите на тази политика на многообразието, как е била приложена и резултатите през отчетния период. Ако не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това.“;	Закон за счетоводството Чл. 40. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 22, букви „а“, „б“ и „в“ от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа. (2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като: 1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността; 2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието. Закон за публично предлагане на ценни книжа Чл. 100н (7) Годишният доклад за дейността трябва да включва освен информацията по Закона за счетоводството и: 1. декларация за корпоративно управление; 2. друга информация, определена с наредба. (8) Декларацията за корпоративно управление съдържа: 1. информация дали емитентът спазва по целесъобразност: а) кодекса за корпоративно управление, одобрен от	Пълно съответствие

	комисията, или б) друг кодекс за корпоративно управление;в) информация относно практиките на корпоративно управление, които се прилагат от емитента в допълнение на кодекса по буква "а" или буква "б"; 2. обяснение от страна на емитента кои части на кодекса за корпоративно управление по т. 1, буква "а" или буква "б" не спазва и какви са основанията за това, съответно когато емитентът е решил да не се позовава на никое от правилата на кодекса за корпоративно управление -- основания за това; 3. описание на основните характеристики на системите за вътрешен контрол и управление на риска на емитента във връзка с процеса на финансово отчитане; 4. информация по член 10, параграф 1, букви "в", "г", "е", "з" и "и" от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане; 5. състава и функционирането на административните, управителните и надзорните органи и техните комитети, както и 6. описание на политиката на многообразие, прилагана по отношение на административните, управителните и надзорните органи на емитента във връзка с аспекти, като възраст, пол или образование и професионален опит, целите на тази политика на многообразие, начинът на приложението ѝ и резултатите през отчетния период; когато не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това. (9) Кодексът за корпоративно управление по ал. 8, т. 1, буква "а" се публикува на интернет страницата на комисията. Когато емитентът е приел да спазва друг кодекс по ал. 8, т. 1, буква "б", в декларацията за корпоративно управление се посочва къде са обществеността-достъпни съответните текстове. В случаите по ал. 8, т. 1, буква "в" емитентът разкрива публично подробности относно своите практики на корпоративно управление.
--	---

б) параграф 3 се заменя със следното: „3. Одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, изразяват становище в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея относно информацията, подготвяна по параграф 1, букви в) и г) от настоящия член, и проверяват дали е представена информацията по параграф 1, букви а), б), д), е) и ж) от настоящия член.“; в) параграф 4 се заменя със следното: „4. Държавите членки могат да освободят посочените в параграф 1 предприятия, емитирали само ценни книжа, различни от акции, допуснати до търговия на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, от прилагането на параграф 1, букви а), б), д), е) и ж) от настоящия член, освен ако такива предприятия са емитирали акции, които се търгуват в многостранна търговска система по смисъла на член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2004/39/ЕО.“ г) добавя се следният параграф: „5. Независимо от член 40 за малките и средните предприятия не се прилага параграф 1, буква ж).“ 3) Въмъква се следният член: „Член 29а Консолидирана нефинансова декларация 1. Дружества, извършващи дейност в обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група, надхвърляща към датите на своя балансов отчет на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 човека, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на	(10) Регистрираният одитор, който извършва независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразява мнение по ал. 8, т. 3 и 4 и проверява дали е представена информацията по ал. 8, т. 1, 2, 5 и 6. (11) Изискванията на ал. 8, т. 1, 2, 5 и 6 не се прилагат за емитенти, издали само ценни книжа, различни от акции, допуснати до търговия на регулиран пазар, освен ако такива емитенти са издали акции, които се търгуват на многостранна система за търговия. (12) Изискванията на ал. 8, т. 6 не се прилагат за малките и средните предприятия.	Пълно съответствие Пълно съответствие Пълно съответствие Пълно съответствие
	Закон за счетоводството Чл. 51 (1) Предприятията от обществен интерес, които са предприятия майки в голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 души, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:	

правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:		
а) кратко описание на бизнес модела на групата;	1. кратко описание на бизнес модела на групата;	
б) описание на политиките, следвани от групата по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка;	2. описание на политиките, следвани от групата по отношение на въпросите по ал. 1, включително извършените процеси на надлежна проверка;	
в) резултата от тези политики;	3. резултата от политиките по т. 2;	
г) основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;	4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;	
д) нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.	5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.	
Когато групата не следва политиките по отношение на един или няколко от тези въпроси, консолидираната нефинансова декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.	(2) Когато групата няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, консолидираната нефинансова декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.	Пълно съответствие
Консолидираната нефинансова декларация, посочена в първа алинея, също така по целесъобразност включва препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в консолидираните финансови отчети.	Чл. 52. Разпоредбите на чл. 48, ал. 4 - 6 и чл. 49 се прилагат и за консолидираната нефинансова декларация.	Пълно съответствие
Държавите членки могат да позволят да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне в изключителни случаи, когато според надлежно обоснованото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно		

националното право и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на групата, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност. При изискването за оповестяване на информацията, посочена в първа алинея, държавите членки предвиждат предприятието майка да може да се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки и в такъв случай предприятието майка уточнява на кои конкретни рамки се позовава. 2. Предприятие майка, изпълняващо задължението по параграф 1, се счита за изпълнило задължението, свързано с анализа на нефинансова информация, посочено в член 19, параграф 1, трета алинея и в член 29. 3. Предприятие майка, което също така е дъщерно предприятие, се освобождава от задължението, установено в параграф 1, ако същото освободено предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член. 4. Когато дадено предприятие майка изготвя отделен доклад за същата финансова година, който се отнася до цялата група, независимо дали той се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, и обхваща информацията, изисквана за консолидирания нефинансова декларация, както е предвидено в параграф 1, държавите членки могат да освободят това предприятие майка от задължението за изготвяне на консолидираната нефинансова декларация, предвидена в параграф 1, при условие че подобен отделен доклад:	Закон за счетоводството Чл. 50. Предприятие, което е дъщерно предприятие, не изготвя нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изискванията на този закон. Пълно съответствие Пълно съответствие
--	---

а) се публикува заедно с консолидирания доклад за дейността в съответствие с член 30; или б) се прави обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на балансовия отчет, на уебсайта на предприятието майка, като това се посочва в консолидирания доклад за дейността.		България не се е възползвала от предоставената опция
Параграф 2 се прилага mutatis mutandis за предприятията, които изготвят отделен доклад, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф.		Пълно съответствие
5. Държавите членки гарантират, че одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, проверяват дали е предоставена консолидираната нефинансова декларация по параграф 1 или дали е предоставен отделният доклад по параграф 4.	Чл. 37. (6) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище: 4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;	Пълно съответствие
6. Държавите членки могат да въведат изискване информацията в консолидираната нефинансова декларация по параграф 1 или в отделния доклад по параграф 4 да се проверява от независим доставчик на одитни услуги.		В България няма „независими доставчици на одитни услуги“
4) В член 33 параграф 1 се заменя със следното: „1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право, имат колективно задължение да направят необходимото: а) годишните финансови отчети, докладът за дейността, декларацията за корпоративно управление, когато е предоставена отделно, и докладът по член 19а, параграф 4; както и б) консолидираните финансови отчети, консолидираните доклади за дейността, консолидираната декларация за корпоративно управление, когато е предоставена отделно, и докладът по член 29а, параграф 4, да се	Закон за счетоводството Чл. 16 (2) Ръководителят и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието отговарят за съставянето, извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори и публикуването на годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и годишните доклади по глава седма в съответствие с изискванията на този закон и съобразно правомощията им по Търговския закон. Чл. 38 (1) Предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от	Пълно съответствие

съставят и публикуват в съответствие с изискванията на настоящата директива и когато е приложимо, с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002.“	съответния орган...(нефинансовата декларация е включена в глава седма на Закона за счетоводство)	
5) В член 34 се добавя следният параграф: „3. Настоящият член не се прилага за нефинансовата декларация по член 19а, параграф 1 и консолидираната нефинансова декларация по член 29а, параграф 1 или за отделните доклади по член 19а, параграф 4 и член 29а, параграф 4.“	Закон за счетоводството Чл. 37 – от обхвата на задължителния независим финансов одит е изключена нефинансовата декларация Чл. 37 (6) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище: 1. съответства ли докладът за дейността на финансовите отчети за същия отчетен период; 2. изготвен ли е докладът за дейността в съответствие с приложимите законови изисквания и заявяват дали в резултат на придобитото познание и разбиране на дейността на предприятието и обстановката, в която то работи, са установили случаи на съществено невярно представяне в доклада за дейността и посочват характера на невярното представяне; 3. в декларацията за корпоративно управление представена ли е изискваната от съответните нормативни актове информация; 4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон; 5. предоставен ли е доклад за плащанията към правителствата и дали докладът е изготвен в съответствие с изискванията на този закон.	Пълно съответствие
6) В член 48 преди последната алинея се вмъква следната алинея: „Докладът също така разглежда, при отчитане на промените в ОИСР и резултатите от свързани европейски инициативи, възможността за въвеждане на задължение, изискващо големите предприятия да изготвят годишен доклад по държави за всяка държава членка и трета държава, в която извършват дейност, съдържащ информация, отнасяща се като минимум до реализираните печалби, платените данъци върху	Не подлежи на транспониране	

печалбите и получените публични субсидии.“		
Член 2 Насоки относно отчитането Комисията изготвя незадължителни насоки относно методологията за докладване на нефинансова информация, включително нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, с общ и секторен характер, с цел да се способства за подходящо, полезно и съпоставимо оповестяване на нефинансова информация от предприятията. При осъществяването на тези действия Комисията провежда консултации със съответните заинтересовани страни. Комисията публикува насоките до 6 декември 2016 г.		Не подлежи на транспониране
Член 3 Преглед Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива, включващ, наред с други аспекти, нейния обхват, по-специално по отношение на големите предприятия, които не са регистрирани за търговия на регулиран пазар, нейната ефективност и предоставеното равнище на насоки и методи. Докладът се публикува до 6 декември 2018 г. и при необходимост се придружава от законодателни предложения.		Не подлежи на транспониране
Член 4 Транспониране 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 6 декември 2016 г. Те незабавно съобщават на Комисията за това. Държавите членки предвиждат разпоредбите на първа алинея да се прилагат за всички предприятия, попадащи в обхвата на член 1, за финансовата година, започваща на 1 януари 2017 г., или през календарната 2017 година.	Закон за счетоводството Преходни и заключителни разпоредби § 29. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на чл. 48 – 52, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.	Пълно съответствие
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях	Закон за счетоводството	Пълно съответствие

се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.	Допълнителни разпоредби § 2. Този закон въвежда изискванията на: 1. Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ, L 182/19 от 29 юни 2013 г.). 2. Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ, L 330/1 от 15 ноември 2014 г.).	Не подлежи на транспониране
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		Не подлежи на транспониране
Член 5 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не подлежи на транспониране
Член 6 Адресати		Не подлежи на транспониране
Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на транспониране

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществените консултации

Министерство/Идва от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
gld	Относно промяна в срока за подаване на Годишните Данъчни Декларации Уважаеми г-жи и г-да, Предлагам промяна на срока за подаване на Годишните Данъчни Декларации по ЗКПО и ЗДДФЛ. Аз съм собственик на счетоводна къща и срещам огромни трудности с тези срокове. Клиентите не успяват да представят своевременно всички документи по ред причини. Усилително когото полагаме и риска от грешки заради късите срокове са прекомерни. Разбирам желанието да се запази държавната хазна с годишните данъци, но едно преместване на срока ще забави това постъпление само в годината на промяната на срока. Тази година това вече се случи заради променения срок поради пандемията. Сега е момента да направите промяната в сроковете постоянна. Променените срокове за Годишните Данъчни Декларации за 2020 година бяха удачни и предлагам да се запазят и за в бъдеще.	Приема се	
БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ ПРИРОДЕН ГАЗ	С уважение, На 11.08.2020 г. в Портала за обществени консултации на Министерския съвет /Портал/ бе публикуван проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /проект на ЗИД на ДОПК/. В §56 от проекта за ЗИД на ДОПК е предложено в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) да се създаде нов чл. 22е - „Данъчно облекчение за подобрения и/или ремонт на недвижим жилищен имот. Термините „ремонт“ и „подобряване“ не	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложението за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

	са легално дефинирани в ЗДДФЛ. Легалната дефиниция на понятието „подобрене“ съгласно Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) не включва по безспорен начин изграждането на газова инсталация в сграда или част от сграда. Същевременно газификацията води до множество положителни ефекти за обществото, сред които повишаване на енергийната ефективност, опазване на околната среда, повишаване на конкурентоспособността на българския бизнес в международен план и др. На 11.09.2020 г. в Портала за обществени консултации на Министерския съвет бе публикуван Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност/Проект/. С оглед на изложеното, с настоящето правим следните две предложения: 1. В § 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДДФЛ да бъдат създадени нови т. 63 и 64 със следното съдържание: „63. „Ремонт“ е ремонт по смисъла на § 1, т. 31 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.“ „64. „Подобрене“ е подобрене по смисъла на § 1, т. 32 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.“ 2. В § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС да бъде създадена нова б. „в“ със следното съдържание: „в) изграждането на газова инсталация в сгради и/или недвижими имоти, различни от сгради“.		
Асоциация на индустриалния	Асоциацията на индустриалния капитал в България разглежда обстойно законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената	Не се приема	Определението за подобрене в § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС (ДР на ЗДДС) е изключително широко, то обхваща и изграждането на газова инсталация, когато това изграждане води до „нова сграда“ по т. 5, буква „в“, подточка „аа“ на ДР на ЗДДС или водят до икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на този актив.

КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ (АИКБ)	стойност. Като цяло сме удовлетворени от факта, че с предложения законопроект се следва политиката на правителството за предвидима данъчна среда, като не се предлагат радикални данъчни изменения и реформи, а по-скоро се оптимизира данъчното законодателство чрез въвеждане на нови разпоредби, хармонизиращи българските данъчни закони с изискванията на европейските директиви, както и разпоредби, целящи въвеждането на еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането, синхронизиране на нормативни разпоредби и намаляване на административната тежест. Считаме за необходимо да отбележим, че предложеният законопроект е придружен от частична оценка на въздействието, която очевидно не е изготвена формално (както обикновено сме били свидетели), а обосновано аргументира предложените промени в данъчното законодателство, дефинира проблемите, определя целите, идентифицира заинтересованите страни и оценява въздействието на предложените промени в данъчните закони. Оценяваме положително предложените нови разпоредби, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансгранична електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица, както и предложението за прецизиране на освобождаването от облагане с данък върху добавената стойност на застрахователни и преастрahователни услуги, с което освобождаването по чл. 47 от ЗДДС ще е в зависимост от вида на доставката, а не от формалните изискванията на кодекса на застраховането. Категорично подкрепяме предложената отмяна на чл. 118 от ЗДДС, с който се определят изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). През последните две години изискванията за СУПТО и наредбата (Н1 8), които го регламентира, претърпяха множество изменения и	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.
---	---	---

	допълнения. В резултат на което около 300 хил. компании изгубиха време и платиха стотици милиони левове в опит да отговорят на изискванията на неясното законодателство. крайните срокове за привеждане на търговската дейност на предприятията в съответствие с изискванията на НН8 бяха изместени няколкократно, тъй като нито Националната агенция за приходите (НАП), нито бизнесът бяха способни да се ориентират в текстовете, а накрая всичко се оказа практически напразно. Агонията от последните две години показа на инвеститорите голямия минус на България - политическата и регулаторната среда прави невъзможно планирането в частния сектор. НАП и Министерство на финансите показаха, че не познават сложността на бизнес процесите в контролираната от тях сфера. Бавно осъзнаха проблема и не успяха да го решат в нормален срок, а бизнесът плати сметката за този експеримент. След отмяната на чл.118 от ЗДДС отново стои неяснотата как ще бъде изменена Наредба Н-18. Обсъждайки промени в ЗДДС, трябва да подкрепим предложението на сдружение „Българска асоциация на заведенията“ (БАЗ), член на АИКБ, да бъдат предизирани текстовете, отнасящи се до прилагане на пълна и намалена данъчна ставка в сектор „Ресторантьорски и кетъринг услуги“, разписани в чл. 66, ал. 2, точка 3 от ЗДДС и Параграф 1, точки 61 и 62, букви (а), (б) и (в) на допълнителните разпоредби на ЗДДС, така че намалена данъчна ставка да се прилага и при доставка на преработени храни за вкъщи, офиси и други места. Мотивът за това е, че сегашната редакция поставя в неравностойно положение предлагането на храни в заведения и с доставка за вкъщи, без за това да има каквато и да е икономическа причина. Ето защо АИКБ настоява този проблем да бъде решен с настоящата промяна в ЗДДС.		
	По отношение на предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове - оценяваме положително създадената в закона правна рамка, която да урежда случаите, когато при	Приема се	

	необходимост и при изпълнение на определени условия лицензираните складодържатели да могат да надвишават определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение. Тази възможност определено ще доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензираните складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.		
	Не можем да подкрепим изменението на Закона за корпоративното подоходно облагане, с което се променя срокът за подаване на декларацията за промени на авансовите вноски за корпоративен данък по чл. 88 от ЗКПО, като се определя 25 ноември на текущата година като краен срок за коригиране на авансовите вноски. Намаляването на срока за промяна на авансовите вноски на практика изключва от прогнозирането на финансовия резултат последните два месеца на годината, а трябва да бъде отчетено, че в четвъртото тримесечие и в частност — в последните 2 месеца на стопанската година, голяма част от икономическите сектори на българската икономика реализират най-големите си продажби и формират финансовия си резултат. Крайна дата 25 ноември изключва освен месец декември и месец ноември при определянето на прогнозния финансов резултат за годината от компаниите. Преобладаваща част от микро- и малките предприятия, които са задължени да правят тримесечни или месечни авансови вноски по ЗКПО, ауторсват счетоводното си обслужване и получават информация за размера на приходите, разходите и финансовия резултат от счетоводните предприятия или счетоводителите, които ги обслужват, след предаване и обработване на документите си за текущия месец, а това обикновено се случва след 14-то число на месеца, следващ текущия месец. Също така трябва да се има предвид, че съкращаването на срока увеличава възможността след крайния срок да се реализират еднократни сделки (продажба на недвижим имот или на значително количество стоки и продукция), които	Приема се	Направено е ново предложение, търсецо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.

	значително да изменят текущия финансов резултат на предприятието и които да не бъдат взети предвид при определянето на размера на авансовия данък. Реализирането на такава хипотеза е особено вероятно при строителните компании. Министерството на финансите се опитва чрез промяна на срока да избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения, но резултатът ще е по-скоро плащане от страна на бизнеса на лихви върху невнесени авансови вноски или обратното - надвнесени авансови вноски в следствие на неточно прогнозиран финансов резултат.		
	Подкрепяме определянето на доходите от разпореджията с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на пазар за растеж, като необлагаеми доходи. Предлагаме тези данъчни облекчения да не се ограничават със срок, както е предложено в законопроекта (5 години).	Не се приема Мярката е временна и след изтичане на указания период следва да бъде извършен преглед на действието на това облекчение. След оценката на ефекта от въвеждането му следва да бъде извършена преценка по целесъобразност дали облекчението да бъде запазено.	
	С тревога отбелязваме, че за поредна година предложението за изменение и допълнение за Закона за местните данъци и такси не променят срока за влизане в сила на методиката за определяне на размера на такса „битови отпадъци“, която въвежда принципа „замърсителят плаща“, така както е обективиран в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви. Тези изменения и допълнения трябва незабавно да влязат в сила, за да се реализира дълго отлаганата реформа и да се създаде практика за коректно определяне на план-сметките на	Не се приема Направеното предложение не кореспондира с предложението в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност. Независимо от това следва да се отбележи, че в предложението за изменение на ЗИД на Закона за местните данъци и такси, внесен в Министерския съвет от Министерството на финансите през 2017 г., беше предвидено прилагането на новата концепция за справедлив начин на определяне на таксата за битови отпадъци (ТБО) да влезе в сила от 1	

	общините и възприемане на справедлива основа за разпределянето им в такса „битови отпадъци“.		януари 2019 г. Законопроектът е приет от Народното събрание като законодателен орган и влизането на закона в сила е определено на 1 януари 2020 г. (ДВ, бр. 88 от 3 ноември 2017 г.). Във връзка с предстоящото през 2021 г. преброяване на населението и жилищния фонд, с цел общинските администрации да имат възможност при необходимост да използват събраните данни от него при служебно определяне на броя на ползвателите в имота, законодателният орган в Република България е приел последващо отлагане на срока за влизане в сила на новата концепция за определяне на ТБО - 1 януари 2022 г. и съответно срока за приемане на наредбата от Министерския съвет - до 31 март 2021 г.
	Използваме повода, че с § 72 се предлагат изменения и допълнения в Закона за счетоводството, за да предложим за пореден път едно правилно според нормите на общностното право и желано от бизнеса изменение в този закон, а именно: В чл. 37 да се направят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 буква „а“ числото „2 000 000“ да се замени с „4 000 000“. 2. В ал. 1 буква „б“ числото „4 000 000“ да се замени с „8 000 000“. 3. Алинеи 2 и 3 да се отменят. Регламентираните в Закона за счетоводството критерии за извършване на независим финансов одит създават непропорционална на финансовите и административни възможности на предприятията тежест. Приетата национална мярка за изпълнение четири пъти надхвърля изискванията на общностния акт и по никакъв начин не благоприятства ефективното прилагане на Директива 2013/34/ЕС, а напротив -- създава необосновани трудности за малките предприятия в осъществяването от тях дейност. В България извършването на одит на малки предприятия не се налага заради специфичните условия	Не се приема	Направеният коментар няма връзка с предложението за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

		или потребности на тези предприятия и на ползателите на финансовите им отчети и неясна остава причината за въвеждането на многократно по-ниски прагове за задължителен одит на предприятията. В почти 100 % от малките предприятия, които се одитират съгласно действащото законодателство, едни и същи физически лица са както собственици на капитала, така и управители, и затова не се нуждаят особено от това трета страна - одитор да гарантира достоверността на финансовите отчети на предприятията им. В България свръхрегулирането по отношение на задължението за одит води до загуба на конкурентоспособност на голяма част от малките предприятия, като и ги поставя в неблагоприятна позиция спрямо техните конкуренти от съседни държави и други държави членки. В българския Закон за счетоводството не е възприет подходът, който се препоръчва в Директива 2013/34/ЕС относно задължителните критерии за извършването на независим финансов одит на предприятията. Директивата определя задължението за одит не според правната форма, а на база реализирани приходи от продажби, налични активи и брой на служителите за отчетния период, т. е. според големината на предприятията. Според българския Закон за счетоводство на задължителен независим финансов одит за годишните и консолидираните финансови отчети подлежат акционерните дружества и командитните дружества с акции, които не са микропредприятия (надвишават 2 от 3 прага - 700 000 лв. активи, 1 400 000 лв., продажби и 10 души численост на персонала), т. е. според правната им форма независимо от големината на предприятията. Същото важи и за годишните финансови отчети на предприятията, които консолидират своите отчети, дори и активите, продажбите и персоналът им да клонят или да са равни на нула. Това изискване създава огромна административна и финансова тежест за малки и средни предприятия, които са АД или КДА, или са част от икономическа група. По този начин не се
--	--	---

	възприеха изцяло благоприятните за бизнеса последици, които директивата изрично допуска. Ал. 1, т., ал. 2 и ал. 3 на член 37 от Закона за счетоводството трябва да се заличат.		
„НЮАНС БГ“ АД	Предложение 1: В т. 11, § 65 от Преходни и заключителни разпоредби се предава допълнение на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС. С това допълнение на практика се дава право на лицензираните складодържатели, които са получили лиценз при условията на Закона за безмитната търговия, да продават тютюневи изделия на цена, различна от отпечатаната на опаковката, по реда на чл. 39б от ЗАДС. Предлагаме, освен това изключение, да се създаде възможност за продажба на тютюневи изделия без отпечатана цена на опаковката и/или с отпечатана реалната продажна цена, на която операторът ще продава изделията. Мотиви по предложение 1: • Считаме, че продажба на тютюневи изделия на цена, по-висока от тази, отпечатана на опаковката, ще доведе до значителен негативен ефект върху имиджа на операторите, както и върху продажбите на тютюневи изделия, а от там и на постъпленията от акциз в държавния бюджет. Голяма част от потребителите на тютюневи изделия в търговските обекти на операторите, получили лиценз при условията на Закона за безмитната търговия, не са български граждани и в тази връзка не са запознати в детайли с местните нормативни актове. Покупката на тютюнево изделие на цена по-висока от тази, изписана върху опаковката, би създавала у тях въпроси и съмнение срещу оператора за нерегламентирано ценообразуване. Обръщам внимание, че тютюневите изделия са „чувствителна“ стока и потребителите имат изградени навици за пазаруване. След справка за практиките на пазари в други страни от ЕС констатирахме, че не съществува практика за продажба на цена по-висока от тази, изписана на опаковката, т.е. или няма отпечатана цена върху опаковката, или се продава на изписаната такава. В тази връзка, отчитайки и някои други регулации,		

	който са невъзможни за изпълнение от страна на доставчиците на тютюневи изделия, считаме допълнението на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС, като недостатъчно за операторите да упражнят търговска дейност в хипотезата на чл. 396 от ЗАДС, и предлагаме няколко варианта за оптимизация на процеса и регулация на оперативно работещ механизъм: Предложение 1.1 - В ЗАДС да се създаде хипотеза за продажба на тютюневи изделия без отпечатана върху потребителската опаковка цена; * Предложение 1.2 - В ЗАДС да се създаде хипотеза за отпечатване на реалната продажна цена върху опаковката на тютюневите изделия, във връзка с упражняване на правото на търговците, създадено от чл. 396 от ЗАДС; * Предложение 1.3 - при обективна невъзможност за отразяване на 1.1 и 1.2, в ЗАДС да се създаде хипотеза за продажба на тютюневи изделия с „частично“ платен акциз, където операторите с лиценз по Закона за безмитната търговия закупуват и въвеждат в данъчните си складове тютюневи изделия с платен акциз и освободени за потребление, с отпечатана върху потребителската опаковка продажна цена, след което да упражнят правото си по чл. 396 от ЗАДС и доначислят акциз съобразно цената, на която е извършена продажбата им. При разглеждане на предложение 1.3 моля да се вземе предвид, че при разговори с индустрията относно чл. 20, ал. 2, т.6, буква „б“ от ЗАДС стана ясно, че оперативно не е възможно да бъде извършена доставка на цигари под РОПА от данъчен склад, тъй като логистичния модел за всички оператори е изграден на база на операция по освобождаване за потребление преди насочване към търговската мрежа и не е възможно да бъде променен.	Не се приема	Предложенията в т. 1.1, 1.2 и 1.3 са неприемливи, тъй като продажбата на цигари в условията на чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия в търговски обект за безмитна търговия представлява освобождаване за потребление, за което е необходимо да се спазват разпоредбите на ЗАДС, включително и върху потребителските опаковки да бъде изписана цена на цигарите, когато това изискване е нормативно предвидено.	Предложеното не кореспондира с предложените промени в ЗИД на ЗДДС
	Предложение 2: Да отпаднат колони 11, 12, 13 и 14 от Приложение № 7ч от ИПЗЗАДС. Мотиви по предложение 2:	Не се приема		

	Въпреки, че текстът не е част от настоящия проект на ЗИД, същият е тясно свързан с предложеното изменение на чл. 99, ал. 2, т.1 от ЗАДС. Молим да се вземе предвид, че при разговори с индустрията относно чл. 20, ал. 2, т.6, буква „б“ стана ясно, че данни за реквизиции на бандероли се управляват на ниво партия, във връзка със затруднението, описано по-горе като коментар към предложение 1.3. Тоест, икономическите оператори освобождават за потребление цяла партия, и след това в логистичните процеси липсва проследимост на конкретните номера на бандероли на съответните микро-партии. В тази връзка, икономическите оператори не са в състояние да проследят номерата на бандеролите на дадени части от партията, които биха били насочени за дистрибуция по реда на чл. 20, ал. 2, т.6, буква „б“ от ЗАДС и свързаните текстове в ППЗАДС.		
Предложение 3: Да отпадне ал. 4 от чл. 112а от ЗАДС Мотиви по предложение 3: Въпреки, че текстът не е част от настоящия проект на ЗИД, моля предложението да се разгледа, като се отрази факта, че този текст не е бил подлаган на обществено обсъждане. Намираме за неуместно и нецелесъобразно въвеждането на изходящ лимит за изпращане, пренасяне и превозване на тютюневи изделия за друга държава членка на ЕС поради следните обстоятелства: • България е достигнала минималните нива на акциза, определени от Съвета на Европейския съюз в ДИРЕКТИВА 2011/64/ЕС; • Справка в подразделения на дружеството ни в други държави членки на ЕС показва, че България е единствената страна от ЕС която налага изходящи ограничения на акцизни стоки с платен акциз и освободени за потребление, към други страни-членки; • Налагането на изходящи ограничения на тези стоки влияе пряко и в отрицателна посока на постъпленията от акциз и ДДС в държавния бюджет, и в тази връзка ошетенява фиска; • Налагането на изходящи ограничения влияе пряко и в отрицателна посока на приходите от продажби на	Не се приема		Разпоредбите на чл. 112а, ал. 4 са били предмет на обществено обсъждане съвкупно с останалите предложения за изменение и допълнение на ЗАДС, част от ЗИД на ЗКПО (Обн., ДВ, бр. 96 от 06.12.2019 г., в сила от 01.01.2020г.). Въвеждането на лимит е национална разпоредба, съобразена с наблюдаваната практика преди влизането в сила на чл. 112а, ал. 4, а именно закупуването от безмитните магазини на търговски количества цигари (дори по 1-2 мастербокса) от физически лица, които в последствие се продават нелегално в другите държави членки (предимно Великобритания). Нелегалната дейност води до нерегламентирано формиране на доходи от физическите лица, избягване на данъчното им облагане, както и до негативен имидж на България, като страна, източник на „контрабандни“ цигари. Препратката към праговете в ППЗАДС (независимо, че те са по отношение въвеждането в страната на акцизни стоки), е с цел прилагането им по аналогия (не е целесъобразно създаването на прагове за

	дружества, в чийто предмет на дейност фигурира продажба на тютюневи изделия към крайни потребители, напускащи страната в посока друга страна членка на ЕС, и в тази връзка и на платимите корпоративни и други данъци към бюджета, както и на заежостта; • Според чл. 32, т.3 от ДИРЕКТИВА 2008/118/ЕО на Съвета на Европейския съюз, държавите-членки могат да определят примерни равнища, но само за целите на доказаване на това дали тютюневите изделия са предназначени за собствено ползване от частно лице. Определеното в случая равнище от 800 къса цигари би трябвало да е само един от критериите за преценка на това дали транспортираните стоки са за лично ползване или не. Превияването на количеството от 800 къса не е достатъчно само по себе си за да се твърди безспорно, че пренасяните стоки са с търговски характер; • Според същата Директива, чл. 33, параграф 1, неправомерно движение на акцизни стоки се санкционира с облагане на акциз, който става дължим в другата държава- членка (в тази, към която се транспортират). Към контрол в същата посока са насочени и текстовете в чл. 38 от същата Директива; • На интернет страницата на Европейския съюз Ешора.еу, в раздел Вашата Европа -> Граждани -> Пътуване Какво можете да вземете със себе си? - > Алкохол, тютюневи изделия, пари в брой и акцизи, ясно и недвусмислено е записано, че „всяка държава от ЕС може да определя максимално количество тютюневи изделия и алкохолни напитки, които можете да внесете там“. Количествата акцизни стоки, които могат да се изнесат от една държава членка към друга, не са регулирани. В тази връзка е налице общоприето възприятие сред гражданите на ЕС, че само и единствено притежателят на ЕС, че само и единствено притежателят страна би могла да осъществи контрол над количествата акцизни стоки, които се въвеждат в нея от друга страна-членка на ЕС; • Дори и при установени нередовности, Директивата урежда санкциите чрез заплащане на дължимия акциз, който от своя страна вече е платен и е по-висок от	лично ползване на акцизни стоки, различни при въвеждането и извеждането им от България).
--	--	---

КОНФЕДЕРАЦИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ (КРИБ)	минималните нива на акциза, определени от ЕС, а не чрез налагане на глоби.		
С §10 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДВ, бр. 102/31.12.2019 г./ считано от следващия ден - 01.01.2020 г., беше изменена разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ. С § 4 т.2 от ЗАКОН за изменение на Закона за местните данъци и такси /ДВ бр. 71 от 2020 г./, беше изменена разпоредбата на чл. 141, ал.2 от Закон за движение по пътищата. И двете разпоредби бяха изработени и приети от Народното събрание при второ четене на проекти за изменение на други закони, без да са залегнали в обсъжданите проектозакони, съответно без да е налице експертното становище на Министерството на финансите, без по тях да е проведено обществено обсъждане, без да са взети становищата, които и да било от заинтересованите от промените страни и без да е налице оценка на ефекта от подобни изменения, както изисква Закона за нормативните актове и добрите практики при промени в обхвата на данъчното облагане. С тези промени по недопустим начин първоначално се разшири базата за облагане по чл. 44 от ЗМДТ, а впоследствие - и обхватът на нотариалните заверки, за да се създаде форма на контрол при прилагането на тази разпоредба извън приходната администрация. Съгласно предишната редакция на текста на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ от облагане е данък придобиване по чл. 44, ал.1 от ЗМДТ бяха освободени сделките е МПС, които към момента на сделката не са регистрирани за движение в Р. България /т.е. нови автомобили, автомобили втора употреба - внесени за първи път в страната и автомобили е прекратена регистрация - без оглед на основанието за прекратяване/. Тази разпоредба беше приета през 2009 г. е цел да бъде освободен от данък износа на автомобили от Р. България е оглед изпълнение на общностни норми, тъй като налагането на подобен данък има характер на	С §10 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДВ, бр. 102/31.12.2019 г./ считано от следващия ден - 01.01.2020 г., беше изменена разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ. С § 4 т.2 от ЗАКОН за изменение на Закона за местните данъци и такси /ДВ бр. 71 от 2020 г./, беше изменена разпоредбата на чл. 141, ал.2 от Закон за движение по пътищата. И двете разпоредби бяха изработени и приети от Народното събрание при второ четене на проекти за изменение на други закони, без да са залегнали в обсъжданите проектозакони, съответно без да е налице експертното становище на Министерството на финансите, без по тях да е проведено обществено обсъждане, без да са взети становищата, които и да било от заинтересованите от промените страни и без да е налице оценка на ефекта от подобни изменения, както изисква Закона за нормативните актове и добрите практики при промени в обхвата на данъчното облагане. С тези промени по недопустим начин първоначално се разшири базата за облагане по чл. 44 от ЗМДТ, а впоследствие - и обхватът на нотариалните заверки, за да се създаде форма на контрол при прилагането на тази разпоредба извън приходната администрация. Съгласно предишната редакция на текста на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ от облагане е данък придобиване по чл. 44, ал.1 от ЗМДТ бяха освободени сделките е МПС, които към момента на сделката не са регистрирани за движение в Р. България /т.е. нови автомобили, автомобили втора употреба - внесени за първи път в страната и автомобили е прекратена регистрация - без оглед на основанието за прекратяване/. Тази разпоредба беше приета през 2009 г. е цел да бъде освободен от данък износа на автомобили от Р. България е оглед изпълнение на общностни норми, тъй като налагането на подобен данък има характер на	Приема се частично	Предложена е редакция, с която са обхванати само случаите на прекратена регистрация, в който не би следвало да бъде подновена регистрацията на моторното превозно средство. С цел предотвратяване избягването на това условие изрично е посочено, че изключението от облагане се прилага само в случай че няма последваща регистрация на моторното превозно средство от нов приобретател в страната. Посочените в становището други хипотези за прекратяване на регистрацията за движение в страната на моторно превозно средство не следва да се включват в разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ, тъй като моторното превозно средство или не съществува физически (при унищожаване и разкомплектоване) и следователно не е обект на облагане с данък при придобиване на имущество по ЗМДТ, или е възможна последващата му регистрация за движение в страната (например чл. 143, ал. 10 и 15 от Закона за движението по пътищата, съхраняване в частен имот). Тези хипотези не следва да бъдат включвани в разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ доколкото целта на същата е да се ограничават случаите на прекратяване на регистрацията с цел заобикаляне на закона и избягване плащането на данък при придобиване на моторно превозно средство.

		обмитяване и противоречи на правилата за свободно движение на стоки в рамките на ЕС. На практика, новата разпоредба на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ разшири значително предмета на облагане, като в същия влязоха всички МПС, които някога са притежавали българска регистрация и въпреки че същата е прекратена /без оглед на основанието/, тези МПС остават облагаем обект „завинаги“. Така, считано от 01.01.2020 г., е промяна на текста в ЗМДТ, облагането на изнасяните автомобили беше възстановено, като се засегнаха и редица други освободени хипотези. Вместо да улесни прилагането на закона, промяната създаде редица практически проблеми, а същевременно не предвиди никакъв контрол за прилагането на новия ред за облагане. Контрол /макар и в доста неудачна според нас форма и в противоречие с принципа на намаляване на административната тежест/ беше въведен едва е промените в Закон за движение по пътищата, обнародвани в ДВ бр. 71 от 2020 г. Този контрол все още не функционира, а и е нормативно допустим, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 144, ал. 4 от Закона за движението по пътищата МВР предоставя на нотариусите достъп единствено до базата данни е регистрирани МПС, но не и до тези, чиято регистрация е прекратена и нотариусите няма да са в състояние да извършват каквато и да било проверка при заверяване на подписите на страните относно МПС - обект на сделката. Следва да се има предвид, че прекратяването на регистрацията на МПС /което считахме за реалната причина за коментираните промени на законодателната уредба/ може да настъпи на различни основания, уредени в Закона за движение по пътищата, Наредба I-45/2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства и други специализирани
--	--	---

	нормативни актове, както и породени от практиката случаи, а именно: 1. Поради тотална щета съобразно чл. 390 от КЗ 2. Поради износ при продажба на чуждестранно лице или промяна на местожителството на собственика извън територията на Р. България 3. В резултат на наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от Закона за движение по пътищата /при по-тежки нарушения на правилата на движение/. 4. Служебно, в случаите на чл. 7, 8, 9, 10, 15 от Закона за движение по пътищата /за изоставени МПС, за МПС без действаща застраховка ГО, за неперерегистрирани в срок МПС, при конфискация или установена манипулация на идентификацията/. 5. При обявяване на МПС за издирване /при кражба, грабеж, обсебване/ 6. Поради бракуване в резултат на унищожаване, физическа амортизация или отказ на собственика от правото му на собственост върху МПС 7. По искане на собственика при отказ за ползване на МПС и съхраняването му в частен имот. Считаме, че е обществено оправдано във всички посочени по-горе случаи при разпоредителни сделки е МПС /или неговите останки/ да не се дължи данък придобиване от последващи приобретатели, закупили това МПС без възможност да го ползват предвид прекратената му регистрация. В този смисъл, намираме действащата до 31.12.2019 г. правна уредба за справедлива и отразяваща целта на данъка по чл.44, ал.1 от ЗМДГ - а именно да се облага единствено вторичния пазар на МПС, регистрирани в страната, но не и вноса, износа и търговията е МПС в страната, представляващи стокова наличност, претърпели ИПП или бракувани е друга цел. Отчитайки, че част от хипотезите на прекратяване на регистрацията позволяват избягване на	
--	---	--

	данъчно облагане е данъка по чл. 44, ал.1, предлагаме в закона да бъдат регламентирани изрично, че данък придобиване се дължи в тези случаи, при които МПС отново бъде регистрирано за движение в страната в срок до 1 година след прекратяване на регистрацията /докогато след този срок регистрацията не би представлявала отклонение от облагане, а безсрочното следене на това дали един автомобил някога е бил регистриран представлява значително затруднение за оборота/. Предлагаме също и по различен начин да бъде уреден и контрола за спазването на уредбата. Считаме че изискването за сделките за нерегистрирани МПС да подлежат на нотариална заверка съобразно чл. 144 от Закона за движението по пътищата само и единствено за да се провери събирането на местния данък е една неоправдана и нерационална мярка, която освен че поражда допълнителни излишни разходи за страните и неоправдана административна тежест за гражданския и търговския оборот. Недопустимо е администрацията /в случая - общинските органи за събиране на приходите/ да прехвърлят своите контролни функции по събиране на един пряк данък на трети лица /нотариусите/, при това за сметка на дължими такси от данъкоплатците. Контролът за събиране на данъка по чл. 44 от ЗМДТ следва да е ангажимент единствено на приходната администрация на съответните общини, като същият е напълно възможен благодарение на изградения електронен обмен между общините и службите по регистрация на МПС. Категорично неприемливо е и да се създават изкуствени административни пречки за продажбите на употребявани МПС извън територията на Република България посредством изискването за нотариални заверки на договорите за покупко-продажба. Подобно изискване представлява нарушение на правилата за свободно движение на стоки, тъй като де факто пречатства свободния износ чрез нетарифна мярка. Нотариалната заверка изисква присъственото подписване на договорите в Р. България. Предвид че	
--	--	--

		купувачът в тези случаи по дефиниция е чуждестранно лице, което не пребивава в Р. България физическото му явяване или упълномощаването на негов представител чрез нотариално заверено в чужбина пълномощно, което следва да бъде придружено е апостил или консулска заверка, за да бъде признато в Р. България на практика обезмисля подобни сделки. Препятстването на продажбата на употребявани МПС в чужбина противоречи и на интересите на Р. България, доколкото това пречи на обновяване на автопарка и на покупката на нови автомобили, което пък допълнително лишава държавата от внасяне на данъци и такси. В тази връзка бихме искали да подчертаем, че е оглед целите на данъчното облагане, е необходимо да бъдат разграничавани търговците от крайните потребители. За търговеца моторните превозни средства са стока и върху реализираните печалби от продажбата им те заплащат всички дължими данъци - в това число ДДС, данък печалба, екотакси и др., и даването на приоритет от държавата на събираемостта на данъка по чл. 44 от ЗМДТ чрез предприетите през 2020 г. законодателни промени на практика ограничава търговията и лишава фиска от значителни други постъпления. Местният данък върху придобиването по чл. 44 от ЗМДТ следва да се дължи от крайния ползвател на МПС при описаните хипотези, свързани с регистрацията и ползването на МПС, а не да прелятства свободното търгуване на МПС, вкл. и техния износ. Предвид изложеното, предлагаме следните промени в законодателството: В Закон за местните данъци и такси: Чл. 44 (1) (4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г.; изм., бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.; изм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.; предишна ал. 3, бр.95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.; изм., бр. 102 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г., изменена ...) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни
--	--	---

	средства, които към датата на сделката не са регистрирани за движение в страната, освен ако моторните превозни средства са имали предходна регистрация в страната и до 1 година след прекратяването ѝ бъдат регистрирани повторно в страната от лице, различно от собственика към датата на прекратяване на регистрацията или негов наследник/ универсален правопреемник. В тези случаи чл. 45 не се прилага, а лицето, на чието име е извършена регистрацията, се задължава да подаде декларация по чл. 49, ал. 2, да представи към нея застрахователна оценка и да плати данъка в срок до 2 месеца от регистрацията на МПС. Чл. 51 (1) (б) (нова) Ако в срока по чл. 44, ал. 4 задълженото лице не представи необходимите документи, на общинската администрация, на база на уведомлението по ал. 3 и след като служебно се снабди със застрахователна оценка, определя и начислява данъка по чл. 44, ал. 1 на задълженото лице. В Закон за движението по пътищата: Чл. 141 (1) (2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г.; доп., бр. 71 от 2020 г., в сила от 13.11.2020 г., изменена) При прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, на регистрирани ремаркета с товароносимост над 10 тона, на регистрирани колесни трактори и на регистрирани мотоциклети с работен обем на двигателя над 350 см³, подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени. (3) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 28.12.2017 г., изменена) Прехвърляне собствеността на регистрирано превозно средство на лице без постоянен адрес или адресна регистрация в Република България се извършва по реда на ал. 1	
--	--	--

	след прекратяване регистрацията на превозното средство и връщане на табелите с регистрационен номер в съответната служба за регистрация на пътното превозно средство. Разчитаме на Вашия професионализъм и експертиза и се надяваме че предложените от нас промени ще бъдат отразени в пакета данъчни закони за 2021 г. и защитени пред народните представители, за да бъде възстановена справедливостта на облагането с данъка по чл. 44 от ЗМДГ и да се отстранят допуснатите от законодателя нарушения на правото на ЕС и изкуствени административни пречки пред свободната търговия с употребявани автомобили. Така ще се подобрят условията за изваждане от автопарка на употребявани автомобили, което ще улесни замяната им с нови, по-екологични такива, ще се улесни търговския оборот и съответно ще се гарантират повече приходи в републиканския бюджет.		
	Допълнително предложение: за изменение и допълнение на § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане Предложените изменения целят съдействие и стимул на българските стопански субекти в процеса на привличане на капитали на най-големите световни борси. Разширяването на обхвата на данъчния режим, прилаган за печалбите, реализирани от разпореждане с финансови инструменти на регулирани пазари, към момента само в рамките на ЕС и ЕИО ще благоприятства привличането на капитал от българския бизнес и ще отговори по един модерен и адекватен начин на конкурентното предимство на други юрисдикции, предоставящи по-добра алтернатива. В резултат на приемане на предложените промени и включване на всички борси, а не само на тези от ЕС и ЕИО, в обхвата на данъчния режим, редица бизнеси ще продължат да развиват дейността си в страната и да бъдат обект на данъчно облагане в България получавайки в България облекчението, което иначе намират в други европейски страни. Нещо повече,	Приема се	

	въвеждането на предложеното разширяване на обхвата на данъчния режим ще превърне България в привлекателна юрисдикция за компании, които са насочени към капиталови пазари извън ЕС. Предвид изложеното, предлагаме следните промени в ЗКПО: 1. Пар. 1, т. 21, б. „а“ - разпоредбата следва да включи и разпоредения с финансови инструменти, извършени на регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън Европейския съюз и Споразумението за Европейското икономическо пространство. § 1. По смисъла на този закон: 21. (изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 01.11.2007 г.; изм. изцяло, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Разпоредение с финансови инструменти" за целите на чл. 44 и 96 са сделките: а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.; изм., бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г.) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти или на друг регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън Европейския съюз и Споразумението за Европейското икономическо пространство; "права" за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала; 2. Етар. 1, т. 21, б. „б“ - разпоредбата следва да включи и разпоредения с финансови инструменти, сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане и в държава извън	
--	---	--

	Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство. б) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане в страната или в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство; 3. Пар. 1, т. 21, б. „г“ - разпоредбата следва да включи и разпореджения с финансови инструменти, сключени при условията и по реда на търгово предлагане и в държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство. г) (предшна буква "в" - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единнадесета, раздел 11 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогични по вид сделки в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство.		
“А1 БЪЛГАРИЯ” ЕАД	На портала за обществени консултации на Министерския съвет на 11.09.2020 г., е публикуван проект на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност („Проекта“ или „ЗДДС“), публикуван на адрес: http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=5435. С настоящото писмо, в определения за това срок, бихме искали да представим становището и предложенията на „А1 България“ ЕАД (А1) по Проекта, както следва: 1. По изменението, въведено с § 6б, т. 2, от Проекта, а именно:	Приема се	Направено е ново предложение, търсещо балансирано решение във връзка с всички относителни предложения за промени.

	§ 66. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38 и 69 от 2020 г.) се правят следните допълнения: 2. В чл. 88, ал. 1 след думите „могат да подават“ се добавя „ в срок до 25 ноември на съответната година“. По-конкретно, чрез Преходните и заключителните разпоредби на Проекта, се предлага изменение в чл. 88, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, като разпоредбата ще придобие следния текст: „ Чл. 88. (1) Данъчно задължените лица могат да подават в срок до 25 ноември на съответната година декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се оплищават от дължимия годишен корпоративен данък.“ Предлагаме цитираното изменение в текста на чл. 88, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, да отпадне от Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност. Мотиви за предложението: Редакцията на чл. 88, ал. 1, която е приложима към настоящия момент, датира от влизането в сила на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) 01.01.2007 г., с една редакция в сила от 01.01.2013 г. Това означава, че текущият ред, по който данъчно задължените за корпоративен данък лица могат да променят своите авансови вноски за текущата година при разлика между декларираните в годишната данъчна декларация по чл. 92 за предходната година, е останал относително стабилен.	
--	--	--

	Най-напред следва да се има предвид, че доколкото ал. 2 на чл. 88 от ЗКПО предвижда намалението, съответно увеличението на авансовите вноски да се ползва след подаването на декларацията по ал. 1, то във връзка с чл. 90 от ЗКПО досегашните срокове за извършване на подобна промяна на авансовите вноски за последната вноска, са били фиксирани на 15-о число на месец декември. С предложената промяна в текста на чл. 88, ал. 1 от ЗКПО, данъчно задължените лица ще бъдат задължени да прогнозираят своите данъчни резултати за текущата година с 20 дни по-рано, но едновременно с това не се променя срокът за извършването на вноската към бюджета. Така лица, които са прогнозирали даден резултат в срока до 25 ноември на съответната година, но открият в срок до 15 декември на годината, че имат материално разминаване в прогнозата, поради еднократен ефект в края на периода или поради това, че последните месеци на годината традиционно са трудно прогнозируеми за бизнеса поради ефектите на предпразничното потребление, ще бъдат принудени да направят своята последна авансова вноска за текущата година без възможност да я коригират, дори при налична информация за необходимост от това. Последното ще доведе до по-голяма вероятност от формиране на разлики между годишния корпоративен данък за текущата година над определените авансови вноски, което ще се отрази в задължение за по-високи лихви за данъчно задължените лица съгласно чл. 89 от ЗКПО. Альтернативно, данъчно задължените лица, за да избегнат разходите за лихви, ще бъдат принудени в срока до 25 ноември да прогнозираят завишена стойност на годишния корпоративен данък, с което ще се засили ефекта на безлихвено кредитиране на бюджета. Обръщаме внимание, че за тези увеличени разходи за данъчно задължените лица не е представена оценка на въздействието в приложения Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието. В мотивите към промяната на чл. 88, ал. 1 от ЗКПО е посочено, че с предложената промяна „ще се осигури по-голяма предвидимост на данъчните приходи в	
--	---	--

	бюджета, съответно ще се осигури възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящ срок, както и ще се избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения“. В мотивите е отбелязано още, че „Промените, които се предвиждат в проекта на акт не са свързани с разходи за данъчно задължените лица“. Видно обаче от казаното по-горе, предложената промяна в чл. 88, ал. 1: - Няма да спомогне за избягването на концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината, доколкото сроковете за извършване на последната авансова вноска по чл. 90 от ЗКПО остават непроменени (т.е., 15 декември на текущата година). - Ще увеличи разходите на данъчно задължените лица за лихви за превишаване на корпоративния данък за текущата година над определените авансови вноски по чл. 89 от ЗКПО. Това увеличение на разходите на данъчно задължените лица не е оценено във Формуляра за частична предварителна оценка на въздействието. - Ще увеличи размера на авансовите вноски, които данъчно задължените лица правят, за да избегнат разходите за лихви, с което ще засили ефекта на безлихвено кредитиране на бюджета от страна на данъчно задължените лица. Това увеличение на разходите на данъчно задължените лица не е оценено във Формуляра за частична предварителна оценка на въздействието. - Ще наруши стабилния ред за промяната на авансовите вноски, съществуващ почти без редакции от 01.01.2007 г., без да са извършени заедно с това промени в други нормативни или поднормативни актове във връзка с бюджетния процес, които да налагат подобна промяна.	
--	--	--

Асоциация на счетоводителите и счетоводните предприятия (АССП)	В заключение на казаното по-горе, според нас предложената промяна в чл. 88, ал. 1 от ЗКПО няма да постигне заложения в мотивите цели, но ще наруши стабилния ред за извършване на промени на авансовите вноски, както и ще доведе до увеличени разходи за данъчно задължените лица, които не са оценени по надлежащия ред. Поради тази причина предлагаме предложената промяна да отпадне.		
	В оглед оптимизацията на изготвянето на Годишните данъчни декларации по реда на чл. 92 ЗКПО на търговските дружества и подобряването на процеса на Годишно счетоводно приключване бихме искали да направим следните 2 предложения: Предложение 1 В §66 се създава точка 4: 4. В чл. 92, ал. 2 изразът „в срок до 31 март на следващата година“ се заменя с „в срок до 30 юни на следващата година“ Предложение 2: Да се направи промяна в чл. 40 на Закона за счетоводството, като: - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „а“ текстът „в срок до 31 май на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „б“ текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „в“ текстът „в срок до 31 юли на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40, ал.1, т.2 текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40, ал.1, т.3 текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“	Приема се	
		Не се приема	Предложението е неясно и сроковете, които са цитирани се неточни, защото чл. 40 от действащия Закон за счетоводството гласи: Чл. 40. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 22, букви "а", "б" и "в" от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа. (2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като: 1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността; 2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието. Очевидно предложението касае изменение на текстовете, които се съдържат в Закона за счетоводството, отменен с ДВ бр. 95 от

	Смятаме че такава промяна ще подобри качеството на Годишните отчети, ще създаде по-добра организация в процеса на Годишно счетоводно приключване, ще намали напрежението както сред колегите счетоводители, така и сред служителите на НАП и ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР и РЕГИСТЪРА НА ЮРИДИЧЕСКИТЕ ЛИЦА С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ, ще балансира и намали административната тежест за фирмите. Тази промяна беше приложена през 2020 г. във връзка с въведеното Извънредно положение във връзка с разпространението Ковид-19 и беше приета с голямо задоволство както от страна на бизнеса, така и от страна на счетоводната общност.		08.12.2015 г., т.е. не може да се изменят срокове в действащ нормативен акт.
„Изипей“ АД	Във връзка с провежданите обществени консултации по Проект на ЗИД на ЗДДС на („Проекта“), публикуван на 11.09.2020 г. на портала за обществени консултации на Министерски съвет, в рамките на определения срок, представяме на вашето внимание становище на „Изипей“ АД, в качеството му на доставчик на платежни услуги по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закон за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) - дружество за електронни пари, лицензирано от Българска народна банка (БНБ). Оценяваме положително предложените изменения в чл. 118 от ЗДДС, както и другите предложени изменения в законопроекта, с които се отменят въведените преди две години реда на изисквания, свързани с т. нар. „Софтуери за управление на продажбите в търговски обект“ (СУПТО). Същевременно, обсъждайки така предложените изменения в чл. 118, от ЗДДС, бихме искали да обърнем внимание на следното:		
	След влизане в сила на предложените с проекта изменения и допълнения в чл. 118 от ЗДДС, ще възникне и необходимост от сериозни изменения и	Не се приема	Разпоредбите, касаещи неписъствените плащания с карти създават алтернативна възможност за отчетност на липата,

	допълнения и в издадената на основание чл. 118 от ЗДДС Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба Н- 18). В тази връзка, бихме искали да отбележим, че по повод отпадането на изискванията за СУПТО следва да се преразгледат детайлно и наложените изисквания, както в ЗДДС, така и в Наредба Н-18 към лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин. Следва да бъде взето предвид например, че при сега действащата нормативна уредба, поради редицата различни тълкувания на нормативните разпоредби в ЗДДС и Наредбата, възникнаха спорове относно това в които случаи даден електронен магазин е СУПТО, както и за кои методи на плащане лицето, извършващо продажби чрез електронен магазин е задължено да издава фискална касова бележка. През 2019 г. в ЗДДС бяха внесени известни уточнения, като се направи разграничение между присъствено и неприсъствено плащане с платежна карта и се въведоха уточнения, че при извършване на неприсъствени плащания с карти търговецът може и да не издава фискална касова бележка, а заместващ документ. Считахме, че тези правила следва да бъдат доразвити и преразгледани отново и прецизирани в контекста на предлаганите с настоящия Проект изменения в чл. 118 от ЗДДС. Поддържаме становището си, излагано многократно пред компетентните органи през последните две години, че по същество плащането посредством платежна карта не се различава съществено от платежните услуги „кредитен превод“ (чл. 4, т. 3, б. „в“ ЗПУПС) и „директен дебит“ (чл. 4, т. 3, б. „а“ от ЗПУПС), доколкото същото се инициира от открита на плаща платежна сметка в банка (или при друг доставчик на платежни услуги) и постъпва отново по платежна сметка на търговеца в банка или при друг доставчик на платежни услуги. Картата е само средството/инструментът, с който клиентът дава		извършващи продажби чрез електронен магазин. При извършване на такива плащания, лицето има възможност да направи избор, който в контекста на предлаганата отмяна на разпоредбите, касаещи СУПТО, няма да зависи от това дали използва такъв софтуер или не. Също така, макар и от техническа гледна точка начина на извършване на самото плащане с карти или чрез „директен дебит“/„кредитен превод“ да не се различава съществено, за целите на ЗДДС не е изпълнено изискването платената сума да е обвързана с конкретната продажба/доставка на стоки или услуги, т.е. не може да се индивидуализира връзката между плащането и конкретната продажба. Ето защо, при плащане с банкова дебитна или кредитна карта (независимо дали е присъствено или не), нормативната уредба изисква задължените лица да документират извършваните продажби/плащания чрез фискален бон, който да бъде предоставен на клиента. При извършване на неприсъствени плащания се допуска вместо фискален бон да се издаде друг документ, съдържащ съответните реквизити позволяващи обвързката между продажбата/доставката на стока/услуга и плащането.
--	--	--	--

	своего съгласие пред издателя на картата (неговия ДПУ) да се извърши превод по сметката на търговеца. При извършване на покупка от електронен магазин и заплащане чрез карта, клиента получава цялата необходима информация и данни за закупената стока/услуга, както от търговеца, така и от доставчика на платежни услуги, изпълняващ платежната операция. В този смисъл, намираме, че въвеждане на изисквания за издаване на допълнителен (заместващ фискалната касова бележка) документ от самия търговец е непропорционално и следва да отпадне, както от ЗДДС, така и от Наредба Н-18. При плащане с карта издателят на картата прехвърля/превежда по електронен път сумата на плащането от сметката на клиента по сметката на получателя (търговец). В този смисъл, тези плащания във всички случаи се извършват чрез лицензиран доставчик на платежни услуги, тоест те са проследими и прозрачни от момента на иницирирането си до момента на получаването на плащането. Получаването на плащанията по платежна сметка на търговеца при доставчик на платежни услуги по смисъла на ЗПУПС гарантира проследяемост, възможност за идентифициране и отчетност на всяко отделно плащане.		
В продължение на горното, считаме че изисквания, заложи в чл. 52г от Наредба Н-18 и по-конкретно подаване на информация към НАП от самия електронен магазин за извършените от него продажби също следва да отпадне. Особено с оглед въведените изисквания и задължения в Закон за НАП за самите доставчици на платежни услуги да предоставят ежесмесни справки към НАП, съдържащи посочената информация (чл. 25, ал. 3 от ЗНАП). Изпий АД ще представи и конкретни предложения за редакции в текстовете на Наредба Н-18, при обявяване на обществена консултация по проект за изменение и допълнение на наредбата.	Не се приема	Направените предложения не касат публикувания за обществено обсъждане нормативен акт, а подзаконова нормативна уредба, която следва да бъде приведена в съответствие с промените в закона.	
Използваме възможността да обърнем внимание и на предложената с Проекта промяна в чл. 88 от Закон за корпоративното подоходно облагане. Считаме, че посоченият текст следва да запази действателта си към	Приема се	Направено е ново предложение, търсещо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.	

	момента редакция. Намаляването на срока за подаване на декларации за промени в авансовите вноски до 25 ноември на текущата година изключва прогнозирането на финансовия резултат за последните два месеца от годината. Намираме, че предложеното изменение ще има по-скоро негативен ефект за бизнеса, като ще доведе до заплащане от страна на предприятията на лихви върху не внесени авансови вноски или до надвнесени такива, вследствие на неточно прогнозиран финансов резултат.		
	В заключение, благодарим за предоставената възможност да представим бележки и предложения по Проекта. Надяваме се същите да допринесат за внасянето на повече яснота за задължените лица по Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС), и за доставчиците на платежни услуги, а също и за контролните органи на НАП, при практическото прилагане и изпълнение на разпоредбите и изискванията на ЗДДС и Наредба Н-18. Също така, считаме че с посочените предложения ще се постигне балансиран подход и равнопоставено третиране на българските търговци, с тези осъществяващи дейност по реда и при условията в останалите държави - членки на Европейския съюз.		
БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО- ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА (БТПП)	По посоченият по-горе законопроект и предложения за изменения и допълнения Българска търговско-промишлена палата (БТПП) изразява следното становище: БТПП принципно подкрепя предложенията за изменения в ЗДДС свързани с хармонизирането на европейско законодателство, а именно: Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (Директива (ЕС) 2017/2455) (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.) и на Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива (ЕС)		

	2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (Директива 2019/1995) (ОВ, L 313/14 от 4 декември 2019 г.), с изложените мотиви. Палатата счита, че в контекста на доставки и услуги, както и дистанционните продажби на стоки и вноса на стоки с ниска стойност, е важно за фирмите и компаниите да се подобри режима на функциониране на ДДС в Европейския съюз. Предложенията в законопроекта изменения в голяма степен постигат тази цел, но някои от направените промени са неприемливи. 1. Конкретни предложения по текстовете: 1. По отношение на § 3 изменение на чл. 14, ал. 1 и ал. 3, т.1 от проекта, с които се определя дистанционната продажба на стоки, считаме че използвания термин „непряко намесване“ е неясен и трябва да се коригира. <i>Мотиви:</i> В дистанционната продажба би било трудно (дори невъзможно) да се установи дали има непряка намеса на доставчика. В тази връзка би било удачно да се разпие в преходните и заключителните разпоредби, как и при какви условия ще се тъкува, че има „непряка намеса“ или терминът да се замени, за да не се стига до различни тълкувания на нормата. 2. По отношение на § 4 - нов чл. 14а, ал. 11, изречение второ от проекта, считаме че минималните критерии за съхранената обобщена информация трябва да бъдат разписани на ниво закон. <i>Мотиви:</i> Налагането на нови регулации върху фирмите и задължаването им за воденето на различни статистически данни и информация и нейното съхранение за срок от 10 години е свързано с огромни разходи. Налице са и становища от членове на БГПЦ, че е целесъобразно подобни регулации да се уреждат на ниво закон, за да не могат да бъдат изменени често или дори ежесечно, какъвто беше казуса с наредба	Не се приема	Употребеният термин „намеса непряко“, използван в проектозакона е пояснен в разпоредбата на чл. 5а, от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, който е с пряко приложение. Срока е регламентиран в член 242а от Директива (ЕС) 2017/2455
--	--	--	---

	Н-18 и много други правилници. 3. По отношение на § 4 - нов чл. 14а, ал. 13 и ал. 14, считаме че нормата е необходимо да се редактира. <i>Мотиви:</i> Необходимостта от съхранение на статистическа информация в срок от 10 години в определени електронни файлове е нецелесъобразно, тъй като много често поддържаните от софтуерните компании електронно четими формати се подновяват многократно в рамките на по-кратки периоди. Въпреки че директивата задължава фирмите за срок от 10 години, с напредването на технологиите и опадането на определени електронни формати ще се наложи една непрекъсната промяна в законодателството. Това ще натовари допълнително компаниите, които освен, че ще трябва да намерят финансиране за осигуряване на електронни носители, които да поддържат базата данни от електронни файлове, ще постави и много въпроси относно възможността за тяхната четимост след известен период. В тази връзка предлагаме да не се определя конкретен електронен формат за съхранение на файловете, а да се заложат минимални критерии за тяхното съдържание, определени в закона, а не в правилника. 4. По отношение на § 12 - нов чл. 576, ал. 8 и ал. 10, считаме че нормата е необходимо да се редактира, съгласно изказаните вече съображения в т. 1 и т. 3 по-горе. 5. По отношение на § 25 - изменение на чл. 108, ал. 1, считаме че при отмяната на т. 2, трябва да се предвиди нормативно преномериране на останалите точки в алинея 1 на чл. 108 от ЗДДС. 6. По отношение на § 29 - изменение на чл. 118, считаме че при отмяната на т. 7 в ал. 4 и ал. 14-18, трябва да се предвиди нормативно преномериране на останалите точки и алинеи в чл. 118 от ЗДДС.	Не се приема Не се приема Не се приема Не се приема	Разпоредбите в Директивата са мотивирани в Съобщение на ЕК, като целта е борба със сивата икономика Правнотехническите правила не допускат таква автоматично преномериране на алинеите в една разпоредба, тъй като в други разпоредби от същия закон или в други закони също би могло да се реферира към тези алинеи и механичната смяна на
--	--	---	---

	7. По отношение на § 30 - изменение на чл. 120, изказваме същите съображения като в по-горните т. 5 и 4, че е необходимо да се предвиди преномериране на останалите алинеи в нормата. 8. По отношение на § 33 - изменение на чл. 152, ал.2, считаме че нормата трябва да се редактира, като думата „някой“ трябва да се прецизира. <i>Мотиви:</i> С така предложения текст за изменение - „За доставка на услуги дистанционни продажби на стоки или някой вътрешни дистанционни доставки на стоки“ се създава предпоставка за различно тълкуване в кои случаи ще се пораждат правото на избор на регистрация. Поради това следва да бъде изведен критерий, с който да се определи по несъвремен начин дали съответното право е възникнало или не, в зависимост от конкретиката на съответната вътрешна дистанционна продажба. Същата основания изказваме и за използването на изразът „някой вътрешни дистанционни продажби“ в текстовете на чл. 152, чл. 156 и чл. 157 от Проекта на ЗДДС. 9. По отношение на § 35 — изменение на чл. 154, ал.8 считаме, че текстът трябва да се редактира. <i>Мотиви:</i> Залагането на срок „не по-късно от 10-то число на месеца“ е нецелесъобразен. При условие, че промяната на данните в подаденото заявление настъпи на последния ден от даден месец, то срокът за подаването на заявлението ще е не повече от 10 дни, докато периодът става почти месец и половина в случай, че промяната настъпи на първо число от месеца. В тази връзка предлагаме да се определи максимален срок, който да се дефинира в брой календарни или работни дни. 10. По отношение на § 41 - изменение на чл. 158, ал. 4 предлагаме техническа редакция в текста, като думата	Не се приема Не се приема Не се приема	номерацията им ще доведе до объркване и неяснота. Такава преномерация ще създаде необходимост от промяна и в други законови или подзаконови актове, които реферират към тези алинеи, което ще е неефективно и необосновано. Вътрешностните дистанционни продажби на стоки зависимост от лицата, които ги извършват на стоки или стоки от трети страни, само когато се улесняват от електронен интерфейс се делят на две доставки, като някоя от тези две доставки може да е вътрешна дистанционни продажби на стоки. Срока е определен в разпоредбата на чл. 57з, от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, който е с пряко приложение.
--	--	--	---

	„действително“ преди думите „парично плащане“ отпадне. 11. По отношение на § 46 - изменение на чл. 159г - създаване на задължение на лицето, регистрирано на основание чл. 154, 156, или 157а, да води електронен регистър, считаме че нормата е необходимо да се редактира. <i>Мотиви:</i> Във връзка с необходимостта от съхранение на статистическа информация и поддържането на база данни от електронни файлове, целесъобразно би било освен за задължените лица, а и за органите по приходите, да се заложат минимални критерии за тяхното съдържание, определени в закона. По този начин ще се избегне и необходимостта от тяхното допълване и повторно изпращане към съответните институции.	Не се приема Не се приема	Текста на разпоредбата е съобразен с разпоредбите на чл. 41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, във връзка с чл. 66а от Директива 2006/112/ЕО. Съдържанието на регистъра по чл. 159г, ал. 1“ е определено в чл. 63в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026, към който препраща точка 102 и 103 от § 58, т. 4 на проектозакона.
--	--	---	---

			III. По отношение на предложените изменения в Закона за акцизите и данъчните складове като предлагаме да се направят и следните корекции: 12. В чл. 24а, ал. 1 да се създадат изречение второ и	Не се приема	Следва да се има предвид, че редовното водене на счетоводна отчетност е задължение за всички категории лица, определени съгласно чл. 19 от Закона за счетоводството. Основната
--	--	--	---	----------------------------	---

	трето със следния текст - „Освобождаването от облагането с акциз на енергийни продукти по чл. 24, ал. 2, т. 1 се прилага и за лица, които са доказали своята финансова изрядност с редовно водено счетоводство. Редовното водено счетоводство се доказва с междинни отчети за видовете и количествата на енергийните продукти с двойно предназначение, които отчети са съставени, както съгласно основните правила предвидени в стандарт № 34 „Междинно счетоводно отчитане“, така и с конкретни изисквания за сроковете, форми и контрол дадени от Министъра на финансите на основание чл. 27, т.3 от Закона за счетоводството.“ 13. В чл. 110 да се създаде нова алинея (б) със следния текст - „Лице придобила право на облекчен режим по реда на чл. 24а, ал. 1, изречение второ и трето, за което се установи нарушение на финансовата изрядност във връзка с воденото от него счетоводство, губи придобитото в цитираната разпоредба право за срок от една година.“ <i>Мотиви:</i> Предложението за създаване на нов правен институт, с който законодателно ще се въведе облекчени административни и финансови изисквания към българските фирми, които са доказали своята добросъвестност, ще спомогне икономическите оператори в условията на пандемия и ще допринесе за тяхната конкурентоспособност на вътрешния пазар. Тази практика за въвеждането на облекчени режими за изрядни платци е заложена и като политика на Европейския съюз.		цел на междинното счетоводно отчитане е да се представи навременно и надеждно счетоводно отчитане, което подобрява възможността на инвеститорите, кредиторите и на другите потребители да разберат възможността на предприятието да генерира печалби и парични потоци и неговото финансово състояние и ликвидност. В този смисъл, воденето на такава отчетност би помогнало, както на лицата, така и на контролните органи за целите на правилното прилагане на освобождаването от облагане с акциз на енергийните продукти с двойно предназначение, но не може да бъде стимул за прилагане на режима по освобождаване от облагане с акциз на енергийните продукти с двойно предназначение.
	IV. БТИП изразява следното становище по предложенията за изменения в Закона за корпоративното подоходно облагане: 14. По отношение на § 66 - изменение на чл. 88 от Закона за корпоративното подоходно облагане, считаме че предложението за въвеждането на срок (до 25 ноември на съответната година) трябва да отпадне. <i>Мотиви:</i> Предложеният срок би създал затруднения за малките и средни предприятия, които не разполагат с	Приема се	Направено е ново предложение, търсещо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.

	финансови и счетоводни отдели и/или експерти и разчитат изцяло на външни фирми за своето счетоводно обслужване, тъй като те няма да могат да отчетат финансовата информация за последните два месеца от четвъртото тримесечие на годината и да прогнозират своите бюджети. Много търговци отчитат през последните два месеца на годината повишени обороти, което зависи от дейността и сезонността на компанията, което от своя страна ще промени и прогнозите при авансовия данък. При неясна картина за икономическото развитие, дори и за бъдещи периоди за някои сектори, прогнозирането на печалбите ще стане още по-трудно за фирмите. В тази връзка по-ранното деклариране трябва да се обвърже със по-широк спектър на процентно отклонение, както и с ограничаване на санкциите при нарушения. Алтернативно предлагаме срокът да бъде променен на 15 декември.		
Бенцислав Величков	Господа, какво става с увеличаване оборота за регистрация по ЗДДС. Повече от половината микропредприятия вече не съществуват. Нищо не правите за тях. Престъпление, административни тежести, документация, страхотия. Никой не иска вече да започва бизнес	Не се приема	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и опенен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна отнсно

			този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
Българска Е-комерс Асоциация (БЕА)	В качеството на организация с нестопанска цел, работеща в обществена полза за развитието на електронната търговия в България и обединяваща водещи компании от цялостната еко-система на електронната търговия (платформи за електронни магазини, електронни магазини, услуги за е-комерс, логистика и електронни разплащания) Българска Е-комерс Асоциация (БЕА) представя своята позиция относно публикувания на страницата за обществени консултации Законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС): I. Подкрепяме предложените нови разпоредби за въвеждане в ЗДДС, свързани с разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансграничната електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадаължени лица. II. Подкрепяме категорично предложената отмяна на чл. 118 от ЗДДС, с който се определят изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). След отмяната на чл. 118 от ЗДДС обаче стои отворен въпросът как ще бъде изменена Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, т.к. с отмяната на чл. 118 от ЗДДС не отпадат изискванията към отчитането на продажби през електронен магазин — там продължава да съществуват схемите на импортерите за комуникация между електронен магазин и СУПТО. III. Предлагаме следната промяна в Чл. 118 ал. (3а):	Не се приема Направените предложения не касаят публикувания за обществено обсъждане нормативен акт, а подзаконова нормативна уредба, която следва да бъде приведена в съответствие с промените в закона.	
	III. Предлагаме следната промяна в Чл. 118 ал. (3а):	Не се приема	Регламентираната с ал. 3а на чл. 118 възможност е с цел създаване на ред за отчетност на електронните магазини.

БЕЛГАРСКА ПЕТРОЛНА И ГАЗОВА АСОЦИАЦИЯ (БПГА)	Сегашният текст е: Чл. 118 ал. (3а) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 10.12.2019 г.) В случаите на неprisъствено плащане с кредитна или дебитна карта по продажби/доставки на стоки или услуги се допуска вместо фискален или системен бон да се издава и предоставя на получателя по електронен път документ за продажбата, който не е издаден от фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Условието за прилагане на тази разпоредба, формата и съдържанието на документа, както и редът и начинът за издаване на документа и задълженията за предоставяне на данни от документа към Националната агенция за приходите се определят с наредбата по ал. 4. Да отпадне следният текст в него: Условието за прилагане на тази разпоредба, формата и съдържанието на документа, както и редът и начинът за издаване на документа и задълженията за предоставяне на данни от документа към Националната агенция за приходите се определят с наредбата по ал. 4. Мотиви: Принцип за съразмерност на мярката с преследваната цел на ЗДДС. ЗДДС не съдържа алтернативен режим за отчитане на електронните магазини и Българска Е-комерс Асоциация е против да го има в Наредба № Н-18. БЕА е доверен партньор за диалог и има възможност да сподели опита на нейните членове по цифровите въпроси и електронната търговия.		алтернативен на отчетността чрез издаване на фискален бон. Регламентацията с Наредба № Н-18/2006 г. на реда и начина на издаване на заместващия фискалния бон документ, както и съдържанието му, цели обвързка между продажбата/доставката на стока/услуга и плащането, аналогична на отчитането на продажбите/доставките чрез издаване на фискален бон.
	Промени в съществуващите текстове на ЗАДС 1. Необходима е промяна в дефиницията за "търговия на дребно", разписана в чл.4, т.53 от ЗАДС. Записано е, че продажба на дребно е продажба на акцизни стоки на физически лица. Тук законът създава забрана за търговия с малки обеми, поради трудности, свързани с контрола и продажбата. Възприет е правилен подход, но са пропуснати няколко хипотези, в които купувачите имат необходимост от доставка на	Не се приема	Не съществува пречка земеделските производители или лицата упражняващи свободни професии да сключат писмен договор за доставка на акцизни стоки с данъчния склад, при което продажбата няма да се счита като „продажба на дребно“. Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 4, т. 53 от ЗАДС се отнася за всички акцизни стоки, не само за енергийни продукти. Също така, предложената промяна не отчита разликата между търговия на дребно и търговия на едро.

	големи количества, поради спецификата на извършването от тях дейност. Такива например са: едноличните търговци, земеделските производители, а също и упражняващите свободни професии. Особеностите при тях са, че те извършват търговска или друга дейност като физически лица и имат необходимост от сериозен обем гориво за нея. Извършването на сделката между склада и физическото лице ще следва да отговаря на всички условия, прилагани за „продажба на едро“ към настоящия момент. В този смисъл това не би затруднило осъществяването на контролни и други дейности от държавните органи. В тази връзка предлагаме следната редакция на т.53: „т.53 „Продажба на дребно“ е продажба на акцизни стоки на физически лица, които не са еднолични търговци, земеделски производители или упражняващи свободни професии, както и всяка продажба на лица без писмен договор за доставка на акцизни стоки.“		и по-конкретно, че основната разлика между продажбата на едро и на дребно е, че моделът на първата е от типа „бизнес към бизнес“, а на втората е „бизнес към потребител“, като в този смисъл земеделските производители и лицата, упражняващи свободни професии попадат във втората категория, като крайни потребители.
2. Още с въвеждането на режима за съхранение на горива в данъчни складове през 2007г. възникна сериозен проблем, свързан с търговията с битум. Този нефтопродукт, поради своята специфика в съхранението и употребата, бе оставен извън разпоредбите, отнасящи се за режим отложено плащане на акциз (РОПА). Това причини големи затруднения при търговията, тъй като битумът не може да се съхранява в данъчен склад и с него следва да се оперира извън рамките на територията за съхранение на други акцизни продукти. БПГА счита, че това е ненужно затруднение и предлага да се даде възможност битумът да се влага и в складовете, без да се променя неговия статут. Подобно съхранение следва да се случи при спазване на общите разпоредби на ЗАДС, свързани с измервания, предаване на данни към автоматизираната система за отчетност на лицето, но без да се издават характерните за акцизните стоки данъчни документи и без да бъде въведена акцизна ставка за него.	Не се приема		Нефтият битум се класира в код по Комбинираната номенклатура (КН) 2715 00 00. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС по смисъла на закона продуктите с код по КН 2715 представляват енергийни продукти. В чл. 14 от ЗАДС са посочени енергийните продукти за които се прилага Глава четвърта от ЗАДС – „Режим отложено плащане на акциз“. Енергийните продукти с код по КН 2715 не фигурират в чл. 14 от ЗАДС и за тях не се прилага режим отложено плащане на акциз. Данъчен склад е място, където се произвеждат, складираат, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на този закон. В тази връзка в данъчните складове за складиране на акцизни стоки не може да бъде съхраняван продукт с код по КН 2715.

		В случай, че в данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки в резултат на преработка на енергийни продукти неотменно се получава продукт с код по КН 2715 енергийният продукт не се вписва в т. 2 от приложението към лиценза - Вид на акцизните стоки, а се вписва само в т. 1 - Описание на дейностите, които ще се осъществяват в данъчния склад - производство на нефтен битум. В допълнение съгласно чл. 2, § 4, буква „б“ от Директива 96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, директивата не се отнася за енергийни продукти, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление.
	БПГА намира за необходими и промяната на чл. 1126 от ЗАДС: Тази разпоредба предвижда санкции за установени липси на акцизни стоки, без да се съобразява с обема на констатираните липси или излишци. Това води до изкривяване на прилагането ѝ, като се дава възможност на контролните органи да санкционират икономическия оператор за минимални количества разлика. Поради спецификата на ЗАДС две подобни нарушения могат да доведат до отнемане на лиценза за работа на данъчен склад, което по своята същност е административен произвол от страна на Агенция „Митници“ и сериозен корупционен фактор. В този смисъл следва да се обмисли вариант на текст, който да определя минимален праг за констатиране на нарушение от контролните органи. Предлагаме следния вариант като ал.5 на чл.1126: „(5) Когато минималните органи констатирант разлика (липса или излишък) по ал.1 и ал.3 в размер на акциза (за всеки продукт до 1000 лв), разликата е отразена в материалната отчетност и дължимият	Необходимо е да се изготви обстоен анализ, вкл. на съдебната практика по прилагането на цитираната разпоредба. Прибързаното приемане на подобно предложение може да създаде рискове от злоупотреби от недобросъвестни данъчно задължени лица. В резултат на извършения анализ, при доказана необходимост от изменения/допълнение на чл. 1126, същото може да бъде включено в промените в ЗАДС през следващата година.

	акции се начисли до приключване на проверката, то тази разлика не се счита за нарушение по смисъла на чл. 112б." Промени в предлаганите изменения на ЗАДС чрез проект на ЗИД на ЗДДС 1. Предлаганите промени в чл.79, ал.2-11 несъмнено представляват улеснение за икономическите оператори, особено в летните месеци, характеризирани се с повишаване на потреблението. Все пак БПГА счита, че възможността за надвишаване на обезпечението следва да бъде позволена поне три пъти в рамките на 12 месеца и в поне 30% от определеното за данъчния склад обезпечение. Основните мотиви за подобно решение са свързани с практически съображения, отнасящи се къмпо-дългия летен сезон (над три месеца), както и с рязкото повишаването на потреблението при намаляващи цени на горивата, дължащи се на международните пазари. 2. БПГА счита, че създаването на чл. 101в следва да отпадне. Този текст създава ненужна административна тежест за бизнеса, тъй като дублира изцяло системата за контрол на горивата, оперирана от Националната агенция за приходите. Необяснимо е създаването на нови хартиени документи при положение, че всяко движение след освобождаване за потребление на енергийните продукти се проследява от приходната администрация. Във време на дигитализация на търговските и контролни отношения подобен текст е повече от учудващ. Той е неясен и относно неговото приложение, тъй като в голяма част от случаите крайният разпространител е различен от получателя по АДД и в тази връзка е практически невъзможно да се изпълняват изискванията на ал.3 от предложения чл. 101в. Така например няма как в местата за съхранение, оперирани от лицето А, да има документ, съхраняван от лицето Б, което е получател по АДД. Странен е и записът на ал.4, който въвежда пожелателно отрицание на задължение, което не е добра юридическа практика. Следва алинеята или да се	Приема се частично	Динамичните промени в бизнес средата обуславят и променливост във финансовото състояние на икономическите субекти и съответно различна степен на финансова стабилност. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ЗАДС са посочени елементите за определяне на обезпечението за данъчен склад. Предвид изложеното, предложението за надвишаване на обезпечението с 30 % от определеното за данъчния склад обезпечение, три пъти за 12 поредни месеца е неприемливо. В тази връзка е предложено, процентът за надвишаване на обезпечението да се увеличи от 20 процента на 25 процента. Приема се частично В резултат на допълнителен анализ по отношение възможното прилагане на новите разпоредби, текстовете са прецизирани с цел избягване на ненужна административна тежест спрямо бизнеса, както и премахване на пожелателното отрицание в ал. 4. Предложена е редакция на разпоредбата на чл. 101в, като отпада изискването за последователни заверки на копието на регистрирания електронен акцизен данъчен документ. Остава изискването, в случай на движение, доставяне/получаване и съхранение на освободени за потребление течни горива, за регистрирания електронен акцизен данъчен документ да са подадени/отчетени необходимите данни пред НАП (възможност за електронно проследяване на доставките от АМ и НАП). С това изискване не се дублира ИСКТ, а се обвързва нормативно с проследяването на доставките на течни горива от регистрирането
--	--	----------------------------------	---

	прилага или не, тъй като в противен случай се създава възможност за корупционни практики. Цялостно може да се заключи, че целта на чл.101в не е ясна, дава възможност за сериозно обкръване на контролните органи и икономическите оператори, както и дублира вече съществуващ електронен контрол.		на документа в БАЦИС до получаването им на мястото за крайно потребление. В тази връзка е предложена редакция и в чл. 126 от законопроекта.
От изразени мнения в медийни публикации	Промяната в чл. 118, изразяваща се в премахване на разпоредбите, съдържащи условия за експлоатация на СУПТО, вкл. и тези, предвиждащи съответните промени в Наредба Н-18, предизвиква значителен отзвук в публичното пространство и в медиите. Заедно със становищата и коментарите, подкрепящи отмяната на условията за СУПТО, в редица медийни публикации бяха изразени мнения в посока на виждането, че промяната ще предизвика освен отпадане на задължителността на правилата за ползване на СУПТО, изисквано многократно от страна на обществеността, така също ще доведе до опетяване на множество търговски субекти, които добросъвестно са изпълнили задълженията си по Наредба Н-18 и вече са привели, в по-малка или по-голяма степен, фискалните си устройства в съответствие с изискванията на наредбата, за което са изразходвали значителни суми. Ако възможността за прилагане на СУПТО отпадне изцяло, каквито биха били последствията от простата отмяна на разпоредбите на чл. 118 и съответните последващи промени в Наредба Н-18, направените от тези лица разходи биха били напразни и загуба за тях. Поради това, за да се удовлетвори както интересът на тази част от търговската общност, която възразява срещу задължителността на изискванията за ползване на СУПТО, така и интересът на добросъвестните търговци, изпълнили вече условията на наредбата, би било добре възможността за ползване на СУПТО в закона да се запази, като стане доброволна. За да се насърчи доброволното ползване на СУПТО би било добре да се предвидят данъчни облекчения за ползващите го лица.	Приема се	

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 776

от 27 октомври 2020 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков**

Вярно,

**ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:**

/Жанка Кадънкова/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	002-01-57
Дата	27, 10 2020 г.

15¹⁰
m/s

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01- 107.....

27 ОКТОМВРИ 2020 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....776..... на Министерския съвет от 2020 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 050-01-252/27.10. 2020 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, № 002-01-57, внесен от Министерски съвет на 27.10.2020 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

